శ్రీ మాష్టారి మంచిమాట

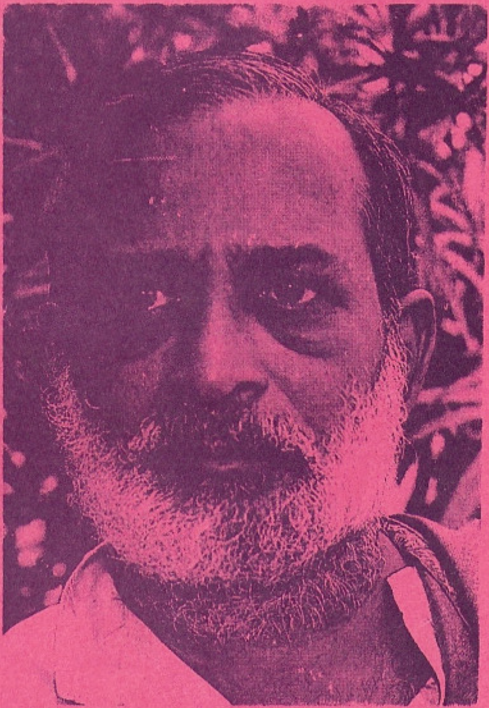

రచన :

పెసల సుబ్బరామయ్య

సర్వ స్వామ్యములు :- స్వామి కృప పబ్లికేషన్స్ ట్రస్ట్

2001వ సం॥ 5000 కాపీలు

ప్రాప్తిస్థానం :- స్వామి కృప పబ్లికేషన్స్, గొలగమూడి, నెల్లూరు జిల్లా - 524 321.

ముద్రణ :- శివరాం ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్, నెల్లూరు.

వెల :- రూ. 5/-

ప్రార్థన

గురుమద్యే స్థితం విశ్వం విశ్వమధ్యేస్థితో గురుః
గురుర్ విశ్వం నచా న్యోస్థి తస్మై గురవేనమః

అంకితము

నన్ను మనిషిగా మలచిన శ్రీ మాష్టారి
దివ్య పాదారవిందములకు.

నిష్ఠ, సబూరి

"నిష్ఠ, సబూరి సాయికి సమర్పించాలంటే తప్పక త్యాగమవసరం. త్యాగం లేకుంటే నిష్ఠ సబూరి సమర్పించడం సాధ్యం కాదు." అన్నారు శ్రీ మాష్టారు.

సబూరి అంటే ఓర్పు. మన గౌరవ ప్రతిష్ఠలు ఏమవుతున్నాయి అనే ఆలోచన వస్తే సబూరి ఆప్రాంతంలో ఉండదు. శ్రీ మాష్టరుగారు ఏనాడుఎవ్వరికీ కీడు తలపెట్టి ఎరుగరు. వారిపై అభాండం వేసి షుమారు నెలరోజులు కత్తిచూపించి బండబూతులు నిత్యంతిడుతున్నాడు. ఒక్కరోజైనా కాస్త కఠినంగా, పరుషంగా శ్రీ మాష్టారు మాట్లాడి ఎరుగరు. ఆ సమయంలో వారికి తన పరువు పోయింది అనే ఆలోచన వస్తే అంతటి ఉదాత్తమైన ప్రవర్తన చూపలేరు. పరువు, ప్రతిష్ఠలనే మానసిక గొప్పలు త్యాగం చేశారు గనుకనే ఎంతో నిగ్రహంతో ఉండగలిగారు. గనుకనే అది అసలైన సబూరి అని శ్రీసాయి వారిని మెచ్చుకున్నారు - నాబిడ్డ లాంటివాడు అన్నారు.

ఇక నిష్ఠ విషయంలో త్యాగం ఎంతైనా అవసరం. నిష్ఠ అంటే అనుక్షణం మన మనస్సును వారిపై లగ్నంచేయడమని అర్థం. అనుక్షణం వారిపై మనస్సు లగ్నం చేయడం చాలా గొప్ప విషయం. కనీసం నిత్యం ఒక గంటసేపైనా వారి పూజ పారాయణ చేయమంటే వీలుకాలేదని సాకులు చెవుతున్నాము. మనకు తీరిక చిక్కినప్పుడు. ఉత్సాహమున్నప్పుడుచేస్తాము. శ్రీ స్వామివారు మాత్రం ఏమారకుండా అనుక్షణమూ మనలను కనిపెట్టి ఉండాలని కోరుకుంటాము. ఇదెంత ధర్మ విరుద్ధమైన మాటో చూడండి. ప్రతి నిత్యం ఒకగంటసేపు వారిని స్మరించాలంటే ఎన్ని పనులడ్డమొస్తాయో చెప్పలేను. ఆటైంలోనే బంధువులొస్తారు. అప్పుడే స్నేహితులొస్తారు, అప్పుడే అర్జంట్ పనులు. కానీ

మనకు ఆపద వచ్చినప్పుడు వీళ్ళెవ్వరూ మనకు సహాయపడలేరు. అప్పుడు శ్రీ స్వామి వారే కావాలి. గనుక నిత్యం నిష్ఠ వారికి సమర్పించాలంటే బంధు మిత్రులనూ., పనులనూ ఆసమయంలో త్యాగం చేసితీరాలిగదా.

గనుక నిష్ఠ, సబూరీ లంటే త్యాగం లేకుండా వీలయ్యే విషయాలు కాదు. మనం ఎంత గొప్పగా త్యాగానికి సిద్ధమయితే అంతగొప్పగా దైవ కృప పొందగలుగుతాము. యోగ సిద్ధి పొందిన మహనీయులు వారి దివ్యస్థితి నుండి దిగి మనకు సహాయం చేయాలంటే అమాత్రం త్యాగంలేకుంటే వీలుకాదు. అంతటా, అన్నింటిలోనూ వారే ఉన్నారన్న ఎరుక మనకు వస్తే ఇక దేన్నైనాత్యాగం చేసేందుకు వెనుకాడము. అలాంటి ఎరుక కలిగినంత వరకు జాగ్రత్తగా ఇష్టాఇష్టాలకు దూరంగా ఉండేసాధన సాగించి తరించమన్నారు. లేకుంటే పొయ్యేవాళ్ళను పోనిచ్చేదే గదయ్యా అంటారు.

పదిమంది లోకిరాకుంటే

పది మందిలోకి రాకుంటే నీలోని దోషాలు బయటపడవు. బయట పడకుంటే ఆదోషాలు నీలోనున్నట్లు గుర్తించలేవు. గుర్తించకుంటే వాటిని నిర్మూలించుకునే కృషిచేయలేవు అన్నారు. పదిమందిలో కంటే టీ కొట్ల దగ్గర, సినిమాహాళ్ళ దగ్గర బాతాఖానీ అనికాదు. సత్సంగాలు, మిత్రులతో కలసి జీవించడం.

ఉదా :- శ్రీ స్వామి వారిని సేవిస్తున్నానని నాకు తెలియకుండానే నాలో గర్వముంది. నేను మంచిదనుకొని మందిరంలో జరుపాలనుకొన్న ఒక కార్యక్రమం ఒకవ్యక్తి నిరాకరించాడు. అక్కడ నుండి వస్తూ నాతోగూడ వస్తున్న వ్యక్తితో ఆ నిరాకరించిన వ్యక్తిని గూర్చి చాలా తక్కువ చేసి మాట్లాడుతూ నిందారోపణ చేస్తూవచ్చాను. ఆ తర్వాత కొంతసేపటికి శ్రీ స్వామి వారే నాకు నాబలహీనతను గూర్చి తెలియచెప్పారు. నాభినందతి

నద్వేష్టి అనేది నేనాచరిస్తున్నానా. ఇష్టం అయిష్టం లేకుండా జీవించగలుగుతున్నానా. అల్లామాలిక్ - అంతా శ్రీ స్వామి వారేచేస్తున్నారనే భావం నాలో లేదు కదా! ప్రతిచిన్న విషయానికీ గురువు మీద ఆధారపడడమే నిజమైన సాధన గదా? దాన్ని నేనాచరిస్తున్నానా. పై విషయాలన్నీ నా ఆచరణలో ఉంటే ఆ వ్యక్తిని నిందించడం ఎందుకు? నన్నునేనే పాదరక్షతో కొట్టుకున్నంత పనైంది.

ఇంత జరిగినా మరొక రోజు మరొక పొరపాటు చేయనే చేశాను. ఒక స్వామి సేవకునకు షుగర్ వల్ల కాలు తీసేశారు అని ఒకతను చెప్పగానే అతనితో కరచాలనం (షేక్‌హాండ్) ఇచ్చాను. అతనికి కాలుతీసేస్తే నాకు సంతోషమైందని అర్థంగదా, నిజానికి గతంలో అతడు నాకెన్నో ఇబ్బందులు కలిగించి యుండవచ్చు. కానీ అతని ప్రవర్తనంతా గతజన్మ ఋణాను బంధాన్ని అనుసరించి జరిగిందే కానీ అతని మీద మనకెలాంటి భావమూ ఉండకూడదు. ఇది సాధకుని లక్షణము. అతని మీద ద్వేషభావ ముంటే ఆ భావమే మరుజన్మకు విత్తనమై నిలుస్తుంది. కాలు తీసేశారు అనగానే సంతోషమై కరచాలనం చేశాను. అతని ఎడల మనకు గల భావం కార్యరూపం ధరించింది. నాలో ఇలాంటి లోపముంది అనే విషయం నేను మనిషి మొగమే చూడకుండా ఉంటే తెలియదుగదా! అందుకే శ్రీ మాష్టారు పదిమందిలోకి రాకుంటే నీలోని లోపాలు బయటికి రావు అన్నారు.

మనలో కరుడు గట్టిన భావాలు ఎన్ని ఉన్నాయో అవన్నీ బయటికి రావాలి. ఆ భావాలను మన వివేక విచారాలు అనే వరుపురాళ్ళకు గురిచేసి నిర్మూలించుకోవాలి. సంపూర్ణ శరణాగతి అంటే ఏమిటో నోటి మాటలతోకాక మానసిక భావాల రూపంలో మనకు మనమే సరిచూచుకోవాలి. మన భావాలను మనమే సరిచూచుకునే శక్తి సద్గురు కృపవల్లనే కలుగుతుంది. మనకు సాధనపై ఉండే ప్రీతి, ఆర్తి, వల్ల మాత్రమే సద్గురు కృప అనుభవమౌతుంది.

ఆదిలో అపరాధం

మనస్సు యొక్క చలనాన్ని అరికట్టడమే సాధన యొక్క రహస్యము. అలా చలనాన్ని సంతరించుకున్న మనస్సు ఏమిచేస్తుందో గమనించాలి. ఏఏ ఆలోచనల రూపాన్ని మనస్సు ధరిస్తుందో ఆ ఆలోచనలు ఎంత వ్యర్థమో, అర్థరహితమో, దేవుని ఆజ్ఞకు భిన్నంగా ఉన్న మన ప్రవర్తన మనకు హృదయగతమైతే మనస్సు యొక్క వేగం తప్పక తగ్గుతుంది.

జాగ్రత్తులో "వాళ్ళిలా చేశారు, వీళ్ళిలా చేశారు. వానిది తప్పు వీనిది తప్పు" అని అంటూ ఏవేవో మాట్లాడుతుంటాము. వీటన్నింటినీ పోగొట్టుకునేందుకు శ్రీ మాష్టారు మంచి మందు చెప్పారు.

"ఆదిలో అపరాధం ఎవరిది?" అని ప్రశ్నించుకొని ఆలోచిస్తే ఇక ఎవ్వరినీ తప్పు పట్టలేము. జన్మ జన్మలు వెనుకకుపోతే ఇప్పుడిలా ప్రవర్తించే సంస్కారాన్ని మొట్టమొదట పరమాత్మే మనకు ప్రసాదించారు. తప్పు భగవంతునిది గదా. వారిని మనం తప్పు పట్టగలమా? పట్టలేము గనుక అవతలవాడు తప్పు చేసినా దానికి అతనిపై ద్వేషము, కోపం అలకలాంటి వికారాలు చూపడం పనికిరావుగదా?

భగవద్గీతలో మత్తః స్మృతిరిజ్ఞాన మపోహనంచ అంటారు. అజ్ఞానం కూడా ఆయనే. ప్రతిజీవిలోని జ్ఞానాన్ని నేనేనంటారు. అజ్ఞానం కూడా ఆయనే గనుక ప్రస్తుత అధర్మ ప్రవర్తనకు భగవంతుడే కారణం గదా? భగవంతుని నిందించగలమా ?

సహస్ర శీర్షా పురుషః అంటే అన్ని జీవుల రూపం ధరించిన పరమాత్మను నేనే అంటున్నారు. గనుక ఎలాచూచినా ఇతరులను తప్పులెంచుతూ, రకరకాల ఆలోచనలతో మనస్సును మరీ చంచలంచేసుకోకు అంటారు.

ప్రతి చిన్న విషయానికి గురువు మీద ఆధారపడు

"ప్రతి చిన్న విషయానికి గురువు మీదనే ఆధారపడు. అదే అసలైన సాధన". అన్నారు శ్రీ సాయినాధులు. ఈ మాటను శ్రీ మాష్టారు తన ఆచరణతో మనకెలా బోధించారో గమనిస్తే మన ముందే సాధనలోని స్థాయిని బట్టి శ్రీ మాష్టారిని అర్థంచేసుకుంటాము.

విద్యానగర్‌లో శ్రీ మాష్టారు ఉండగా (వివాహంకాక ముందు ముఖ్యంగా) అనేక మంది తమకు జీవనోపాది లేదని, ఏదైన ధన సహాయం చేస్తే వ్యాపారం చేసుకొని బ్రతుకుతామని తాము తీసుకున్నపైకం తిరిగి ఇచ్చేస్తామని చెప్పేవారు. కాని ఎక్కువ మంది తిరిగి ఇవ్వరు. తిరిగి ఇచ్చే వాడాలేదా అనే "విచక్షణ లేకుండా అందరికీ ఇచ్చేస్తే ఎలాసార్" అంటే "సాయి వాళ్ళను నాదగ్గరకు పంపితే లేదని ఎలా చెప్పేది. మన దగ్గర ఉన్నంత వరకు ఇవ్వాలి గదా" అన్నారు. ఋణాను బంధాన్ని విశ్వసించు ఏప్రాణినీ తోలెయ్యవద్దు. అన్నమాట అక్షరాలా ఆచరించి మహాత్ముల ముద్దు బిడ్డడైనాడు. మనలను కూడా అలా ఆచరించి అలాగే కమ్మంటున్నారు.

విద్యానగర్ వదలి ఒంగోలు రావడంలో సాయిపై ఎలా ఆధారపడ్డాడో చూద్దాం.

విద్యానగర్‌లో అనేక కారణాలుగా గలాటాలు మొదలయ్యాయి. కొందరు భక్తులు మాష్టారు గారిని రెండు రోజులపాటు "ఈ ఉద్రిక్తత తగ్గినంతవరకు విద్యానగర్ విడిచిపోండి" అని కారుతెచ్చివాకిటి ముందు పెట్టారు. మరి ఒక పార్టీ భక్తులు "వాళ్ళకేంటి మనం భయపడి పారిపోవడం, ధర్మం మనప్రక్కనుంది గనుక సాయినాధుని అండ మనకుంది. మీరెక్కడికీ పోవద్దుసార్. మీ ఇంటి మీదకు ఎవరైనా వస్తే వాళ్ళ అంతుచూస్తాం" అని రెండవ పార్టీ భక్తులు, వీళ్ళిద్దరూకాక మూడవ పార్టీ కూడా తయారైంది.

ఎటూ చెప్పలేక తటస్థంగా ఉండిపోయారు. అప్పుడు మాష్టారుగారు చెప్పారు. "మీరంతా కారుతోసహా వెళ్ళిపొండి. అరగంట తర్వాత తిరిగిరాండి, ఈ లోగా నేను శ్రీ సాయిని సలహా అడిగి చెపుతాను" అని వారికి చెప్పి అందరిని పంపేశారు. సాయినాధునకు ఒక అగరువత్తి వెలిగించి "ఈ క్లిష్ట పరిస్థితిలో మీ ఆజ్ఞయే నాకు శిరోధార్యము. ఈ రూములోకి అరగంట లోగా ఎవరిని ప్రవేశపెడతావో మీ ఇష్టం. అరగంటలోగా మొదట వచ్చినవారు ఏమిసలహాఇస్తే అదే పాటిస్తాను" అని చెప్పుకొని కూర్చున్నారు. వారిమనసులో ఎవరో విద్యానగర్ వాళ్ళే వస్తారని అనుకొన్నారు. కాని చిత్రంగా ఎవరో అనంతపూర్ నుండి ఒక క్రొత్తవ్యక్తి వచ్చి రూములోకి రాకముందే "సార్ ఎక్కడికో పోతున్నట్లున్నారు. ఈ పూలు పండ్లు తీసుకొని పోండి" అంటూ రూములోకి వచ్చి పూలు, పండ్లు చేతిలో పెట్టారు.

మాష్టారు : మనదేవూరు ?

ఆగంతకుడు : అనంతపూర్ సార్

మాష్టారు : మీరు బస్సులో ఎవరితోనైనా మాట్లాడారా ?

ఆగంతకుడు : నేను నామంచేస్తూ కళ్ళు మూసుకొని వచ్చాను సార్. ఎవ్వరితోనూ మాట్లాడలేదు.

మాష్టారు : ఎవ్వరితోనూ మాట్లాడకుంటే నీవు ఈ ఊరికి క్రొత్తగదా! మరి మాఇల్లు ఎలా తెలిసింది?

ఆగంతకుడు : భరద్వాజ గారి ఇల్లెక్కడని మాత్రం అడిగాను. ఈ రోడ్డున్నే నడిచి ఐదారు ఇండ్లు దాటగానే వాకిటి ముందు బావి ఉంది అదే వారిల్లని చెప్పాడు. అలాగే వచ్చాను.

మాష్టారు : మీరెక్కడికో పోతున్నట్లున్నారు. ఈపూలు, పండ్లు తీసుకొని పోండి అని ఎందుకన్నారు?

ఆగంతకుడు : వెరీ సారీ సార్, మీరెక్కడికీ పోవడంలేదా? ఏదో నాకలా అనిపించి అలా అన్నాను అంతేసార్ క్షమించండి.

ఆగంతకుడు వస్తూనే ఈపూలు, పండ్లు తీసుకొని పోండి అన్నాడు గనుక - అదే సాయి ఆజ్ఞ అని అరగంట తర్వాత వచ్చిన కారు ఎక్కి ఒక్క సామాను కూడా తాకకుండా విద్యానగర్ వదిలేశారు.

ఇక్కడ అంతటి కష్టము, అతి క్లిష్టమైన పరిస్థితిలో కూడా అరగంటలో మీరు ఎలా ఆజ్ఞాపిస్తే అలా నడుచుకుంటాను. ఎవరినోటిగుండానైనా పలుకండి. సాయినాధుడు నాకు ప్రత్యక్షమైపలకాలి అనికోరలేదు, "ఈ చూడ బడేదంతా కలసి నేను" అన్న సాయి వాక్యాన్ని ఆధారంగా ఎవరినోటి గుండా పలికే పలుకైనా అది సాయి ఆజ్ఞ మాత్రమే అని విశ్వశించి తన ఇష్టము అయిష్టానికి బానిసకాకుండా సాయిపై ఆధారపడి వారి ముద్దు బిడ్డడైనారు.

శ్రీ మాష్టారు నా అంతరంగాన్ని పరీక్షించడం

నేడు ప్రతివారూ అర్హమైన వారికి పాదాభివందనం చేయడం ఒక ఫ్యాషనైంది. అవతలి వారి ఎడల మనభావమెలా ఉన్నా మనతోటి వారు పాదనమస్కారం చేస్తున్నారని మనం కూడా చేస్తున్నాము. శ్రీమాష్టారు గారి ఎడల నాభావాలెలా ఉన్నాయో చూడ దలచారు. దానికొక చిన్న పరీక్ష పెట్టారు.

అప్పుడు నేను వారి ఇంటిలోని ఒక చిన్నగదిలో ఉంటూ (విద్యానగర్‌లో) నావంటనేను చేసుకొని తింటున్నాను. ఒకరోజు ఐదారు పనస తొనలు ఒక కాగితంలో పెట్టుకొని శ్రీ మాష్టారే స్వయంగా నారూములోకి వచ్చి "ఇదిగో అన్నారు" ఆ సమయంలో నాచేతిలో ఎదోవస్తువు ఉంది. ఆ వస్తువు అక్కడ పడేసి వెంటనే దొసిలిపట్టకుండా

ఒక్క నిముషం నా పనిలోనే నిమగ్నమయ్యాను. ఒక నిమిషమైనా నేను దోసిలి పట్టకుంటే ఆ పనసతొనలు నేలపై పడేసి వెళ్ళారు. నేల మీద పడేసినందుకు నేనెలా రియాక్ట్ అవుతానో గమనించదలచారు. నేను బి.యస్సి., బి.ఇడి. టీచరును గదా, చేతికివ్వకుండా క్రిందపడేసి పోయాడే. ఇదేమి మర్యాద అనే భావాలు నాకు రాలేదు. అందుకు బదులు అయ్యో గురువుగారొస్తే వెంటనే దోసిలి పట్టకుండా ఆలస్యం చేశానే ఎంతబుద్ధిలేనివాణ్ణి అని మాత్రం అనుకొన్నాను. నామనోభావాలన్నీ నా ముకంలో కనబడుతున్నాయిగాబోలు అది మొదలు నాపై చాలా ప్రేమగా ఉండేవారు. హృదయంలో పూజ్యాభావం లేకుండా పాదాభివందనం చేయడం మంచిదికాదు. ఆ వ్యక్తిని చక్కగా పరీక్షించాకనే పాదాలు పట్టుకోమని శ్రీ మాష్టారిబోధ.

నిరంతర గుర్తు

మీలారేపా చరిత్రకు "ముందుగా ఒక్కమాట" వ్రాస్తూ భగవంతుని సంపూర్ణముగా విశ్వసించి, నిరంతరమూ గుర్తుంచుకొని, జీవితమంతటిని ఆయనకు తృప్తికరమైన రీతిన గడుపుకోవడమే సర్వమతాల సారము అని వ్రాశారు. ఈ ఒక్కమాట హృదయపూర్వకంగా అర్థమై, వంటబడితే నేటి మతకలహాలు, జాతివైషమ్యాలు, రాజకీయ కల్లోలాలు మొదలైన సర్వ అనర్థాలు సమసిపోతాయి.

సంపూర్ణంగా విశ్వసించి :- ఏమని విశ్వసించాలి? సర్వజ్ఞుడు, సర్వవ్యాపకుడు, సర్వసమర్థుడు, అనంత కరుణామయుడు నిత్యసత్యుడు, తన ఉనికికి వేరేకారణము లేనివాడు. ఈ విశ్వమంతా తనలీలా రూపముగా గలవాడు అని విశ్వసించాలి.

నిరంతరమూ గుర్తుంచుకొని :- ఈ విధంగా అనుక్షణమూ గుర్తుంచుకోగలిగితే మనం అనుక్షణమూ ధ్యానం చేసినట్లవుతుంది. మనం కళ్ళుమూసుకుని కూర్చొని చేసే ధ్యానం గజస్నానం గాకుండా

పోతుంది. గజస్నానమంటే ఏనుగు పరిశుభ్రంగా నీటిలో మునిగి గట్టుకువచ్చి తనతొండముతో ఒడ్డునున్న ఇసుక మట్టిని తన వళ్ళంతా పోసుకుంటుంది. అలాగే మనం ధ్యానంలో నుండి లేచాక రాగద్వేషాలకు లోనవడం నాది, నా వాళ్ళు అనే వ్యామోహంలో పడడం జరిగి మనధ్యానం గజస్నానమవుతుంది. మనం ధ్యానం నుండి లేచాక గూడా ధ్యానం కొనసాగాలి. ధ్యానమంటే ఇక్కడ భగవంతుని హృదయ పూర్వకంగా గుర్తుంచుకోవడం.

అలా నిరంతరం గుర్తుంచుకోకుండా అడ్డుపడేది ఏది? అదిమన ఆలోచనా స్రవంతి. నీ ఆలోచనలన్నీ నీ అహంకారమే అన్నారు శ్రీ మాష్టారు. గనుక మన అహం సంపూర్ణంగా నసిస్తేనే ఆలోచనాస్రవంతి ఆగుతుంది. అహం చావాలంటే సంపూర్ణ శరణాగతి ఒక్కటేమార్గం - రాగద్వేషాలు నసించడమే కావలసింది. ప్రతిచిన్న విషయానికీ గురువు మీద ఆధారపడవలెను. అదే అసలైన సాధన అన్నారు. ఏ విషయంలోనైనా సరే అలా ప్రవర్తించినవారిపై నిందారోపణ చేయకూడదు. ఆత్మలో కూడా అలాంటి భావం తగదు. వారలా ప్రవర్తించేలా చేసింది మన పూర్వ ఋణానుబంధము మాత్రమే. ఇప్పుడా అనుభవం ద్వారా బాకీ రద్దయిందిగనుక సంతోషించాలి. అలాకాకుండా ఎదుటి వారిపై ఆత్మలోనైనా ద్వేషభావం ఉంచుకున్నామంటే మరుజన్మకు ఆనాటి మన ద్వేషభావమే విత్తనమైకూర్చుంటుంది. గనుక ప్రతి విషయానికి గురువుగారి వైపేచూడు. అలా చూడడమే నిరంతర చింతన. ఎవరితో మాట్లాడినా ఎదుటివ్యక్తిలోని గురువును గుర్తిస్తూ (మానసికంగా) బాహ్యంగా నీ పనిసాగించు అన్నారు. మనసు గురువును చూస్తే కళ్ళు స్నేహితుని చూడాలంటారు శ్రీ మాష్టారు. అలా చేసినపుడు మన ధ్యానం గజస్నానం కాదంటారు. అలా చేయగలిగే శక్తినిమ్మని ప్రార్థిస్తున్నాను.

ప్రతి మెతుకూ మా నాన్నగారి రూపం

నేను తినే ప్రతి ముద్దలోని ప్రతిమెతుకూ మా నాన్నగారి రూపంధరిం "ఇతరులు శ్రమించి పండించిన ఆహారాన్ని తింటున్నావు. ఆ జీవులక ఋణపడకుండా వారికొరకు నీవేమిచేస్తున్నావు" అని అడుగ తున్నట్లుంటుంది. గనుకనే ఇలా నిరంతరం శ్రమ చేయగల్గుచున్నాను

శ్రీ మాష్టారు ఐదు, ఆరు సంత్సరముల వయస్సులో ఒకరోజ భోంచేసేముందు వాళ్ళ నాన్నగారు పెద్దముద్ద భూత బలికి ప్రక్కనపెట్టగానే "మానవునకు అన్నం తిఫడం కూడా చేతగాదు" అని అన్నారట. అప్పుడు అనంతాచార్యులు గారు అన్నందగ్గరనుండి లేచివెళ్ళి బియ్యంలోని ఒక మెరికగింజ తెచ్చి "ఇదేంటి బాబు?" అని అడిగారట. మాష్టారేకాదు తక్కిన అన్నలుకూడా చెప్పలేకపోయారట. అన్నం ఎలావస్తుందంటే బియ్యం ఉడకబెడితే వస్తుందన్నారు. బియ్యం ఎలావస్తాయి? అంగడిలో నుండి తెస్తే, అంగడిలోకి ఎలా వస్తాయి? టౌన్ నుండి తెస్తారు. టౌన్‌లోకి ఎలా వస్తాయి? చెప్పలేక పోయారు. అప్పుడు అనంతాచార్యులుగారు వరిచెట్టు బొమ్మగీచి ఆచెట్టుకు ఈ మెరికగింజలాంటి వడ్లు అనేవి పండుతాయి, వాటి పొట్టుమిషనులో తొలగిస్తే బియ్యం వస్తాయి. ఈ వరిచెట్లు ఎలా వస్తాయి? భూమినుండి ఇనుముతీసి నాగలికి వాడే కర్రు, కొడవళ్ళు గడ్డపార, పారచేయడం, నాగళ్ళు కంసాలి తయారు చేయడం, నాగలిని ఎద్దులు లాగడం, మనిషి దున్నడం, నారు పోయడం, నారు పెరికి కూలీలచేత పొలమంతా నాటడం, ఎరువులువేసి నీరుపెట్టి నాలుగైదు నెలలు ఆచెట్లను పెంచితే అవి వడ్లు కాస్తాయి. అనేకమంది కూలీలు ఈ వరిచెట్లుకోసి వడ్లు పిడివేటుకొట్టి ఇంటికితెచ్చి, మిషనుకు వేస్తే బియ్యం వస్తాయి. ఈ బియ్యం అంగడికి అక్కడనుండి మన ఇంటికొస్తాయి.

అలాగే కూరగాయలు, అలాగే పాలు బొగ్గులు, బొగ్గుల పొయ్యి, పాత్రలు, బావి, బక్కెట్టు, త్రాడు, చాకు, లాంటి అన్ని వస్తువుల వెనుక ఎందరి శ్రమదాగివుందో విశదీకరించారు. ఇన్ని జీవులు కష్టంచేస్తేనే మనకు అన్నం వచ్చింది. ఇన్నిజీవులలోనూ భగవంతుడే ఉండి పనిచేస్తున్నాడు. అలా శ్రమచేసి మనకు ప్రతిపూట ఆహారమందించే భగవంతునకు కృతజ్ఞతతో మొదట కొంత ఆహారం వారికి సమర్పించి మనం తినాలి. అలా సమర్పించేందుకే ఈ పెద్దముద్ద తీసిపెట్టాను. అలా భగవంతుని కర్పించకుండా తినడం భగవంతుని ఎడల కృతజ్ఞతలేకుండా ప్రవర్తించడమౌతుంది. అని విశదీకరించారు.

ఆనాటి ఆ పాఠమే నా మనోఫలకముపై చెరగరాని ముద్రవేసింది. సాటిజీవులకు మనకు చేతనయినది కృతజ్ఞతతో చేసి తీరాలనే తపనే నాచేత ఈ నిర్విరామకృషి చేయిస్తుంది. ఇదంతా మా నాన్నగారి చలవే. వారి గొప్పదనంలో వెయ్యోవంతుకూడా మాకులేదు. వారితో మేము ఏ విధంగాను సరిపోలము అని తన వినయమైన మార్గంలో తండ్రిగారికి నమస్కారములర్పించారు.

సాటి జీవుల శ్రేయస్సు కొరకు మీ శక్తికొలది ఏదైనచేయండి. లేకుంటే ప్రకృతికి మనం ఋణపడి తగువిధంగా ప్రకృతి తన ఋణం రాబట్టుకొంటుంది. మన బ్యాంకు బ్యాలన్సులు మనలను రక్షించలేవు. మన మాచరించిన ధర్మమేమనలను రక్షిస్తుంది. అని ముగించారు.

మనం కూడా నిత్యం కాకబలికి ఆహారం పెట్టడమే కాకుండా ఆ ఆహారం ఎన్ని జీవులకృషితో మనకు లభిస్తుందో ఆజీవులలోని పరమాత్మకు మనం ఎలా కృతజ్ఞులమై ఉండాలో ప్రతిముద్ద తినేటప్పుడు చింతన చేస్తూ తిని ఋణవిముక్తుల మయ్యే విధంగా నడుచుకుంటే శ్రీ మాష్టారు మనలను ఆశీర్వదిస్తారు.

త్వమేవ మాతాచ

మానవునకు సుఖము, శాంతి, ఆనందము లేకుండా ఎందుకు పోయాయి ? త్రికరణశుద్ధిలేక పోవడమే. మనస్సు, వాక్కు, శరీరము త్రికరణములంటారు. ప్రతినిత్యం ఆరతుల్లోను పూజల్లోను "త్వమేవ మాతాచ పితాత్వమేవ త్వవేవబంధుశ్చ సఖాత్వమేవ త్వమేవ సర్వం మమదేవదేవ" అని అంటున్నాము. ఇప్పటికి ఎన్నివేల, లక్షల సార్లు అన్నామో, ఇక ఎన్నిమార్లు అంటామో. ఆశ్లోకంలో మనం చెప్పే భావాన్ని ఆచరిస్తున్నామా? నా తల్లి, తండ్రి, బంధువులు, స్నేహితులు సర్వులూ (జడ జీవరూపాలన్నీ) నీవే అని చెపుతున్నాము. ఆచరించడంలేదు. త్రికరణశుద్ధిలేని పూజ హారతులు వ్యర్థమవుతున్నాయిగదా! సాయి సన్నిధికిచేరి చెప్పేదొకటి, చేసేదొకటి తలచేది మరొకటిగా ఉంటే మనకు తృప్తి, శాంతి, ఆనందం వారెలా ప్రసాదిస్తారు. మనం వారి బిడ్డలం గనుక ప్రేమతో చేరదీసి బుద్ధి గరపాలని చూస్తున్నారు. అందరిలో ఉండే సాయిని గుర్తించకుండా మన చెడ్డప్రవర్తన ద్వారా మనకష్టాలు మనమే సిద్ధం చేసుకొంటున్నాము. ఇలాంటి ప్రవర్తనకు కారణం మన ఇష్టము, అఇష్టములే. దాన్నే మరొక విధంగా చెపితే అటాచ్‌మెంట్ మరియు డిటాచ్‌మెంట్. దీని భావము చిరంజీవి గోపాల్ వెంకటగిరి వారికి శ్రీ మాష్టారు స్వప్నంలో బోధించారు. (సెప్టెంబర్, 2000).

పోనీ తల్లి, తండ్రి, భార్య, పిల్లలు, స్నేహితులు, బంధువులను సాయిరూపాలుగా ఆదరించాలి. అట్లా ఆదరించలేకపోయినా పరవాలేదు. కనీసం ఆశ్లోకంలో నిత్యం చెపుతున్నాము గనుక వాళ్ళందరినీ సాయిరూపాలుగా మనసుతో భావననైనా చేస్తున్నామా? అదీలేదు. మరి ఆకరుణామయుని కరుణ మనపైన కుంభవృష్టిగా అనుక్షణం కురుస్తున్నాసరే, మనం త్రికరణశుద్ధి లేకుండా చేసే పనులలోని పాపమే అడ్డమొచ్చి మనలను అట్టి పవిత్ర ఆచరణ వైపు మొగ్గనివ్వడం లేదు.

సద్గురు కృప పొందలేకున్నాము. అలా మనలను మొగ్గనివ్వకుండా మాయ మనలను వంచిస్తుంది. ఈ మాయను దాటశక్యము కాదంటారు శ్రీ కృష్ణుడు. మరి మార్గమేమిటి అంటే "మామేవయే ప్రపద్యంతే మాయామేతాం తరంతితే". అంటారు. నన్నే శరణు పొందితే మాయను దాటగలవు అంటారు. అట్లాచేయడాన్నే (వారిని శరణు పొందడాన్నే) శ్రీ మాష్టారు ప్రత్యేక ప్రయత్నము అంటున్నారు. ప్రత్యేక ప్రయత్నమంటే ఎలఉంటుందో చెప్పారు. భూమినుండి శూన్యప్రదేశం వరకు వెళ్ళి శూన్య ప్రదేశంలో ప్రవేసించి దానిగుండా ప్రయాణించి తర్వాత చంద్రాకర్షణలో ప్రవేసించి చంద్రమండలంచేరాలి. భూమినుండి శూన్య ప్రదేశం వరకు కొన్ని వందలమైళ్ళ ప్రయాణానికి ఎంత ఇంధనం అవసరమో శూన్య ప్రదేశంలో ప్రవేశించేందుకు అంత ఇంధనం కావాలట. కేవలం ఆలైన్ దాటేందుకు కొన్ని వందలమైళ్ళు నడిచేందుకు పట్టినంత ఇంధనం కావాలట. గనుక మాయను దాటాలంటే అనగా సద్గురువు మాట ఆచరించగలగాలంటే అంత ప్రయత్నం చేయందే సులభంగా ఆచరించలేము అన్నారు శ్రీ మాష్టారు.

సత్యం - ధర్మం

సార్! మీరు ధర్మంతప్పారనీ, నీతులు బోధలవరకే, ఆచరణలేదని అందరంటున్నారు. అని అన్నవారితో "ఒరేయ్! సూర్యుడు పడమట ఉదయించడం జరిగినా నేను ధర్మం తప్పనురా! ఎవరో అంటే మనకేమి? ధర్మము, అధర్మము నిర్ణయించే సమర్థులు సాయి మాత్రమే. రాగద్వేషాలలో కొట్టుమిట్టాడే మానవుల వల్ల ఆపని కాదురా! అన్నారు.

ఈ విశ్వమంతా సత్యం, ధర్మం మీదనే నడుస్తుంది. అందుకే భగవాన్ శ్రీ వెంకయ్య స్వామివారు మానవాళికంతటికీ తన చివరి సందేశంగా ఈ ఐదు పాయింట్లు కొన్నిరోజుల తరబడి రాత్రింబవళ్ళు తాను బిగ్గరా అరుస్తూ తనసేవకులను అదేమాట మరలా అంటుండమని చెప్పారు. ఆ ఐదుసత్యాలు మానవజాతి సముద్ధరణకు ఐదు మూలమంత్రాలు.

1. సత్యం 2. ధర్మం తప్పొద్దు 3. సంపన్నత్వం

4. సాధారణత్వం 5. సద్గురు సేవ.

అందుకే మాష్టారు సూర్యచంద్రులు గతితప్పినా నేను సత్యం, ధర్మం తప్పనురా! అన్నారు.

వారి జీవితమంతా సంపన్నత్వం సాధారణత్వం సద్గురు సేవకే అంకితమైంది. ఐ.ఎ.ఎస్ అయికూడా ఒక్క ఇంగ్లీషుపదం వాడకుండా సత్సంగాలు చేశారు. వారిగుణగానమునకు నేను చాలను. ఆదిశేషునకే అలవిగాలేదు.

సత్యం తప్పితే మహనీయులకు మనమీద ఎంత అసహ్యమో తెలిపే ఒక సన్నివేశం చూద్దాం.

ఒక వ్యక్తి నెల్లూరు నుండి శ్రీ సుధీంద్రబాబుగారి దర్శనార్థం తుణుకు ప్రక్కనుండే చివటం దాని ప్రక్కనుండే పాలంగి వెళ్ళాడు. బాబుగారు కుటీరంలోపల ఉండి ఎవరుచెపితే ఆ వ్యక్తి వచ్చాడో అడగమన్నారు. అందుకు ఈ వెళ్ళిన వ్యక్తి నాకైనేనేవచ్చానని చెప్పి పంపారు. వెంటనే బాబుగారు ఆవ్యక్తిని నరికి కాలవలో వేయమని అరుస్తున్నారు. అతనిని వెంటనే వెళ్ళిపొమ్మని కేకలేశారు. బాబుగారి సేద్యగాడే ఆమధ్యవర్తి. అతనిని పంపివేయకుంటే నిన్ను చంపుతానని ఆసేద్యగాని మీద విరుచుకు పడ్డారు. ఈ వెళ్ళిన వ్యక్తి మొండి కేసుకొని నిలుచున్నాడు. ఇక లాభంలేదని బాబుగారు అప్పటికప్పుడు వానదేవుణ్ణి ఆదేశించి కుంభవృష్టి కురిపించారు. అయినా ఇతడు కదల్లేదు. తడిసి ముద్దగా వణుకుతూ నిలుచున్నాడు. ఆ మార్గాన పోతున్న ఒక రైతును అకారణంగా ప్రేరేపించి ఇతనిపైకి ఉసిగొల్పారు. అతడు పంగాలు కర్రచూపించి పోకుంటే ఉతుకుతానని బెదిరించి తరిమేశారు.

శ్రీ బాబు గారికి ఎందుకీతనిపై అంతకోపం? ఈవెళ్ళిన వ్యక్తి పచ్చి అబద్ధం చెప్పాడు. ఎవరు చెపితే వచ్చావు అని అడిగితే ఫలానావాళ్ళు చెప్పారు. ఫలానా పేపర్లో చూచి వచ్చాను అని చెప్పాలి. నాకైనేనేవచ్చాననడం పచ్చి అబద్ధంకదా. అందుకే అంతకోపపడ్డారు.

నేను పై విషయమంతా విని శ్రీ బాబుగారు సర్వవ్యాపకులు - ఇప్పటికైనా తప్పుచేసినట్లు ఒప్పుకొని చెంపలేసుకోమన్నాను. అతడా విధంగా చేయగానే ఆరాత్రి శ్రీబాబుగారు స్వప్న దర్శనమిచ్చారట. అబద్దాలాడడమంటే భగవంతునకు ఎంత అసహ్యామో చూడండి. అందుకే శ్రీ వెంకయ్యస్వామి సత్యం ధర్మం తప్పొద్దని చరమసందేశం చెప్పారు. శ్రీ మాష్టారు సత్యం, ధర్మం, సపన్నత్వ, సాధారణత్వం, సద్గురుసేవ ఆచరించి మహాత్ముల ముద్దుబిడ్డడై మనలను గూడా ఆచరించమంటున్నారు.

శ్రీమాన్ బూటీగారి చరమ సందేశం

మానవులలోని అజ్ఞానం కారణంగా పేరుకొని వున్న అహంకారానికి శ్రీమాన్ బూటీగారి మాటలు గొడ్డలిపెట్టుగా ఉపకరిస్తాయి.

"మీరెప్పుడు షిరిడీ వెళ్ళినా సంస్థానం వారిచ్చే ప్రత్యేక మర్యాదలు స్వీకరించవద్దు. అలా స్వీకరించారంటే ఆనాడే మీరు సాయినాధునికి దూరమయ్యారని గుర్తుపెట్టుకోండి" అని శ్రీమాన్ బూటీగారు తన చరమసందేశం తనవారందరికీ ఇచ్చారట. ఈనాటికీ శ్రీ బూటీ వంశస్తులు షిరిడీ వస్తే అందరితోపాటు క్యూలోనే వచ్చి శ్రీ సాయిని దర్శిస్తారు తప్ప ప్రత్యేక మర్యాదలు ఇచ్చినా స్వీకరించరు.

శ్రీసాయినాధుని సమాధి మందిరమంతా రెండు అంతస్తుల పాలరాతి మేడ ఆనాడు శ్రీ బూటీగారు తన నివాసం కొరకు కట్టించుకొన్నదే. ఆ భవనమంతా శ్రీ సాయినాధునికి కైంకర్యం చేసిన మహనీయుడు శ్రీ బూటీగారు. అంతటి శ్రీబూటీ గారే అలా ఉంటే ఇక మనమెంత వినమ్రులమై ఉండాలో ఆలోచించండి.

నేడు ప్రతివారం పూలమాల తెచ్చేవారు కూడా ప్రత్యేక దర్శనం ఆశించడమెంత అవివేకమో మనమే యోచించుకోవాలి. బరోడారాణిగారు తెచ్చిన బంగారు నాణాల బిందెనే తిరస్కరించిన రాజాధిరాజు గదావారు. మన సమర్పణతో వారికేమిలెక్క.

మందిరాలలో ఆయా కార్యనిర్వాహకులు, కార్యకర్తలు మందిరానికి ధనకనక వస్తురూపంలో కైంకర్యము చేసిన వారినే పరిగణనలోకి తీసు కుంటున్నారుగాని, ఆయావ్యక్తులు అలా కైంకర్యం చేసేటట్లుప్రేరేపించిన దివ్యశక్తిని పూర్తిగా మరచిపోతున్నారు. సత్యం, దర్మం తప్ప వద్దన్నమాట మరిచిపోతున్నారు. పత్రం, పుష్పం, ఫలం, తోయం అన్న గీతావాక్యాన్ని వదిలేశారు. భగవంతుడిచ్చిన భగవంతుని సొత్తును దైవానికే కైంకర్యం చేశారు. అందులో ప్రత్యేకతలు పొందడం, ప్రత్యేక మర్యాదలు చేయడం రెండూ ధర్మ విరుద్ధమని గ్రహించలేకున్నారు. ఈకార్యకర్తలు ఇచ్చేవారినే చూస్తున్నారు గాని ఇవ్వమని ప్రేరేపించే భగవత్ శక్తిని మరచిపోతున్నారు. వారికి ప్రత్యేక మర్యాదలు చేయకుంటే భవిష్యత్తులో ఇకవారినుండి ఏమీ పొందలేమేమో అని భయపడుతున్నారు. ఎవరి దగ్గరనుంచి ఏమి తెచ్చుకోవాలో, ఎలా తెచ్చుకోవాలో సమాధిచెందిన మహనీయులకు తెలియదని అమాయకులైన కార్యనిర్వాహకుల ఆలోచన. వారు చూపే ప్రత్యేక మర్యాదల ద్వారా వారు సత్యం, దర్మం తప్పుతున్నారని వారు గుర్తిస్తే శ్రీమాన్ బూటీగారి చరమ సందేశం ఫలిస్తుంది.

శ్రీ గురుచరిత్ర సాయిచరిత్ర మనకు రెండు కన్నుల వంటివి

శ్రీ గురు చరిత్ర, శ్రీ సాయి చరిత్ర మానవాళికి రెండు కన్నుల వంటివి. శరీరంలోని అవయవాలన్నింటిలోను కన్నులు చాలా ముఖ్యమైనవి గనుక - సర్వేంద్రీయాణాం నయనం ప్రధానం అన్నారు. ఎందుకావిధంగా ఆ గ్రంధాల కంత ప్రాముఖ్యమిచ్చారు. శ్రీ మాష్టారి మాటల ప్రకారం - రెండు గ్రంధాలలోను గురువు మాటయందు శిష్యునకుగల అచంచల విశ్వాసమే ఆశిష్యుని ఉద్ధరించబడినట్లు చెప్పబడింది. శ్రీ గురు చరిత్రలో పండిచేతికి రానున్న పంటనంతా భార్యాబిడ్డలు, చేనుగల ఆసామి, గ్రామస్తులు, కూలీలు ఎందరు చెప్పినా వినకుండా గుర్వాజ్ఞానుసారం కోయించి వేశాడు. అంతకు నాలుగురెట్లు ఫలితం పొందాడు. ఇదేవిధంగా కుష్టువ్యాధి పీడితుడు ఎండిపోయిన మేడి కొమ్మకు నీరుపోసి తన కుష్టువ్యాధి బాపుకొన్న విషయం నుండి మనం నేర్చుకోవలసినది - శ్రీగురుని శక్తి సామర్థ్యాలమీద కుష్టువ్యాధి పీడితుని అచంచల విశ్వాసం వల్లనే వాని వ్యాధి నివారణైంది. సాయందేవుడు చిమ్మచీకటిలో, కఠంలోతునీరు, బురద ముళ్ళుగల మార్గాన వెళ్ళి గురువుగారికి నిప్పుతేవడం అతనిగురుభక్తికి నిదర్శనము. త్వష్ట గురువాజ్ఞను శిరమునదాల్చి గురు కుటుంబము వారు కోరిన అసంబద్ధ వస్తువుకు ప్రయత్నించి సఫలీకృతుడవడం లాంటి లీలలన్నీ సచ్ఛిష్యుని లక్షణాలు బోధిస్తున్నాయి. గురు కృప పొందే విధంగా మనలను సంస్కరించు శ్రీ గురుచరిత్ర ప్రారంభంలో కనిపించే నామధారకుని తీవ్రమైన ఆర్తే అతనిః గురుదర్శనము చేయించి గురుచరిత్రంతా బోధించేటట్లు చేసింది.

అలాగే సాయిబాబా చరిత్రలో శ్రీ సాయికి అడవిలో కట్టెలు కొట్టేవాడుగా గురుదర్శనమై తనదగ్గరున్న చద్దన్నము తినిపొమ్మని ఆహ్వానించడము, బాబా మరియు వారి మిత్రులు ఆ ఆహ్వానము

తిరస్కరించి వెళ్ళి మరలా అక్కడికే రావడం, ఆహీన జాతివాని ప్రేమను గుర్తించి బాబా అతని ఆతిధ్యము స్వీకరించడము, నామాట సంపూర్ణముగా విశ్వసించిన వారే సఫలీకృతు లౌతారని గురువు చెప్పగానే ఈశరీరము, మనస్సు ఈక్షణము నుండి నీవేనని చెప్పుకొని అందుకు సంకేతంగా సాష్టాంగ దండప్రణామ మాచరించాడు. వెంటనే ఆగురువుగారు బాబాను బావిలోకి తల్లక్రిందులుగా వ్రేలాడ తీయడము. ఐదుగంటల సేపు బాబా కు ఆనందంతో తేలిపోతున్నట్లు ఉండడం చూస్తాము. తలక్రిందులుగా వ్రేలాడదీసినపుడు ఇతనేమి గురువు ఇలా చేశాడే అని అనుకొని ఉంటే ఆనందమే అనుభవమయ్యేది కాదు. అతడు సర్వశ్య శరణాగతిచేసి తన శరీరంపై తనకు అధికారంలేదని తాను సాష్టాంగ పడ్డప్పుడే తన శరీరం గురుపరం చేశానని గనుక ఇప్పుడు ఆశరీరంపై తనకెలాంటి అధికారమూ, అభిమానమూ లేవని దృఢంగా నమ్మి ఉండబట్టే ఆనందం అనుభవమయింది.

ఇదే విధంగా మాలన్‌భాయి బాబా ఆజ్ఞపాటించి చనిపోయింది. శ్రీ బాబా గారు ఆమెను కటిక మంచినీరు మాత్రమే త్రాగి ఉపవసించాలని, గుడ్డ పరచుకొని కటిక నేలపై పడుకోవాలని ఆజ్ఞాపించారు. ఆమె అక్షరాలా అదేవిధంగా ఆచరించింది. కాని చనిపోయింది. బంధువులందరూ ఆమెకు తినేందుకు, అనుభవించేందుకు ప్రాప్తం అంతే ఉండింది అని కొందరంటే మరి కొందరు ఇక్కడికి రాకుండా ఈ రెండు రోజులూ ఇంట్లో ఉంటే అందరు వ్యాధిగ్రస్తులూ తిన్నట్లు మాంసము, గ్రుడ్లు, పాలు తింటూ మెత్తని పడకపై పడుకొని ఉండేదే గదా! అని రకరకాలుగా విమర్శించారు. బాబా యందు ఆమె ఉంచిన విశ్వాసమే బాబా ఆమెను పునర్జీవింపజేశారు. ఇలా గురుభక్తి గురువుయందు విశ్వాసాన్ని బోధించే గ్రంధాలు గనుకనే ఇవి మానవాళికి రెండు కన్నులవంటివి అని చెప్పేవారు. ఇంతేగాక సర్వశాస్త్రాల సారమే శ్రీ సాయి చరిత్ర అని చెప్పేవారు.

గొలగమూడి

తేది. 25-10-2000

లక్ష్మక్కగారికి లెటర్

పూజ్యగురు బంధువు లక్ష్మక్క గారికి పెసల సుబ్బరామయ్య నమస్కారములు. మీ లెటరు చేరినది. ధన్యవాదములు. మీ లెటరులో

(1) పోటీలు, వంతులు, కీచులాటలు - వ్యక్తి ప్రాధాన్యత

(2) రామదాసి సంఘటన

(3) ఆలోచనలన్నీ అహంకారమే

అన్న విషయాలు తమరు ప్రస్తావించారని తలంచుచున్నాను.

(1) పోటీలు, వంతులు, కీచులాటలు రావడానికి వ్యక్తి ప్రాధాన్యతలే కారణము. వ్యక్తి ప్రాధాన్యత ఎందుకు వస్తుంది. తాను మందిరానికి ఎందుకు వస్తున్నాడో తెలియక పోవడంవలన. ఏది చేసినా పరవాలేదు చేయక పోయినా పరవాలేదు ఎదుటి వ్యక్తి హృదయాన్ని గాయపరచరాదన్న ఎరుక ఏమారకుండా ఉంటే సున్నితమైన ప్రవర్తన వస్తుంది. ఆ ప్రవర్తన ద్వారా మన సంస్కరణ వీలౌతుంది. అవతలివ్యక్తి ప్రవర్తన పదిమందికి బాధకలిగిస్తుంది కదా అనవచ్చు. కానీ సర్వానికీ యజమాని సద్గురువే. ఆయనకు చెప్పి మన భాద్యత తీర్చుకుంటే సరి. ఈ ప్రయత్నంలో సబూరి మితిమీరి అవసరం. కానీ సద్గురువు మాత్రం శాశ్వత పరిష్కారంచేసి తీరుతారు. ఎవరైనాసరే గమ్యాన్ని గుర్తుచేసుకొని సాగుతుంటే పోటీలు, వంతులు, కీచులాటలకు తావే ఉండదు. అసలు గొడవంతా ఏదేదో సేవ అని భావించడంలోనే వస్తుంది. అసలు సేవ అంటే మనసును నిగ్రహించడమే అని ఎరుగక పోవడమే ఈ గొడవకు కారణము. ప్రతివారిలోను వెలిగిపోతున్న సద్గురు జ్యోతికి ఆవరించియున్న మలినాన్ని తొలగించుకోవడమే అసలైన సేవ సాధన. మిగిలినదంతా వ్యక్తుల అజ్ఞానమే.

పోటీలు వంతులు కీచులాటలద్వారా గురువుగారు మన ఎడల అసహ్యపడతారని ఎరుగకపోవడమే అలా ప్రవర్తింపజేస్తుంది.

(2) రామదాసి సంఘటన ఒక్కటే సాధనకంతా ముఖ్యమైన బోధ - నీకు పనికిరాని వస్తువు ఇతరులకు ప్రేమతో ఇవ్వమన్నారు. అట్లాకాదు. మనకు పనికివచ్చేదే అనుకుందాము. దానిని ఎదుటివాని అవసరాన్నిబట్టి మన అవసరాన్ని కాస్త ఆపుకొని ఇవ్వగలిగితే సాయి మనలను అలాచేసినందుకు ఎంత గొప్పగా అనుగ్రహిస్తారో చూడండి. అలాంటి త్యాగంలేకుండా నాది, నాకు, అనే బంధము నుండి ఎలా విడుదల పొందగలం.

విద్యానగర్‌లో మాష్టారు తాటాకు చాకలికి ఇవ్వడం - విద్యానగర్ లో మాష్టారి ఇంటి వెనుక అంతా ఒపెన్‌ప్లేసే. దడికడితే కాస్త మరుగుగా ఉంటుందని ఎంతో శ్రమతోటి నాలుగు మోపులు తాటాకు తెప్పించారు మాష్టారు. తెల్లవారే ఒకచాకలి ఆ తాటాకు ఇస్తే రెండురోజుల తర్వాత తెచ్చి ఇస్తానని వచ్చాడు, నా దగ్గరకొస్తే కాదంటేకాదని పంపేశాను. నేను లేనప్పుడు మాష్టారిని అడిగాడు. తీసుకుపొమ్మన్నారు. ఇక మరలా అతడు తెచ్చి ఇవ్వలేదు. వీరు అడగబంపలేదు. తనకవసరమైన వస్తువునుకూడా మాష్టారు ఎలా దానంచేస్తున్నారో చూడండి. రామదాసి తనకు పనికిరాని పుస్తకం ఇచ్చేందుకే తల పగులకొట్టుకొని చస్తానన్నాడు. ఇతనికి త్యాగం అంటే ఏమిటో ఎలా బోధపడుతుంది ? ఎన్ని రోజులు విష్ణు సహస్రనామం చదివినా ఏమౌతుంది? నైతిక విలువలు విస్తరవంటివట. ఆధ్యాత్మికత అనేది బోజనమన్నమాట. అసలు విస్తరేలేకుండా అన్నం తినడం అసంభమంటారు శ్రీ మాష్టారు. ముందు నైతిక విలువలు పెంచుకుంటే అవే ఆధ్యాత్మికతకు మనలను దగ్గరచేస్తాయంటారు.

సర్వ అనర్థాలకు మూలం కోపం. కోపం ఎందుకొస్తుంది ? కావాలి అనే కోరికవలన. కావాలి అనే కోరికను త్యాగంచేయకుండా విష్ణుసహస్రనామం చదువుతుంటే ఏమౌతుంది. ఈనాడు మన

పారాయణలుకూడా ఈ రామదాసి పారాయణలాగానే ఉన్నాయి. పారాయణలవలన ప్రయోజనంలేదా ? అని మీరడగవచ్చు లేకేమి ? మనం చేరవలసిన గమ్యంవైపు నడవకుండా వెనుకకు నడుస్తున్నాము. గమ్యంచేరే కాలము ఎక్కువ తీసుకుంటుంది.

ఎప్పుడైనా ఎవరికైనా కోరిక వదలందే జన్మచక్రంలోనుండి విముక్తిలేదు.

అతడు రామదాసుగదా ? మరి దాసునకు కోపం తగదుగదా ? బాబా చెప్పినట్లు పుస్తకం కావాలంటే డబ్బుపారేస్తే వస్తుంది. మనిషి అలా వస్తాడా ? అందరిలో బాబాను చూచేదిపోయి అందరిపైన ద్వేషభావం పెంచుకుంటుంటే ఇక సాధనేముంది. అవతలివాడు మనమీద ద్వేషభావం పెంచుకొని దూరమైతే మనమేమీ చేయలేము. మనభావం సరిగా ఉంటే చాలు.

(3) నీ ఆలోచనలన్నీ నీ అహంకారమే :- ఇది చెప్పరానంత గొప్పమాట. ఇది మనసుయొక్క స్వభావానికి సంబంధించినది. మనలోని అహం ఎంత పలుచబడితే మన ఆలోచన అంత తగ్గుతుంది. మనం వద్దన్న విషయాలమీదకే ఈ పాడుమనసు పోతుంది. కూరగాయలు తరిగినంతసేపు కుదురుగా గురువుగారి రూపం ధారణచేస్తూ నామంచెప్పవచ్చుగదా ? నిరంతరం నన్ను ఏమారుస్తూనేఉంది నా మనసు. కేవలం అహంకారమనే అడ్డుగోడే అందుకు కారణం. బహిరంతరములయందు వ్యాపించియున్న సాయిని వదలి లౌకిక విషయాలవెంబడి మనసు పరుగు తీయడమంటే అహంకారముకాక ఏముంది. తైలధారవలె మననన్నను నద్గురు మననంలో ఉంచవలసినదిపోయి చెత్త ఆలోచనలు రావడం ఎంత దుర్మార్గమో గదా! పట్టువీడక యుద్ధం సాగిస్తే సాయి ఏనాటికైనా తప్పక సహాయపడకపోదనే నమ్మకమే నన్ను ఆ బాటవెంట నడుపుతుంది. ఈ లెటర్లద్వారా సత్‌సంగం చేసినా మంచిదేనని శ్రీ మాష్టారు ఇలా చేయిస్తున్నారండీ. నమస్కారములతో

\- పె.సు.

మాష్టారు చెప్పిన పచ్చి అబద్ధం

శ్రీ మాష్టారు విద్యానగర్‌లో ఉండగా సత్‌సంగం జరిగే రూముకు ఒక యువక త్రాగుబోతు తప్పత్రాగి వచ్చాడు. అక్కడ అందరు మహనీయుల చిత్రపటాలతోపాటు ఒకటిన్నర అడుగుల ఎత్తుగల సాయి విగ్రహంకూడా ఉంది. ఆ త్రాగుబోతు యువకుడు “నీవు ప్రజలను మోసంచేస్తున్నావు. ఈ పటాలు బొమ్మలు ఏంచేయగలవు” అనే వాగుడుతో శ్రీ మాష్టారిని తూలనాడుతూ అక్కడున్న సాయి విగ్రహాన్ని తన కాలుతో తన్నాడు. మరుక్షణంలో నేను ఆ త్రాగుబోతుపైన పడిపోయాను. మమ్ముల ఇద్దరినీ మిగిలిన వాళ్ళంతా బయటకు లాక్కువచ్చి అడ్డంతీస్తూ నన్ను వెళ్ళి రూములో కూర్చోమని నెట్టుకువచ్చారు. నన్ను వదలండి వాడి అంతం చూస్తానంటాను నేను. అదేవిధంగా వాడూ మాట్లాడుతున్నాడు. శ్రీ మాష్టారు సాక్షీభూతుడుగా ఇదంతా తాను కూర్చున్న చోటునుండి లేవకుండా చూస్తున్నారు.

కొంతసేపటికి రూములో తానెలాంటి అసంబద్ధమైన పనిచేయనని అందరికీ నచ్చచెప్పి అతడు తిరిగి రూములో కూర్చొని “అతడు నాపైనబడి కొట్టాడు. అసలతడు నన్నెందుకు తాకాలి. ఈ ఇల్లు అతడిదా ?” అని గోలమొదలుపెట్టాడు. వెంటనే శ్రీ మాష్టారు “ఆ విగ్రహం అతనిదయ్యా, దాన్ని నీవు కాలితో తన్నావు. అందువల్ల అతనికి కోపమొచ్చింది” అన్నారు. ఆ మాట పచ్చి అబద్ధం. ఆ విగ్రహం నాది కాదని శ్రీ మాష్టారికి స్పష్టంగా తెలుసు. మా ఇద్దరిమద్యా ద్వేషం నసింపజేసి శాంతినెలకొల్పాలనే సంకల్పంతోనే అ పచ్చి అబద్ధం చెప్పి ‘శాంతి నెలకొల్పువారు ధన్యులు’ అని క్రీస్తు చెప్పింది. ఆచరించి చూపుతున్నారు. మనసొంత ప్రయోజనాలకు ఆర్థిక ప్రయోజనాల కొరకు అబద్ధం చెప్పడంలేదు. అవతలి వ్యక్తి త్రాగిఉన్నాడు నిజం చెప్పినా గ్రహించే స్థితిలో లేడు. శాంతి స్థాపనకు అదొక్కటే మార్గమైంది.

సత్‌సంగమంటే ప్రజల అపోహ

సత్‌సంగమంటూనే అదేదో గొప్ప భక్తులు చేయవలసిన కార్యమనీ అందరూ అందులో పాల్గొనే అధికారం అర్హత లేదని కొందరి అభిప్రాయం. చేసేది సరిగా చేయాలిగాని మన ఆచరణ సరిగా లేకుండా సత్‌సంగానికి పోవడం దండగ అనడం పరిపాటి.

తాజుదీన్ బాబాగారంటారు “పాపులంతా నా దగ్గరకు రండి. పుణ్యాత్ములంతా వారివారి లోకాలకు పొండి” మన నడవడి సరిచేసుకునేందుకు రిపేరు చేసే వర్క్‌షాపు లాంటిది సత్‌సంగం జరిగేచోటు. గ్రంధ పారాయణ నుండి మనం నేర్చుకోవలసింది ఏమిటి? మనలోని దోషాలేమిటి ? వాటిని సరిచేసుకోవడం ఎలాగు ? మనలోని దోషాలు గుర్తించుకోవడం మొదటి కర్తవ్యం. తార్వాతమెట్టు నిర్మూలన. అది మన తీవ్ర ప్రత్యేక ప్రయత్నంతోనే సాద్యం. ఎవరికి వారే వారిలోపాలు నిర్మూలించుకునే పద్ధతులు ఆచరించాలి. తగిలీ తగలని చెంప దెబ్బలు, కేవలం బాబాకు చెప్పుకోవడం కొన్ని కేసులలో మాత్రం సరిపోవచ్చు. అందరికీ అన్ని దోషాలకు అది సరిపోదు.

వివేకానందుడు చేసుకున్న ప్రాయశ్చిత్తములాంటి ప్రాయశ్చిత్తాలు కొన్ని సందర్భాలలో అవసరం. సత్‌సంగము మనలను మన దోషాలనుండి విముక్తి చేసే వర్క్‌షాపులాగ మనం వినియోగించుకోవాలి. అంతేగాని పరిశుద్ధాత్ముల సమావేశము సత్‌సంగమని తలచడం పొరపాటు.

సత్‌సంగం చేయడం మాకురాదు అనేది చాలా గొప్ప సోమరి చెప్పేమాట. మనమేమి ఉపన్యాసాలు ఇవ్వనవసరంలేదు. పుస్తకం చదువుకొని వారివారి బావాలు చెప్పుకోవడమే. నిత్యం ఒకే సమయంలో శ్రద్ధతో సత్‌సంగంలో పాల్గొంటుంటే మనలను దైవమేమి చేస్తారో ఎవరికి వారే సాక్షి. నిత్యం ఒకే టైంలో క్రమం తప్పకుండా సత్‌సంగానికి హాజరవడమే సాయికి మనం సమర్పించే శ్రద్ధ లేక నిష్ఠ. అలా సమర్పించాలంటే త్యాగము తప్పనిసరి అవుతుంది. త్యాగమేమిటి ? ధన దాన్యాలు ఇమ్మన్నారా? ఒక అరగంట నీ పనులు పక్కకు నెట్టడమే త్యాగం. రాత్రింబవళ్ళు మనలను కనిపెట్టుకుని రక్షించే పరమాత్మకు

వారెంతో ఆశతో మననుండి కోరిన కాలం నిత్యం సమర్పించలేకుంటే మనయొక్క మ్రొక్కుబడులనే ఆశించే రాజకీయ నాయకుడు కాదుగదా! అలాచేయలేని మనకు కోరిన వెంటనే ఆయన పలుకలేదని ఆయనపై అలిగే హక్కుఎలా వస్తుందో మనమే యోచించాలి. మా ఇంటికి సత్‌సంగ ప్రదేశానికి చాలా దూరం అనేది ఒకమాట. మీ ఇంటి దగ్గరగాని, ప్రక్క యింటిలోని అవరణములోనైనా జయప్రదంగా సత్‌సంగం చేసుకోమన్నారు. పెద్దవారు అక్కరలేదు. చిన్న పిల్లలే చాలు. వారే అసలైన సాయి భక్తులు. ఒక్క బిడ్డకు రెండు సాయి కథలు చెప్పి పిడికెడు బొరుగులు పెడితే రేపు పదిమంది పిల్లలను తీసుకువస్తాడు. అలా చిన్న పిల్లలే చాలు సాయి కథలు చెప్పుకునేందుకు అంటారు మాష్టారు. అలా నిత్య సత్‌సంగ నిర్వర్తిస్తే నిష్టసబూరి సమర్పించినట్లే, త్యాగం చేసినట్లే. ఇది శ్రద్ధా భక్తులతో జరుగుతుంటే ఆ తరువాత సాయి తన హస్తం యిస్తాడు. దీనికి ప్రత్యక్ష నిరూపణే "సాయి కృప" కలిచేడు మందిర లీలలు అన్న చిన్న పుస్తకమంతా.

మనసు శాంతించే మార్గం

ఆదిలో అపరాధం ఎవరిది? వీడిట్లా ద్రోహం చేశాడు. వాడట్లా చేశాడు, వాడిలాంటి వాడు, వీరిలాంటి వారు అని నిరంతరము పరనింద చేస్తూ పంది చేసినట్లు వ్యవహరించే మనసును లొంగ దీసుకునే గొప్ప మార్గమిది. వాడు మలభక్షిణచేస్తూ ఈ జన్మలో అలా చెడ్డగా ప్రవర్తించుటకు కారణమేమిటి ? గత జన్మ సంస్కారాలు. అలా వెనక్కు పోగా పోగా మొట్టమొదట వాణ్ణి అలా సృష్టించింది భగవంతుడేగదా. గనుక భగవంతుని నిందించ సాధ్యమా ? వాళ్ళ నట్లా చేశాడు వీళ్ళనిట్లా చేశాడు భగవంతుడు. గనుక వాళ్ళు అలాగే ప్రవర్తిస్తారు. ఎవరినీ తప్పు పట్టేందుకు వీలులేదు. మన కెంత హాని జరుగుతున్నా ఈ భావనలో స్థిరంగా నిలువగలిగితే ఆనందమే ఆనందం. ఇప్పుడు మనకు జరిగే హానికి పూర్వ జన్మల ఋణానుబంధాలే కారణమని బాగా మననం చేసి ఆ భావంలో స్థిరంగా నిలువడమే సాధన.

ముక్తి - అర్హత

1-11-95 సాయిబాబా పక్ష పత్రికలో వ్రాస్తారు. మాటలతో ముక్తినిగూర్చి వాపోయి ప్రయోజనమేముంది. అర్హత సంపాదించి ఒర్పుతో సాధన చేయాలి. అర్హత కల్గినప్పుడు మనము దానిని వద్దన్నా భగవంతుడు అనుగ్రహించి తీరుతాడు. కనుక సాధన ద్వారా అర్హత సంపాదించుటే మన ధ్యేయం కావాలి.

ఈ భావాన్నే అన్నమయ్య అంటారు. ఓ దేవాదిదేవా నీ కొలువు నర్తకులమైన మేము ఆడిపాడి నీకు వినోదము కల్గించవలెనుగాని మోక్షమిమ్మని మిమ్మడుగతగునా ? మాకు అర్హత గలదని మీకు తోచినప్పుడు అది మీరు మాకు అనుగ్రహించవలసినదే కదా !

కొలువు నర్తకులంటే - ఈ జగత్తే భగవంతుని కొలువుకూటము. అందులో పాత్రధారులమైన మనమంతా నర్తకులమే. మన ఆటపాటలు అంటే జీవిత విధానముద్వారా భగవంతునకు సంతృప్తి కల్గించి వారి కృప పొందాలిగాని బాబా మోక్షమిమ్మని అడిగి ప్రయోజనములేదు అంటారు.

జీవిత విధానముద్వారా అన్నారు, ఆ విధానమేమిటి? ఇష్టా ఇష్టాలు లేని జీవితం. మాష్టారు గోపాల్ అనే వెంకటగిరి భక్తునకు స్వప్నంలో చెప్పినట్లు నాది, నావారు అనే అటాచ్‌మెంట్ లేకుండా డిటాచ్‌మెంట్ కల్గి జీవించడం. కామము దహించి నను కరుణించు రంగా అన్నట్లు జీవించాలంటారు. లేకుంటే మోక్షమడిగే అర్హత లేదంటున్నారు.

మన జీవిత విధానంద్వారా వారికి సంతృప్తి కలిగించాలి. మన తండ్రి భగవంతుడు. మనం తృప్తి శాంతి ఆనందంతో ఉంటే వారికి సంతోషముగాని ఉన్నదాంతో అసంతృప్తి, అశాంతి దు:ఖముతో ఉంటే వారికి బాధ కల్గించిన వాళ్ళము అవుతాము. వాళ్ళు నామాట వినడంలేదు,

వాళ్ళు ఇలాచేశారు. వాడివల్ల ఇంత నష్టంవచ్చింది అంటాము. అంతా పూర్వజన్మ కృతం కర్మ తద్దైవమిది కజ్యతే అన్నారు. వారు మనకు అట్టి మానసిక బాధ కల్గించడం కేవలం పూర్వ ఋణానుబంధాన్ననుసరించేననే ఎరుక గల్గి మరు జన్మకు తిరిగి ఋణానుబంధం కల్గించే రాగద్వేషాలు పెంచుకొని చెన్నబపప్ప వీరభద్రప్పలు కావద్దంటారు.

మహల్సాపతిలాగ జీవించమంటున్నారు.

గురువును ఎన్నుకొనే పద్ధతి

గురువును ఎన్నుకొనే పద్ధతి అన్ని జీవిత చరిత్రలు (వీలున్నన్ని) చదివి నీ మనసుకు, హృదయానికి హత్తుకున్న మహాత్ముని నీ గురువుగా చేసుకొని సాధన సాగించు అనేవారు.

మందిరాలకు వెళ్ళే మనకు మంచి బోధ

కనీసం మందిరంలో ప్రవేశించినాకనైనా లోకాభిరామాయణం మాట్లాడడం ఆపాలి. ఎంతసేపు అలా ఉండాలి అంటే కనీసం మందిరంనుండి బయటకు వెళ్ళినంత వరకు అన్నారు. అంటే - అందరి ముఖాలు చూడడం మానివేయాలి. ఏమిసార్ ! కన్ను కన్ను కలువగానే ఏదో మాట్లాడుతామోయ్. మీరేగద సార్ అందరిలో సాయిని చూడడం అభ్యసించమన్నారు ? నిజమేరా నీ స్నేహితుని చూచిన వెంటనే ఏమి. మాట్లాడావు? వాళ్ళు బాగున్నారు. వీళ్ళెట్లాంటివాళ్ళు? ఇవేకదటోయ్. అదేనా అందరిలో సాయిని చూడటమంటే. అలా మాట్లాడకుండా బిగించుకున్నా మనిషిని చూస్తూనే వారితో మన గత స్మృతులు వద్దన్నా గుర్తుకొస్తాయి. ఆయన దగ్గరకెళ్ళికూడా ఈ గొడవెందుకు అన్నారు.

మహనీయులెలా వుంటారు, గుర్తించేదెలాగు

ఎవరి సన్నిధిలో మన మనసు ప్రశాంతతబొంది, కాలగతి (టైం జరగటం) గుర్తింపులేకుండా మనం హాయిని అనుభవిస్తామో అది మహనీయుని సన్నిధి అని గుర్తించండి.

ఇలాంటి అనుభవం తనకు కలిగినప్పటికీ ఆధ్యాత్మికత తెలియనివారు అది మహాత్ముని సన్నిధియని గుర్తించలేరు. అలాంటివారికొరకు మరొక చక్కని పరీక్ష చెప్పారు.

మనం మహనీయుడు అవునా కాదా అని పరీక్షించే వారిదగ్గర సాధారణంగా జరిగేందుకు వీలులేని ఒక అనుభవం జరుగవలెనని, ఆ అనుభవం ఇంత టైంలోనే జరగాలని, అలా అనుగ్రహించమని మనం మన నోటితో అడగకుండా మానసికంగా చెప్పుకొని వారి సన్నిధిలో కూర్చొనేది. కూర్చున్నంతసేపు సాయినామం మానసికంగా జపిస్తూ ఉండు. మనం మానసికంగా చెప్పుకున్న టైం లోపలే ఆ అనుభవం జరిగితే వారు సిద్ధ పురుషులని తెలుసుకొనేది.

మూడవ విషయం :- నిజమయిన మహనీయులెవ్వరుకూడా తన పూర్వ చరిత్ర వారి నోటివెంట బయటపెట్టుకోరు. సన్నిహితులైన భక్తులు మరలా మరలా అర్థించినప్పుడు "కక్కిన కూటికి ఆశపడుతామా?" అన్న సందర్భాలున్నాయి. షిరిడీ సాయి, అక్కల్‌కోట స్వామివంటి మహనీయులైతే కొందరికి మాదిగవారమని మరికొందరికి సత్‌బ్రాహ్మణులమని మరికొందరితో ఆ విషయం అడిగితే చెప్పుతో కొడతానని అన్నారు.

నాలుగవ లక్షణం :- వారు భక్తులనుండి ఏమీ ఆశించరు. భక్తులమీద ఎనలేని ప్రేమను అనుక్షణం కురిపిస్తుంటారు. వారి అన్నపానీయాలు పోషణ, పాలన భగవంతుడే చూడాలి.

ఐదవ లక్షణం :- కరచాలనంతో వస్తువులను సృష్టించరు. అలా సృష్టించి ప్రజలను భ్రమకొల్పేవారిని మనం దర్శించనక్కరలేదు.

ఆరవ లక్షణం :- మనకేదైన ఆపద రాబోతుంటే పరోక్షంగా మనలను హెచ్చరించి ఆ ఆపద రాకుండా చేస్తారు. వారి మాటలకు నిజమైన అర్ధం మనకా ఆపద తప్పిపోయాక మనకు అర్ధమౌతుంది.

నా అనుభవాలు :-

(1) రామిరెడ్డి తాతగారి సన్నిధిలో 6 గం॥ కాలం ఒక్క క్షణంగా గడవడం.

శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారి దగ్గర సాయంత్రం 4 గం॥లనుండి రాత్రి 12 గం॥లవరకు అంటే 8 గం॥ల సేపు అలా కూర్చోనుండటం. అక్కడ సినిమాలా, టివి ప్రోగ్రాములా, పాట కచేరీలా, డ్రామాలా, ఏమీలేవు. కానీ వారి సన్నిధి వదలి పోవాలని బుద్దే వచ్చేదికాదు.

ఆచార్య భరద్వాజగారు చీరాలస్వామి దగ్గర రోడ్డు ప్రక్కన నేలమీద చీరాలస్వామి కెదురుగా రోజుల తరబడి ఎండ, గాలి, వాన లెక్కచేయకుండా కూర్చోగలిగేవారు.

గ్రామ దేవతలు, గణాలు మనుషుల శరీరంపై ఆవహించి పూనడాలు జరుగవచ్చు. కానీ అంతా తామే అయిన సిద్ధపురుషులు ఎవరివంటిమీదకు వచ్చి మాట్లాడరు. వారెవరికైనా ఏదైన చెప్పదలిస్తే ఆ వ్యక్తికి స్వప్నంలో కన్పించి ఆ వ్యక్తికే నేరుగా తమ సందేశం చెప్పగలరు. భౌతిక దర్శనం ద్వారా కూడా చెప్పడముంటుంది. మహనీయులు సమాధి చెందిన తర్వాతకూడా తన భక్తుల భక్తి శ్రద్ధలననుసరించి వారికి స్వప్నంద్వారా గాని భౌతిక దర్శనము ద్వారా గాని తమ సందేశమందించడమేగాక వారి కష్టాలు తీరుస్తారు.

శ్రీ మాష్టారు తన వివాహవిషయమై షిర్డిలో దీక్ష చేసినప్పుడు శ్రీసాయి నాదుడు పాకలపాటి గురువుగారి రూపంలో తన సందేశమందించి వివాహం చేసుకోమన్నారు. ఆ వ్యక్తి ఇచ్చిన అడ్రసు ప్రకారం బాంబేలో వెతికితే అలాంటి వ్యక్తే అక్కడ లేరని తేలింది. పై విషయములన్నీ అవగాహనైతే మహనీయుల నిజస్వరూపం తెలుస్తుంది.

పై విషయాలన్నీ క్షుణ్ణంగా పరిశీలించాకనే వారికి పాదనమస్కారం చెయ్యి. నీకు అనుభవం రాకుండానే ఎవరో నమస్కరిస్తున్నారని నీవు పాదనమస్కారం చేయడం అపచారమన్నారు శ్రీ మాష్టారు. ఒక సారి తల తాకట్టుపెడితే (పాదనమస్కారంచేస్తే) జీవితాతం ఆ భావం అలా ఉండిపోవాలంటారు.

ఆ మహనీయుడు ఇతరులకు అనుభవము ఇచ్చి ఉండవచ్చు నీకు ఇవ్వలేదు. ఎందుకని ? ఋణానుబంధంలేదు గనుక ఇవ్వలేదు. అందరిలాగా నీవు పాదనమస్కారం చేయనంత మాత్రాన నిన్ను వారు శపించరు. అంతచిన్న విషయానికే కోపగించేవారు మహనీయులెలా అవుతారు. శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస గారిని పరీక్షించిన వివేకానందులవారిని పరమహంసగారు మెచ్చుకుంటారు. తమను పరీక్షించేవారిని చూస్తే మహనీయులు సంతోషపడుతారు. ఎందుకంటే పరీక్షించిన భక్తులు చివరివరకు నిలుస్తారు గనుక.

గనుక మనం ఏ మహనీయుని దగ్గరకెళ్ళినా ఇతరుల అనుభవాలను బట్టి గాక మన అనుభవాల ఆధారంగా వారికి తలతాకట్టుపెట్టడం మంచిదని శ్రీ మాష్టారు నేర్పిస్తున్నారు.

వ్యర్థంబు చేసితి నావయస్సంత

చివరికి తోడు ఎవ్వరూ రారు. అని ఉదయ హారతిలో పాడుతున్నాము. ఈ విధంగా చింతపడకుండా మిగిలిన వయస్సునైనా సద్వినియోగం చేసుకో - మృత్యువు అనుక్షణం మనలను మ్రింగుతుంది. ఈ మ్రింగుడు ఏ క్షణాన పూర్తయితే ఆ క్షణాన ఈ ప్రపంచంనుండి వెళ్ళిపోతాము. ఈ లోగా ఈ కొద్దికాలమైనా సద్వినియోగం చేసుకో. సద్వినియోగం చేసుకుంటాను ప్రభూ. అలాంటి అవకాశమివ్వమని నిత్యం ప్రార్థిస్తున్నాము. అలాంటి అవకాశం రావాలంటే కామము దహియించి నను కరుణించు అన్నారు. అదే జరుగువలసింది. కామము అంటే సర్వ కోరికలూ అని అర్థం. బ్రతకాలి అనే కోరికతో సహా - అంటారు శ్రీ మాష్టారు. అందుకుగాను జగమంతా నీవే అని గుర్తించడమే కావాలి. అలా గుర్తించి నడుచుకుంటే జగమంత నిన్ను ప్రేమిస్తుంది. నీవు త్రికరణశుద్ధగా అలా ప్రేమించాలి. చెప్పడం చాలదు. పాడడం చాలదు. మదర్‌థెరెసా. శ్రీ వెంకయ్యస్వామి శ్రీ భరద్వాజలాగ శ్రీసాయినాధునివలె అందరినీ నీవు ప్రేమిస్తే అందరూ నిన్ను ప్రేమిస్తారు. నీ కామము దహించబడకుంటే నీవు అందరినీ ప్రేమించలేవు. అందరూ నిన్ను ప్రేమించరు. అది జరుగనప్పుడు ఊరకే యాంత్రికము, లాంఛనప్రాయంగా పాడిన హారతులౌతాయి.

నా వయస్సంతా వ్యర్థమైనదని నీవు చింతించినట్లు నీ బిడ్డలు
చింతించకూడదు. వారికి చిన్నతనాన్నే దైవభక్తి అలవాటుచెయ్యి. వెన్నతో
పెట్టిన విద్యగా మహనీయుల కధలుచెప్పు. వారి చిత్రపటానికి నమస్కరించ
సంస్కారమివ్వు. అబద్ధముచెప్పి లోకాన్ని నమ్మించే చెడునుండి
బిడ్డలను కాపాడాలంటే మొదట నీ ప్రవర్తన చక్కగా ఉండాలి. నీవ
తప్పుచేస్తు బిడ్డలకు బోధిస్తే అది ఫలిస్తుందా? రామకృష్ణ పరమహం
బెల్లంకధలా ఉండాలి గదా.

అందుకే టీచర్స్ అంటే శ్రీ మాష్టారికెంత ప్రీతో చెప్పలేను. ఎందుకని అంత ప్రీతి? ఏ ఆఫీసువారి దగ్గరికైనా కల్మష హృదయులైన పెద్దలే వచ్చేది. ఒక అరగంట ఉండి వెళ్లిపోతారు. మరి టీచర్స్ దగ్గరకు నిష్కల్మషులైన చిన్నారులొస్తారు. కాస్తా పెద్ద పిల్లలు కాలేజీకి వస్తారు.

వీళ్ళందరికి దైవభక్తినేర్పే అవకాశం టీచర్స్‌కు ఉందిగనుక మాష్టారికి టీచర్స్ అంటే ఎంతో ప్రీతి. సాయిని పిలిస్తే పలుకుతాడు అని ఛాలంజింగ్‌గా చెప్పండి అని అంటారు. అలా చెప్పాలంటే పిలిస్తే పలుకుతాడు అని ముందు టీచరుకు నమ్మకముండాలిగదా. అలాంటి నమ్మకం కలిగేందుకు పిలిచిచూడు నీకే తెలుస్తుంది. ఆపైన చెప్పకుండా ఉండలేవు అంటారు. పిల్లలకు చెప్పాలంటే ముందు టీచర్ క్షుణ్ణంగా తెలుసుకొని ఉండాలి. ఏమితెలుసుకోవాలి. సాయి యొక్క నిజతత్వం, మహనీయుల యొక్క నిజతత్వం ఏమిటిది ? సర్వజ్ఞుడు, సర్వవ్యాపకుడు, సర్వ సమర్థుడు అని తెలుసుకొనిఉంటే ఇక ఛాలెంజింగ్‌గా స్మృతి మాత్ర ప్రసన్నుడని చెప్పగలడు. గనుక అలా తెలుసుకోమని టీచర్స్‌ను ప్రోత్సహించేవాడు. ప్రతివారు ఒక టీచర్‌గా తయారై ప్రక్కవాళ్లను ఎడ్యుకేట్ చేయమనేవారు.

గాడిదలకంటే హీనం కావద్దనేవారు. గాడిదలు గంధం చెక్కలు మోసినా వాటికి సువాసన తెలియదు. కానీ వాటిని ఒకరినుండి మరియొకరికి మోసి పుణ్యం కట్టుకుంటున్నాయి. నీవుకూడా నీ బావాలు మోస్తున్నావుగాని పంచుకోవడంలేదు. అలా చేయకుంటే గాడిదకంటే హీనమవుతావు అని హెచ్చరించారు. అందుకే సత్సంగాలుచేయి. ప్రక్కవారితో నీ బావాలు చర్చించు. సాయిని గూర్చి వినండి. సాయి నీ మేదస్సును వెలిగించి దివ్యకాంతులు చిమ్మిస్తారు అని వాపోయారు. మీరెక్కడుంటే అక్కడ సత్సంగాలు చేయండి, నాకు లక్షలిచ్చినట్లు అని మొత్తుకున్నారు. వారి చిరకాల వాంఛ తీరుస్తాం. ప్రసాదం తిని, చేతులు

కడుక్కొనే పని మానమన్నారు. హారతులతోపాటు, సాయిలీలలు, మహనీయుల చరిత్రలు చదివిస్తూ ఉండమని నిర్వాహకులకు బోధించారు. శ్రీ మాష్టారు మనకు చెప్పే మంచిమాట సత్సంగాలు చేయమని మాత్రమేగానీ అవిలేకుండా లాంఛనప్రాయమైన సత్సంగాలు చేస్తూ అలంకరణలతో సంతృప్తిపడమనలేదు.

శ్రీ మాష్టారుగాని, శ్రీ సాయిగాని శ్రీ స్వామిగాని మనలను సన్యసించమన్నారా ? మనలను బికారులు కమ్మన్నారా ? వాట్ డు యు మీన్ బై నెగ్లిజెన్స్ ఆఫ్ డ్యూటీ అన్నారు. మన డ్యూటి పర్ఫెక్ట్‌లీ వెల్‌గా చేయడమే వారు కోరేది. పర్ఫెక్ట్‌లీ వెల్‌గా అంటే సత్యం ధర్మం తప్పకుండా అని అర్థం. చూడబడేదంతా కలసి నేను అని గుర్తిస్తే ఇక సత్యం ధర్మం తప్పడం ఉండదు. ఒకరినొకరు దోచుకోవడం ఉండదు. అలా దోచుకోకుంటే మా వ్యాపారాలు దివాలా తీయవా అంటారు. తీస్తే తీస్తామేమోకాని కూడు, గుడ్డ, గూడు కొరకు బాబా కొరత రానీయడు. నా బిడ్డలను పస్తులు, ఉపవాసాలు ఉండనివ్వను. నా భక్తులింట్లో లేమి అన్నది పొడచూపనివ్వనని అభయమిచ్చారు. అది నిత్య సత్యమని నా పర్సనల్ అనుభవం. అన్నం, గుడ్డ, గూడు ఉన్నాక కోటీశ్వరులైనా ఇంతకంటే ఏమి అనుభవిస్తారు. చివరికి మనకేమి కావాలి. వృద్ధాప్యంలో మహల్సాపతిలాగ శరీరం వదలడం, రోశిరెడ్డిలాగా శరీరం వదలడమే కావాలి. అలా వదలాలంటే సాయిని తోడుగా చేసుకొని సత్యం, ధర్మం, సంపన్నత్వం, సాధారణత్వ సద్గురుసేవే మన ధ్యేయం కావాలి. సద్గురువులేడు అని చింతించవద్దు. ఈ జగమంత నీవే అనే ఎరుక వస్తే సద్గురుడే మన దగ్గరకొస్తాడు. ఉపాసనీ బాబా దగ్గరకు సాయి పోయారు. అనంతాచార్యుల దగ్గరకు వెళ్ళడు. నీవు ముసల్మానువు అంటే కూడా వెళ్ళలేదా ఎందుకు పోయారు. వారు అలాంటి అర్హత సాధించారు గనుక వెళ్ళారు. మనము కూడ సాధించుకుందాం.

శరీరానికంటే ముందు మనస్సు అలసిపోవడం

శరీరానికంటే ముందు మనస్సు అలసిపోయినందుననే మనకు అలసట వస్తుంది. మనస్సు ఉత్సాహంగా ఉంటే అలుపేరాదు. మనస్సు ఉత్సాహంగా ఎలావుంటుంది. మనంచేసే ప్రతి పనీ సాయిసేవ అనే భావం ఉండాలి. ఉదా :- సేద్యం చేస్తుంటే, నా సేద్యం అనే సేవద్వారా అన్నిజీవులలోని సాయియొక్క ఆకలితీరుతుంది అనే భావం ఉండాలి. అలానే ప్రతిపనివాడు తలవడమే నిజమైన సాయిసేవ. అంతేగాని హారతులు పాడుతూ, పూజలుచేస్తూ పోటీలు, వంతులు కీచులాటలు మానకుండా వ్యవహరిస్తుంటే సాయికి బాధకలుగుతుంది అన్నారు మాష్టారు.

సేద్యమైతే బాగుంది సార్. వ్యాపారం చేస్తే ఎలాగుసార్ అన్నాడు మరొక విద్యార్థి. వ్యాపారమంటే సారాయి వ్యాపారమా ? నల్లమందు వ్యాపారమా అన్నారు శ్రీ మాష్టారు. అవికాదనుకొండి. గుడ్డలు, చిల్లర సామాను, పేనాలు, పుస్తకాలు, ఎరువులు ఎన్ని వ్యాపారాలున్నాయి సార్. అన్నాడు ఆ విద్యార్థి.

ప్రతిపని మనుషులకొరకో లేక చెట్లకొరకో, పశువులకొరకో చేస్తున్నామనుకో. ఈ అన్ని జీవులలోను పరమాత్మ ఉన్నాడు. ఈ వ్యాపారంద్వారా ఆ పరమాత్మను సేవిస్తున్నాము అని హృదయపూర్వకంగా భావించి ధర్మబద్ధంగా ఆ పనిచేయడం అవసరం. ధర్మ బద్ధంగా ఎప్పుడు చేయగలుగుతాడు ? ఆశ చచ్చినరోజు మాత్రమే చేయగలుగుతాడు. అందుకే శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారు “ఆశపోతే అంతా పోతుండ్లాయ్యా” అన్నారు. మన జీవితంలో ధర్మం ప్రధానంగా చేసుకొని జీవించడం నేర్చుకోవాలి. అంతేగాని లౌకికంగా సంఘంలో పేరు ప్రతిష్టలు సంపాదించాలనే ధ్యేయముంటే ధర్మ బద్ధంగా జీవించడం చాలా కష్టమౌతుంది. మనమెన్ని పూజలు చేసినా వ్రతాలు, దానాలు చేసినా ధర్మం ప్రధానాంశంగా లేకుంటే అన్నీ బూడిదలో పోసిన పన్నీరే అవుతాయి. నిత్యం హారతుల్లో “కామము దహించి మము కరుణించు స్వామీ” అని ఎన్నిమార్లు పాడినా ప్రయోజనమేముంటుంది. కామము దహించుకునే ప్రయత్నం మనంచేస్తూ వారిని ప్రార్థిస్తుంటే సాయినుండి సహాయంపొంది ధర్మ మార్గంలో నడువగలుగుతాము.

మాయకు మరొకపేరు

మాయకు మరొకపేరు ప్రకృతి. దాన్నే సత్వ, రజస్తమో గుణాలనికూడా అంటారు. ప్రకృతికి మరోపేరు జగత్తు. జగత్తుకూడా మాయ అన్నమాట. ఈ మాయను జయించడం ఎలా అంటే ప్రత్యేక ప్రయత్నం కావాలి అన్నారు మాష్టారు. ప్రయత్నం కాదు ప్రత్యేక ప్రయత్నం. ప్రత్యేక ప్రయత్నమంటే ఎలాంటిదో చెప్పారు. భూమ్యాకర్షణ, చంద్రాకర్షణ అని రెండు వున్నాయిగదా. వీటి రెంటిమధ్యా స్పేస్ అనే ఆకర్షణ లేని జాగా కొంత ఉంది. భూమి నుండి స్పేస్‌కు కొన్ని వేల మైళ్ళ దూరముంది. భూమినుండి ఈ స్పేస్ వరకు ఒక రాకెట్ వెళ్ళాలంటే ఎంత ఇందనం కావాలో, భూమ్యాకర్షణ నుండి ఈ స్పేస్‌లోనికి ప్రవేశించేందుకు అంత ఇందనం కావాలి. భూమ్యాకర్షణనుండి స్పేస్‌లోనికి పోవడంలాంటిదే ప్రత్యేక ప్రయత్నం.

అన్నీ ఋణానుబంధం ద్వారానే జరుగుతుంటాయి. ఈ సూత్రాన్ని అతిక్రమించడమే ప్రత్యేక ప్రయత్నం అదే మార్కెండేయుడు చేసి చిరంజీవి అయింది అన్నారు.

గురు సమాగమం

సాయి తన గురువును 12 సం॥ సేవించారు. ఈ 12 సం॥ వారిని చూస్తే సాయికి అన్న పానీయాల మాటే గుర్తు వచ్చేది కాదట. అలౌకిక స్థితిలోనున్న వారు మనలాగ క్రమంతప్పకుండా ఆహారం స్వీకరించేవారు కాదు. ఏ కొద్దిపాటి ఆహారమో నోటిలో పెడితే కళ్ళు తెరవకుండానే మ్రింగేవారు ఒక్కొక్కప్పుడు అదీలేదు. గురువుగారు ఆహారం ఎంగిలి చేస్తే సాయి ఆహారం తినేవారు. వారు అసలు ఆహారమే మ్రింగకుంటే సాయి ఆకలికి వేపాకు తినేవారు.

12 సం॥లకు గురువు కళ్ళు తెరచి నన్ను 12 సం॥ కాపాడావు. నిన్ను సప్త సముద్రాల ఆవల ఉన్నా రక్షిస్తానంటారు. ఈనాటి ప్రతిభంతా గురువుగారిదే ననేవారు. అలా 12 సం॥ దీక్ష సాగించి ఎముకల గూడైనారు బాబా. ఏమి చూచివారిని అలా సేవించారు. ఒకేఒక్క మహిమ. తనను బావిలో తల్లక్రిందులుగా వ్రేలాడదీసినపుడు నీళ్ళు అందకున్నా 5 గం॥ సేపు ఆనందమే అనుభవమైంది. అలా ఎందుకు ఆనందం అనుభవమైంది? బాబా మనసులో గురువుగారు నన్ను వేలాడతీశారే. ఇదెక్కడి గురువు అని సంశయించి బెంబేలెత్తలేదు. తన మనోభావానికి సత్యంగా అంటిపెట్టుకొన్నాడు. ఇప్పుడే కదా నేను నిన్ను సంపూర్ణంగా విశ్వసిస్థానని, నా తనువు, మనస్సు ప్రాణాలను మీ పాదములు చెంత అర్పించాననే దానికి గుర్తుగా పాదనమస్కారం చేశాను. మీకర్పించిన శరీరం మీదే గనుక అది ఏమైనా నేను వగచేందుకు వీలు లేదు. అని సత్యాన్ని అంటిపెట్టుకొని ఉన్నారు. గనుకనే ఆనందం అనుభవమైంది. గురువును సంశయించి ఉంటే ఆనందానుభూతిరాదు. అలా గురువును గుర్తించేందుకు కారణమేమి? తన ముంతలోని చద్ది అన్నం తినమన్న కట్టెలవాడి ప్రేమను గుర్తించడమే కారణం. ప్రేమను గుర్తించాలంటే తన హృదయంలో తాను ప్రేమమయుడై ఉండాలి. గనుక మనం ప్రేమమయులం కానిదే గురువు లంభించరు. అవధులు లేని ప్రేమను అన్నిజీవులపై కల్గియుంటే రాగద్వేషాలు పోయినట్లే అదే ఆధ్యాత్మికతలో మొదటి మెట్టు.

అహంకారపు అడ్డు పొరలు తొలగాలి

అహంకారపు అడ్డుపొరలు తొలగాలి. నా దేవుడేగొప్ప. నా సాధనా మార్గమే గొప్ప అనేది నశింపజేసుకోవాలి. వినదగునెవ్వరు చెప్పిన విననంతనే వేగపడక వివరింపదగున్, అని వేమన చెప్పినట్లు విడమరచి తెలుసుకోవాలి. ఈ విషయములో మాష్టారు, పిల్లలు, పెద్దలేగాక ఎవరు చెప్పినా అందులోని సాధకబాధకాలు వివరించి మంచిని గ్రహించేవారు.

ప్రారబ్ధం త్వరగా ఖర్చు చేయడమెలా ?

ప్రారబ్ధం త్వరగా ఖర్చుచేయడమా లేక నిదానంగా ఖర్చుచేయడమా అనేది మన కృషిమీద ఆధారపడి ఉంది. నిదానంగా ఖర్చుచేయడమంటే ఏదైనా శారీరక అనారోగ్యం లాంటివి వస్తే కొద్దిపాటి బాధతో ఎంతోకాలం అనుభవించాల్సిన కర్మను మనకైమనమే ఆ బాధను ఎక్కువచేసుకొని కొద్దికాలం అనుభవించగానే త్వరగా బయట పడతాము. అయితే ఈ పద్ధతికి ఎవ్వరూ ఇష్టపడరు. కొద్దిపాటి బాధతో ఎక్కువకాలం అనారోగ్యంగా ఉండేందుకైనా సిద్ధపడతారు గాని బాధను ఎక్కువగా అనుభవించేందుకు ఎవ్వరూ ఇష్టపడరు.

ఒకసారి శ్రీ మాష్టరు గారికి నోరుపూసిందట. ఎన్నెన్నో మాత్రలు, నాటువైద్యాలు చేస్తున్నారు. కాని తగ్గలేదు. ఏపదార్థము మ్రింగనివ్వదు. చల్లని కాఫీత్రాగాలన్నా బాధే. ఇక అన్నం అసలులేదు. ఎవ్వరితోటి మాట్లాడేందుకు వీలుకాదు. వారంరోజులు గడిచింది. పై సూత్రాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకొని ఒకరోజు మామిడికాయ ఊరగాయలోని యత్రకారం తీసుకొని నాలుకకు బుగ్గలలోపల బాగా రుద్దేశారట. తీవ్రాతితీవ్రమైన మంట, కళ్ళగుండా నీళ్ళుకారుతున్నాయి. అయినా సహించి మిరప్పొడి ఊసెయ్యకుండా అలాగే కూర్చున్నారట. పది పదిహేను నిమిషాలుంచి ఊసేశారట. అయినా తీవ్రమైన మంటే. ఆరోజంతా అలా గడిపారట. తెల్లవారి అన్నం తిన్నారట. తన స్వానుభం ద్వారా ప్రారబ్దాన్ని త్వరగా ఖర్చుచేయాలంటే బాధను కోరితెచ్చిపెట్టుకొని అనుభవించాలని చెప్పారు.

మందిరాలను గూర్చి మాష్టారి మంచిమాట

లక్షల ఖర్చుతో నిర్మించిన మందిరాల ఉపయోగం నేడు తప్పుత్రోవ త్రొక్కడం చాలా శోచనీయము. సమతాభావం, సోదరభావం మంటగలిపి సాయినాధుని ఆశయాలకు భిన్నంగా నడుచుకుంటూ అదే సాయి సేవ అని మనం భ్రమ పడుతున్నాము. మన అనుచరులైన మిగిలిన సోదరులకు కనువిప్పు కల్గించాలి అని అన్నారు.

మందిరాలలో ప్రత్యేక ఆహ్వానాలు. ఆదరణలు సాయి పద్ధతి కాదని శ్రీ మాష్టారు బోధించారు. నేడు డబ్బు ప్రధానంగా లెక్కలోకి తీసుకొని మందిరాలలో ఆదరణలు, అన్నదానాలు జరుగుతున్నాయి. ఈ విషయం ప్రస్తావిస్తే వారు సాయి చూపిన ఆదరణను చూపిస్తారు. ఇవతలి వారు కుష్ఠువ్యాధిగ్రస్తుని చేతిలోని మిఠాయి బాబా గ్రహించడం వగైరా చెపుతారు ఆయన ఏమి చేసినా సమతాభావం అలవడాలి. అనేదాన్ని మనకు నేర్పారు. పెద్ద చందాలిచ్చిన దాతలకు ప్రత్యేక చూపులు. చిన్నచందాదారులకు మరొక చూపు నేడు అలవాటైంది. సాయి మందిరానికి డబ్బెందుకు? రెండు కొయ్య పాదుకలు చాలని చెప్పేవారు మానవుల హృదయాలలోను, ఆచరణలోను, భక్తి ప్రధానంకాని భక్తితో నిమిత్తం లేకుండా రాణిగారు తెచ్చిన బంగారు నాణెముల బిందెకేమి విలువ నిచ్చారు బాబా. అన్నదానాలలో ప్రత్యేక పంక్తులలో కూర్చోబెట్టడం, దర్శనానికి స్పెషల్ క్యూలు ఏర్పాటు ఎంత శోచనీయమో చూడండి. సాయి ఆశించిన, నేర్పించనెంచిన సమతాభావం గంగపాలై బంగారు అలంకరణలు పట్టువస్త్రాలు రకారకాలతీపి పదార్థాలతో అన్నాదానాలు -

ఇవా బాబాగారు మందిరాలలో జరుగాలని ఆసించింది. పై హంగామా వద్దనేదిలేదు. కానీ సమతాభావపు పాఠాలు కరువైనాయి.

విద్యానగర్ మందిర ప్రారంబోత్సవం నాడు జరిగిన సన్నివేశం మరుపురానిది.

శ్రీ కేశవయ్యగారు మద్రాస్ ప్రఖ్యాత సాయిభక్తులు వచ్చి శ్రీ సాయి చిత్రపటాన్ని ఆవిష్కరిస్తారు. జనం తండోప తండాలుగా వచ్చారు. శ్రీ కేశవయ్యగారిని మందిరంలోనికి పోనివ్వరేమో అనేంతరద్దీ. వెనుక ద్వారంనుండి తీసుకవచ్చారు. ఆవిష్కరణ కాగానే 1 గం॥లో వెళ్ళిపోయారు. ప్రత్యేక దర్శనాలు లేవు అందరూ సామాన్య దర్శనము చేసుకోవలసిందే. కొందరు బడా నాయకులు మాష్టారుగారిపై అలిగారు. ఎందుకు? వారికి స్పెషల్ దర్శనం స్పెషల్ ఎంట్రీ ఇవ్వలేదని. ఆలిండియా సాయి సమ్మేళనం నెల్లూరులో జరిగితే శ్రీ మాష్టారిని ఈ అలక కారణంగా ఆహ్వానించలేదు. వారు రాలేదు. సాధారణ లౌకికులకిచ్చిన విలువకూడా శ్రీ మాష్టారికి ఇవ్వలేదు. కానీ సాయి స్పెషల్ ఇన్విటేషన్ పంపారు శ్రీ మాష్టారికి. ఒక బెంగుళూరతను వచ్చి మాష్టరు గారిని ఆహ్వానించలేదని తెలిసి కారులో వెళ్ళి శ్రీ మాష్టారిని తీసుకొచ్చారు. వచ్చారు గనుక వేదిక ఎక్కించారు. ఇలా ఉంటాయి మన మనస్తత్వాలు. ఈ డొనేషన్స్ ఇచ్చిన వారికి, సాంఘీకంగా గొప్పస్థాయిగలవారికి మనం స్పెషల్ చూపిస్తే సమతాభావం పోయిందని గుర్తించాలి. అన్నదానాలలో బీదవారికి వేరే పంక్తులుండడం ఎంత సోచనీయమో. అదృష్టం అనాలో దురదృష్టం అనాలో ఇలాంటి సన్నివేశాలే నాకళ్ళలో పడుతుంటాయి.

చూడబడేదంతా కలసినేను

"ఈ కనబడేదంతా కలసినేను". అన్న బాబా మాటను శ్రీ మాష్టరుగారు తన ఆచరణ ద్వారా మనకు చక్కని బోధను అనుగ్రహించారు. ఆ బోధను వారి వలె ఆచరించి శ్రీ సాయిని సేవించడమా లేక సాయికి హారతులు పాడి ప్రసాదం తినేవరకే మనం పరిమితమవడమా అనేది మనకే వదిలిన మహనీయ మూర్తివారు. వారు విద్యానగర్‌లో ఉండగా ఏమానవుడు ఆచరించి ఎరుగని ఒక విశిష్టమైన ఆచరణ మనకు సవాల్‌గా ఆచరించారు.

విద్యానగర్‌లోని లెక్చరర్లందరూ ప్రతినెలా కొంత చందా వేసుకొని ఒక హోమియో వైద్యుని ఉంచుకొని వైద్యసౌకర్యముపొందేవారు. అలా కొన్ని నెలలు గడిచాక ఇక మీ సేవలు మాకక్కరలేదని చెప్పి వారిని వెళ్ళిపొమ్మన్నారు. ఆ వైద్యుడు శ్రీ మాష్టారితో పరిచయము గలవాడు గనుక ఆవిషయం శ్రీ మాష్టారికి చెప్పుకున్నాడు. వెంటనే శ్రీ మాష్టారు వాళ్ళిచ్చే జీతం నేనే ఇస్తాను. నీవు వెళ్ళిపోకుండా నీపనికొనసాగించమని చెప్పి ఆ వైద్యునకు జీతమిచ్చి మందులు తెచ్చిచ్చేవారు.

ఇలాంటి అనుకోని అధిక వ్యయాన్ని శ్రీ మాష్టారు ఎలా సర్దుబాటు చేశారో తెలుసుకుంటే నాపైనాకే అసహ్యమేస్తుంది. ఉదయం హోటల్‌లో టిఫిన్ చేస్తే కనీసం ఐదురూపాయలు ఖర్చు, రాత్రి అన్నం వండేటప్పుడు పిడికెడు బియ్యం ఎక్కువవేసి వండి ఆమిగిలిన అన్నంలోకాస్తపాలు మిగిలించిపోసి అందులో ఒకచుక్క మజ్జిగవేసి ఒక ఉల్లిపాయ తరిగి వేసిపెట్టేవారు. పాలు గడ్డకడుతాయి. ఆ అన్నం ఉదయం టిఫిన్‌కు బదులు తినేవారు. అలా నెలకు 150 రూ పొదుపుచేసి ఈ డాక్టరు ఖర్చుభరించేవారు. నేను ఇంకా రుచిగా టిఫిన్ తినాలనుకుంటాను. గాని అందరిలోని సాయిసేవకై టిఫిన్ మానుకొని అలాంటి వైద్యసేవ చేయగలుగుచున్నానా అనిపిస్తుంది. అందరిలో సాయిని చూడటం అనేదాన్ని ఆచరించేందుకు శ్రీ మాష్టారు ఎంత గొప్ప త్యాగంచేశారో చూడండి. అందుకే వారు మహాత్ముల ముద్దుబిడ్డడయ్యారు.

ఇలా కొన్నాళ్ళు జరిగాక ఆడాక్టరుగారికి రోగులెక్కువ కాసాగారు. అందుకని వారంలో ఐదురోజులు బయటి గ్రామాలు నెల్లూరు, గూడూరు, వెంకటగిరి, సూళ్ళూరుపేట, శ్రీహరికోట మిగిలిన రెండు రోజులు విద్యానగర్‌లో చూచేవారు. ఈ విధంగా వారి వైద్యశాల చివరకు ఒంగోలుకు కూడా వచ్చి అక్కడే స్థిరపడిపోయింది. మీలారెపా చరిత్రలో 29వ పేజిలో మీలారెపా గారు చెపుతారు. "ప్రశాంతమయిన మనస్సు, అంతులేని శక్తి సామర్ధ్యాలు .... ఆధ్యాత్మిక సాధన అనునిచ్చెనలో మొదటి మెట్టు. సాధనలో తానుచేసేయత్న మంతా కరుణ, సకలజీవుల యొక్క శ్రేయస్సుకోసం తన స్వార్ధాలను వినియోగించాలనే నిశ్చయంనుండి ఉత్పన్నం కావాలి. గమ్యాన్ని స్పష్టంగా ఎరిగి తన ఆశయాలు, ప్రార్థనలూ మానసిక క్రియలు యోచనాస్థాయిని దాటినవైఉండాలి." యోచనా స్థాయిని దాటితే ఏముంటుంది? ఆతరువాత భాగం క్రియాస్థాయి. మన ప్రార్థనలు మానసిక క్రియలు క్రియారూపంధరించాలి అని చెపుతున్నారు. ఇందులోని ఆచరణే శ్రీ మాష్టారుగారు టిఫిన్ మాని చద్దన్నం తిని డాక్టరు గారిని పోషించడం. ఇలాంటి త్యాగాల ద్వారా అందరిలోని సాయిని సేవించు అని మనకు తన ఆచరణద్వారా శ్రీ మాష్టారు బోధిస్తున్నారు.

ఇందులో మొదటి విషయం ప్రశాంతమయిన మనస్సు. అన్నారు. ప్రశాంతమైన మనస్సెప్పుడు దొరుకుతుంది. మనకు రావలసినవన్నీ వచ్చితీరుతాయి. మన ఆరాటం అవసరంలేదు. మనకు సత్యమార్గమే శరణ్యము. అని హృదయంలో బాగానాటుకొని ఉండాలి. ఆరాటం ద్వారా మనం ఆర్జించినా అది ఇనప్పెట్టెలోగాని బ్యాంకులోగాని ఉంటుందిగాని మనం అనుభవించలేము. అనే సత్యం బాగావంటబట్టినప్పుడు మనలను కార్యాచరణకు దిగనిస్తుంది.

గాడిదలు గంధపుచెక్కలు

గంధపుచెక్కలు మోసే గాడిదలకు వాటివిలువ వాసన తెలుసంటారా? బొత్తిగా తెలియదుసార్. మానవాళిలో మెజారిటీ ఈ గాడిదల్లాంటి వారేనోయ్. అయితే ఈ మానవులకంటే ఆగాడిదలే మేలోయ్. ఎందుకంటే ఆవిలువైన వస్తువును ఒకచోటి నుండి మరొకచోటికి చేరవేసి పుణ్యం కట్టుకుంటున్నాయి. మరి. ఈ మానవులు తమకు తెలిసిన ఎంతో గొప్ప విషయాలు తమ బుర్రలో మోస్తుంటారు తప్ప దూరపువారికి గాకపోయినా ప్రక్కవారికి కూడా చెప్పరు. టీకొట్లదగ్గర ఊసుబోని కబుర్లుచెప్పుకుంటారుగాని కొంచెసేపు మహనీయుల చరిత్ర పారాయణ శ్రవణము చేసి ఒకరికి తెలిసిన విషయాలు మరొకరితో చెప్పుకోరు. ఎందుకలా సత్‌సంగం చేయును ఇష్టపడరో తెలుసా? ఈతడు గొప్ప పుడింగ్ అయిపోయాడు అని వాళ్ళనుకుంటారేమోనని భయం. ఎదుటివాళ్ళు మనలను మంచివాడనుకోవాలని ఆశిస్తారు. తాను తానుగా జీవించేది పోనిచ్చి ఇతరుల భావాల కొరకు జీవిస్తుంటారు. అందుకే మన కంటే ఆగాడిదలే మేలన్నాను. కష్టంగాని సుఖంగాని అవిఅలా మోస్తూ మనకు సహాయం చేస్తున్నాయి. ఈ గాడిదలు తన యజమానినుండి కనీసం పొట్టకంత గడ్డికూడా ఆసించవు. వాటిని వదిలేస్తే వాటిమానాన అవి మేస్తాయి..

మనమూ ఆగాడిదల్లాగ ఏమీకోరకుండా మనకు తెలిసిన విషయాలు ఇతరులకు చెపుతుంటే బాబా ఎంత సంతోషిస్తారోగదా!

అంటే మాష్టారు మనలనందరినీ సత్‌సంగాలు చేయమంటున్నారు. ఎప్పుడో వారానికోసారి గాకుండా నిత్యం చేయమంటున్నారు. మొదట నిత్యం ఇంట్లో చేయమన్నారు. సత్‌సంగం టైంలో ఇంట్లోని అందరూ పాల్గొనేటట్లు చేయమన్నారు. భగవంతునకు మన మర్పించే అతివిలువైన కానుక మన కాలము - మనస్సు. అందరూ కలసి కట్టుగా సత్ సంగంలో కూర్చుంటే శ్రీ మాష్టారెంత సంబరపడతారో చెప్పలేము. అందుకే వారు 'మీరెక్కడుంటే అక్కడ సత్‌సంగం చేయండి. అదే నాకు లక్షలిచ్చినట్లు' అన్నారు.

ఇంట్లో అందరూ సత్‌సంగానికిరారు సార్ అంటే ఒకరోజు అన్నం తినకుండా అలగనిదే వాళ్ళు దోవకురారు అనిచెప్పి అమ్మగారిచేత నిత్యం నామస్మరణ చేయిచడానికి తాను ఎలా సున్నితంగా ఒకపూట అన్నం తినకుండా మానేసిన విషయం చెప్పి నన్నుకూడా అలాచేయమన్నారు. నేనలాచేసినంత వరకు మా అమ్మగారు ఇంట్లోజరిగే సత్ సంగానికి వచ్చేదిగాదు. అలా చేయగానే అదిమొదలు ఆమే మొదట వచ్చి కూర్చునేది. శ్రీ మాష్టారికి అతి ప్రీతిపాత్రమైన నిత్యసత్‌సంగం అందరము చేసి తరిద్దాం. సత్‌సంగానికి కుంటిసాకులు చెప్పే మన వక్రబుద్ధిని బాబాకిద్దాం.

శ్రీ మాష్టరు చూపిన మార్గాలు

శ్రీ మాష్టరు గారు సాయి ఆదేశాన్ని పొందే మూడు మార్గాలు బోధించారు. ఇది వాచా చెప్పడంగాకుండా తన ఆచరణద్వారా బోధించారు. ప్రతి మానవుడూ సర్వజ్ఞుడైన శ్రీసాయి ఆదేశం ప్రకారం జీవితయాత్ర సాగించడం ఎంతో శ్రేయోదాయకమైన మార్గమని చెప్పేవారు. మానవ మాత్రులమైన మనకు రకరకాల సమస్యలొస్తుంటాయి.

ఒకటవ పద్ధతి :- తాను వివాహంచేసుకోవాలా వద్దా అనేది ఒక సమస్య. ఇందులో తొందరేమీ లేదు. వ్యవది ఉందిగనుక షిరిడీలో ఉండి వారంరోజులు పారాయణ మరియు నిత్యం శ్రీసాయి సమాధికి నూటెనిమిది ప్రదక్షిణలు చేస్తూ మిగిలిన కాలాన్ని సాయి స్మరణలో గడిపారు. శ్రీసాయి తన సమస్యకు ఏ పరిష్కార మార్గమాదేశిస్తే అదే ఆచరిస్తానని చెప్పుకున్నారు. తనను వివాహంచేసుకొని తీరాలని మాట తీసుకున్న శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారి రూపంలోనే శ్రీసాయి వచ్చి వివాహం చేసుకొమ్మని చెప్పిన విషయం మనం సాయి లీలామృతంలో చదివాము. ఇది ఒక పద్ధతి.

రెండవ పద్ధతి :- శ్రీ సాయినుంచి సందేశం పొందేందుకుగాను దీక్షచేసేందుకు వ్యవధిలేదు. ఏదో విధంగా వెంటనే వారు మనమొరవిని సందేశమివ్వాలి. అలాంటి పరిస్థితి వచ్చింది. ఒకసారి శ్రీ మాష్టారు ఫలానా తారీకున నేను షిరిడీలో మీ దర్శనం చేసుకుంటానని చెప్పుకున్నారట. కానీ అదే తారీకున ఎంతోకాలం ఉద్యోగంలేని తనను తెలంగాణా ఏరియాలో ఇంటర్‌వ్యూకు పిలిచారు. శ్రీసాయికి చెప్పుకున్న ప్రకారం షిరిడీ వెళ్ళడమా లేక ఇంటర్‌వ్యూకు వెళ్ళడమా ? చాలా ఇబ్బందికరమైన సమస్య. స్నేహితులు, హితాభిలాషులూ ఇంటర్‌వ్యూకే వెళ్ళమని బలవంతం చేశారు. రైల్వేస్టేషనుకు వచ్చాక శ్రీసాయి ఆదేశం తీసుకోవాలని బలంగాతోచి రైల్వేస్టేషనులోనే శ్రీసాయికి అగరువత్తి

సమర్పించి (1) ఇంటర్వ్యూ (2) షిరిడీకి అని రెండు చీట్లువ్రాసి శ్రీసాయి పటముముందుంచి ఒక పిల్లవానిద్వారా ఒకటి తీయించారు. షిరిడీకి అనే చీటీవచ్చింది. వెంటనే షిరిడీకే వెళ్ళారట. ఆ తర్వాత తనకు విద్యానగర్‌లో ఉద్యోగమొచ్చిందట. తెలంగాణాకు తాను వెళ్ళివుంటే తనకున్న సర్వీసునుబట్టి తనకే ఉద్యోగమొచ్చిఉండేదట. అయితే చిత్రమేమిటంటే రెండు నెలలు జరుగకుండానే తెలంగాణా అజిటేషన్‌వచ్చి తన స్థానములో చేరిన లెక్చరర్‌గారి గుడ్డలు, సూట్‌కేసు లాక్కొని పంచె, బనియన్‌తో తరిమారట. ఆ స్థానములో తానే ఉంటే దేహశుద్ధికూడా జరిగేదేనని చెప్పారు శ్రీమాష్టారు.

<u>మూడవ పద్ధతి :-</u> ఎందుకో తెలియదు. ఆ సమయంలో అలా అనిపించి చీట్లువేసే పద్ధతికి స్వస్తిచెప్పి మరొక క్రొత్త పద్ధతి ఎన్నుకున్నారు. తాను అంతవరకు ఉన్న విద్యానగర్ వదలి వెళ్ళాల్సిన టైం వచ్చింది. తన మూలంగా ఆ గ్రామంలో హత్యలు జరిగేటట్లున్నాయి. తన సత్సంగ సభ్యులంతా మూడు పార్టీలయ్యారు. ఒక వర్గంవారు రెండురోజులు మీరు మొఖం తప్పించి వెళ్ళండి గ్రామంలో వేడి చల్లారిపోతుంది. అప్పుడు తిరిగివస్తే ఏ సమస్యా ఉండదు. వెంటనే కదిలిరండి అని ఒక కారుతెచ్చిపెట్టారు. రెండవ వర్గంవారు - ధర్మం మనవైపుఉంది. సాయి అండ మనకుంది. మనం వాళ్ళకు భయపడి పారిపోనక్కరలేదు. మీరు వెళ్ళవద్దు అంటారు. మూడవ వర్గంవారు - అటు ఒకటవ వర్గానికిగాని ఇటు రెండవ వర్గానికిగాని చెందకుండా తటస్థంగా ఉన్నారు. అప్పుడు శ్రీ మాష్టారు అందరికీ ఒక మాట చెప్పారు. మీరంతా వెళ్ళిపోయి అరగంట ఆగి తర్వాత ఇక్కడకురండి. ఈలోగా నేను శ్రీసాయిని అడిగి చెపుతాను అన్నారు. వాళ్ళంతా అలానే వెళ్ళారు. శ్రీ మాష్టారు శ్రీ సాయికి అగరొత్తి సమర్పించి "సాయి ! ఈ అరగంటలోగా మొదట ఈ గదిలోకి వచ్చినవారు ఏ సలహాఇస్తే అదే మీ సలహాగా తలచి పాటిస్తాను. ఎవరిని ప్రవేశపెడుతారో మీ ఇష్టం" అని చెప్పుకొని మామూలు లుంగీ బనియన్‌తోనే

కూర్చొనియున్నారు. పది నిమిషాలు కాకుండానే అనంతపూర్‌నుండి ఒక క్రొత్త వ్యక్తి పూలు పండ్లు తీసుకొని వాకిట్లోకి రాగానే "సార్ ఎక్కడికో వెళ్ళేటట్లున్నారు. ఇవి తీసుకొని వెళ్ళండి అంటూ గదిలో ప్రవేశించాడు. అప్పుడు సంభాషణ ఇలా జరిగింది.

మాష్టారు :- బస్సులో మీ రెవరితోటి ఏమి మాట్లాడారు ?

విజిటర్ :- బస్సులో నామం చెప్పుకున్నానేగానీ ఎవ్వరితోటి మాట్లాడలేదుసార్

మాష్టారు :- బస్టాండులో ఏం మాట్లాడారు?

విజిటర్ :- భరద్వాజగారి ఇల్లెక్కడని అడిగాను సార్. ఈ రోడ్డున్నే వెళ్ళి కుడిప్రక్క బావిఉండేదే వారి ఇల్లని చెప్పారు. అలాగే వచ్చానుసార్.

మాష్టారు :- మీరెక్కడికో వెళ్ళేటట్లున్నారు. ఇవితీసుకొని పొమ్మన్నారే. అలా ఎందుకన్నారు ?

విజిటర్ :- వెరీసారీసార్. వాకిట్లోకి రాగానే నాకెందుకో అలా అనిపించి అలా అనేశానుసార్. నిజానికి మీరెక్కడికీ పోవడంలేదా ? వెరీవెరీ సారీసార్ అన్నారు.

ఈ వచ్చిన వ్యక్తే అరగంటలో వచ్చిన మొదటివ్యక్తి. అతడు మాట్లాడిన మొదటి మాట "వెళ్ళండి" అన్నమాటే. ఇంతలో కారువచ్చింది. వెంటనే చొక్కాతొడుక్కొని ఒక్క వస్తువుతాకకుండా వెళ్ళిపోయారు.

ఈ మూడేగాక ఇంకెన్నో పద్ధతులలోవారు శ్రీసాయి సందేశాన్ని పొంది ఉండవచ్చు. శ్రీ మాష్టారు సందర్భోచితంగా నాకు తెలిపినవి ఈ మూడు మార్గాలే. శ్రీసాయి ఆదేశం తాను తలచిన వెంటనే లభిస్తుందనే దృఢమైన నమ్మకమే వారి జీవితానికి చుక్కానిగదా !

సాయి దరిచేరడమెలా?

శ్రీసాయి దరిచేరడమెలాసార్ ? అంటే శ్రీ మాష్టారు చాలా సులభమార్గం చెప్పారు.

మన లెక్కలో పాపంకంటే పుణ్యమెక్కువ ఉంటే ఆ పుణ్యమే మనలను సద్గురు సాన్నిధ్యం చేరుస్తుంది. మానవుడు మిశ్రమ కర్మలు చేస్తుంటాడు. తానాచరించే కర్మలలో పుణ్యపాపాలు కలసిఉంటాయి. ప్రతినిత్యం విధిగా పుణ్యకర్మలు ఆచరిస్తూవస్తే మన లెక్కలో పుణ్యం పెరుగుతుంది. వేటిని పుణ్యకర్మలంటారు ? అనేది తెలియాలి. ఇవి శారీరక, వాచక, మానసికంగా ఉంటాయి.

దేవ ద్విజగురుప్రాజ్ఞపూజనం శౌచ, మార్జవం బ్రహ్మచర్య మహింసాచ శారీరక తప ఉచ్యతే అన్నారు. మొదటిది పూజ. మనం పూజించేవారి గొప్పతనమేమిటో క్షుణ్ణంగా తెలుసుకొని పూజిస్తే గొప్ప ఫలితముంటుంది. అలాంటి వారిలో శ్రీసాయినాధుని వంటి సద్గురువును పూజించడం ఉత్తమోత్తమం. వారి చరిత్ర క్షుణ్ణంగా తెలుసుకొని వారాచరించమన్న జీవితవిధానాన్ని ఆచరిస్తూ వారిని పూజిస్తుంటే జీవితంలో ఇక కొరతంటూ ఉండదు.

తరువాత అంశం శౌచం - బాహ్యాభ్యంతర శుచి. బాహ్య శుచి, మరియు హృదయ పారిశుద్ధ్యము. ఆర్జవం అంటే ఋజు వర్తనము. బ్రహ్మచర్యం, అహింస ఇవన్నీ మనమాచరిస్తే మనకు తెలియకుండానే శ్రీసాయిలాంటి సద్గురుని సేవిస్తున్నట్లే లెక్క.

శ్రీ వేమనగారు పుణ్యకర్మలంటే ఏమిటో చెపుతారు. ఏ ప్రాణికి మేలుచేసినా పుణ్యమే. అలాగే ఏ ప్రాణికి కీడుచేసినా పాపమే అంటారు. విశ్వమంతా తానేఐన సద్గురుని గుర్తిస్తూ మన ఆచరణను సరిచేసుకుంటూపోతే పుణ్యం దానంతట అదే మన లెక్కలో పెరుగుతుంది.

"ఈ చూడబడేదంతా కలసి నేను" అంటారు సాయి. అలాగే ఆకలిగొన్న ఏ ప్రాణికి పెట్టినా నాకు పెట్టినట్లే అన్నారు. ఏ ప్రాణికి బాధకలిగించినా నాకే బాధకలుగుతుందని నిరూపణ ఇచ్చారు.

ఇదేవిధంగా శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారు - అన్ని జీవులలో వెంకయ్య ఉన్నాడని వ్రాసుకోయ్యా అన్నారు. వెంకయ్యపేరుమీద పిడికెడు మెతుకులు పెట్టినవారికి అవి తెచ్చినవారికి వారిమంచి చెడ్డలన్నీ మనం చూడొద్దయ్యా అన్నారు.

గనుక మన నిత్య కార్యక్రమం పూజ, పారాయణతో మొదలైతే ఎంత చక్కని బాటలో పయనిస్తామో చూడండి. అలా వీలులేని వృత్తులలోనుండేవారు వీలైనప్పుడైనా చేయాలి అనే పట్టుదల ఉండాలి. అలాంటి పట్టుదల లేకుంటే మనం పాపకార్యాలవైపుకే మ్రొగ్గే ప్రమాదముంది. యాంత్రికము, లాంఛనప్రాయము అయిన పారాయణ మాని ఆత్మోత్తేజముతో పారాయణ చేయమంటారు శ్రీ మాష్టారు.

పాప కార్యాలంటే ఇతరులను చంపడం మాత్రమే అని తలంచరాదు. ఇతరులనుగూర్చి మనం వహించే చెడ్డతలంపులన్నీ పాపకార్యాలే అవుతాయి. ఇతరులద్వారా మనకు హాని జరిగింది. అలా హాని జరిగినప్పుడు మన ఆలోచనలు ఎలా ఉండాలి అని అన్నదే సాధన. అదే సాయి దరిచేరే మార్గం.

దైవమంటే ఏమిటి అన్న శిష్యునితో గురువుచెపుతాడు. "పూర్వజన్మ కృతం కర్మ తద్దైవ మిదికజ్యతే." పూర్వం చేసిన కర్మఫలితమే మన పాలిట దైవము అంటారు. మన పూర్వజన్మ కర్మఫలితమే వారిని మనకు హానిచేయమని ప్రేరేపించింది. అంతేకాని స్వతహాగా వారికి అలాంటి ఆలోచనలు ఉండవు. బ్యాంకులో అప్పుతెచ్చుకొని తీర్చేటప్పుడు బాధపడడం మంచిదేనా ? అన్న మాష్టారి మాటే ఇందులో ఇమిడివుంది. విద్యానగర్‌లోని రాద్ధాంతంఎడల వారి ఆలోచన, ఆచరణే మనకు వెయ్యిజన్మలకు సరిపడు బోధ.

శ్రీ మాష్టరుగారి మార్గం గిట్టనివారు కమెండో అనే పత్రికను స్పెషల్ ఇష్యూవేసి అందులో శ్రీ మాష్టార్ని చెండాలంగా వర్ణించి ఆ పేపర్లన్నీ ఊరూర ఫ్రీగా పంచారు. శ్రీ మాష్టారిని ఒక హంతకుడుగా ప్రచారంచేశాడు. ఒకరోజు రెండురోజులు కాకుండా షుమారు నెలరోజులు కత్తితీసుకొనివచ్చి వారిని దుర్భాషలాడారు. ఇన్నిచేసినా వారిమనసులో ఆ వ్యక్తులనుగూర్చి ఒక్క ఆలోచన రాలేదు. లివ్ ఇన్‌ది ప్రజెంట్ అంటే ఎలాగో ఆచరించి చూపారు.

సమ శ్శత్రౌచ మిత్రేచ తథా మానావ మానయో అంటే ఎలా ఉంటుందో ఆచరించి చూపారు. పై విషయాల వివరణ మరొక వ్యాసంలో చూస్తాము. శ్రీ మాష్టారి ఆచరణలాంటి ఆచరణే మనలను సాయిదరికి చేరుస్తుంది. ఆత్మ పారిశుద్యమంటే ఏమిటో, మానవుడు ఎలా ఉండాలో మనకు నేర్పిన మహనీయుడు శ్రీ మాష్టారు.

సద్గురుని చూపేది పుణ్యమే

సర్వశుభాలకు పుణ్యమే మూలం శ్రీమాష్టారు తన ఆచరణద్వారా మానవాళిని ఎంతగొప్పగా ఉత్తేజితులను చేశారో చూడండి. వారు విద్యానగర్‌లో ఉండగా ఒక్కొక్క బ్లాక్ అండ్ వైట్ ఫోటో శ్రీ సాయినాదులవారిది తన దగ్గరకొచ్చే వారందరికీ ఇచ్చి పూజచేసుకోమని సాయినిగూర్చి చెప్పేవారు. సాయినాధుని పటం ఇంట్లో పూజిస్తుంటే ఇక దేనికీకూడా మనం చింతించడం, దిగులుపడటం, వ్యాకులపడం, భయపడడం అంటూ ఉండదని బల్లగుద్దిచెప్పేవారు. ఈ పూజను గురించి భగవద్గీతలో పదిహేడవ అధ్యాయంలో పద్నాలుగవ శ్లోకంలో

"దేవ ద్విజగురు ప్రాజ్ఞ పూజనం శౌచమార్జవం బ్రహ్మచర్య మహింసాచ శారీరం తప ఉచ్యతే" అని చెప్పారు. దేవతలు, బ్రహ్మజ్ఞానము కొరకు పాటుపడువారు, గురువులను, క్షుణ్ణంగా శాస్త్రాలనెరిగిన వారిని పూజించుట, శౌచమంటే బాహ్యంగా శుభ్రత, అంతరంగంలో శుభ్రత, ఆర్జవమంటే ఋజు స్వభావము అనగా యధార్థం పలకడం. బ్రహ్మచర్యం, అహింస - పాటించడాన్ని శారీరక తపస్సని చెప్పారు. ప్రతివారిని ప్రథమ సోపానమైన శారీరక తపస్సు చేయమని ప్రోత్సహించారు. అందునా శ్రీ సాయిని పూజిస్తుంటే వారిచరిత్ర చదవడం, వినడం వంటివి జరుగుతుంటే అనంతంగా పుణ్యము గల్గిమనం సద్గురు సాయి నాధుని బిడ్డలంగా తీర్చిదిద్దబడగలమని చెప్పేవారు.

శ్రీ వేమనగారు పుణ్యమంటే నిర్వచనం చెప్పారు. ఏ జీవికి ఉపకారం చేసినా పుణ్యమే ఏ జీవికి అపకారం చేసినా పాపమే అంటారు.

ఈ శ్లోకంలోని తర్వాత అంశాలైన శౌచం ఆర్జవం, బ్రహ్మచర్యం, అహింస, మొదలైన వాటిని శారీరక తపస్సన్నారు. శౌచం, ఆర్జవమంటే ఏమిటో చూస్తాం. శౌచం - బాహ్యశుచి మరియు అంతరంగంలో ఎవరిఎడల చెడ్డభావాలు లేకుండుట. మనకు కీడుచేసిన పరమ దుర్మార్గునిఎడలగూడ చెడ్డభావము లేకుండుట. అది ఎలా సాధ్యమయ్యా అంటారు కొందరు. ఇప్పుడు మనకు కీడు చెయ్యాలని అతనికి బుద్ధి పుట్టేందుకు కారణం అతనితో పూర్వజన్మలోని మన ఋణానుబంధమే కారణం. బ్యాంకులో అప్పుతెచ్చుకొని తీర్చేటప్పుడు బాధపడడం ధర్మమా? అనే భావంతోనే ఉండాలి. అలాకాదు, అతడు ఇప్పుడే తన చెడ్డ ప్రవర్తనద్వారా మనకు కీడు చేశాడు. పూర్వజన్మ ఋణానుబంధంలేదు అనుకొందాము. ఋణానుబంధంవలననే అతనలా కీడు చేశాడు అని మనం అనుకొన్నందున మనకు నష్టమేముంది. అతనిచెడు కర్మకు ఫలితం అతడనుభవిస్తాడు. మనంమాత్రం రాగద్వేష విముక్తుల మవుతాము. పరమ దుర్మార్గునికికూడా కీడు తలపెట్టని మన ప్రవర్తనద్వారా ఆ వ్యక్తిలో తప్పక మార్పు వస్తుంది. ఇది ఆ వ్యక్తికి మనవలన జరిగే ఉపకారం అన్నమాట. అదీపుణ్యమే.

ఇంతేకాకుండా ఆ దుర్మార్గుని క్షమించి అతనిలో మార్పుతెచ్చి సన్మార్గునిగా చేయమని మనం ప్రార్థించాలట. అదే క్రీస్తు చేసినది. తనను శిలువ వేసిన వారిని గూర్చి క్రీస్తు అంటారు.

"వారేమి చేయుచున్నారో వారెరుగరు. దయచేసి వారిని క్షమించి మంచిమార్గంలోకి నడపండి" అని ప్రార్థిస్తారు.

విద్యానగర్‌లో తనను ఒక నెలరోజులు అనరాని మాటలతో ఎంతో విసిగించిన వారిలోగూడ మార్పుగల్గి క్షమాపణ చెపుతాడు. ఇది శ్రీ మాష్టారు ఆచరించి చూపిన శౌచం.

ఆ తర్వాత ఆర్జవం - అంటే ఋజువర్తనం. మనం యదార్థవాదులుగా ఉండడంవలన మనకు లాభం రాకపోవచ్చుగాని మన ప్రవర్తనద్వారా అవతలివారికి మనవలన కీడుమాత్రం జరుగదు మేలే జరుగుతుంది.

ఆ తర్వాత బ్రహ్మచర్యం - దీని ద్వారా మనకెంతో పుణ్యం సంక్రమిస్తుంది. బ్రహ్మచర్యమంటే అష్టవిధ బ్రహ్మచర్యమట. శారీరకంగా స్త్రీపురుష కలయికేగాకుండా అలాంటి ఆలోచన రాకూడదట. అలాంటి మాటలు మాట్లాడరాదు. అలాంటి మాటలు వినరాదు అలాంటి బొమ్మలు చూడరాదు. అలాంటి స్త్రీలముఖం చూడరాదు. ఇలాంటివి ఎనిమిది రకాలు చెప్పారు. వీటిని ఎంతో గొప్పగా పాటించారు గనుకనే శ్రీ మాష్టారు మహాత్ముల ముద్దు బిడ్డడైనారు.

తాను బ్రహ్మచారిగా ఉండగా జరిగిన ఒక ఉదంతం ఒక దానిని వారి పుట్టిన రోజు పండుగరాత్రి చెప్పారు. తాను కాలేజీలో చదువుతున్నరోజులట. ఒకరోజొక అమ్మాయి తను, తన మిత్రునితో కలసి పిక్‌నిక్‌కు వస్తానని అంగీకరించింది టైం మరియు తేదీ నిర్ణయించుకున్నారు. కానీ శ్రీ మాష్టారికి తన గదికి వచ్చింది మొదలు తానెంత నిక్రుష్టపు పనిచేయబోతున్నాడోనన్న ఆలోచనగల్గి దానినుండి తప్పించుకోవడం ఎట్లాగా అని తీవ్రమైన ఆలోచన గల్గింది. ఆ సమయానికి తన మిత్రుడు తన గదికిరానే వచ్చాడు. ప్రయాణంగాకుండా ఉన్న

మాష్టార్నిచూచి త్వరగా తయారుకమ్మని తొందరచేయసాగాడట. ఈయన మౌనంగా చాపమీద కూర్చోనుంటే ఆ మిత్రుడు టైం అయిపోతుంది ఆ అమ్మాయి మనకోసం అక్కడ ఎదురుచూస్తుంది అని తొందర చేయసాగాడు. నేను రావడంలేదని చెప్పాడు శ్రీ మాష్టర్. ఎందుకో కారణం చెపితే నీవు చంపేస్తావుగనుక చెప్పనన్నారు. ఎన్నో ప్రమాణాలుచేసి ఎంతో బ్రతిమాలితే చెప్పారట 'నేను మీ చెల్లెల్ని తీసుకొని మరొక తావుకు పిక్‌నిక్ పోతున్నాను' అనగానే అతడు పండ్లు బిగించి ముఖం మాడ్చుకొన్నాడు. ఓరి నీచుడా ఎంతపని చేశావురా ? అన్నాడట. "నేను ముందుగానే చెప్పాను. విషయం చెపితే నన్ను చంపేస్తావని" అని అన్నారట. అప్పుడు మాష్టారు అన్నారట "నీ చెల్లెలితో పోతున్నానని అనగానే నీకింతబాధ అయిందే మనతో వస్తానన్న అమ్మాయిగారి అన్నదమ్ములకు, తల్లిదండ్రులకు తెలిస్తే వారెంత బాధపడుతారో ఆలోచించు" అని అతనిని పంపేశారట. ఆ తర్వాత విషయం ఏమైందో మేము వారిని అడుగలేదు వారు మాకు చెప్పలేదు. ఇలా బ్రహ్మచర్య దీక్షచేశారు గనుకనే మహాత్ముల ముద్దుబిడ్డడైనారు. మనలనుగూడా అలాచేసి సాయి కృపపొందమంటున్నారు.

అహింస :- హింస లేకుండా ప్రాణుల మనుగడేలేదు.

ఉదా:-బల్లులు ఇతర పురుగులను తినాలి. కప్పలూ అంతే. మానవులలో దృవప్రాంతాలవారికి సీల్, వాల్‌రస్ అనే జంతువులే ఆహారము. మనం కూరగాయలు తింటున్నాము వాటికిమాత్రం ప్రాణంలేదా ? బాధలేదా ? ఉన్నవని శాస్త్రజ్ఞులు నిరూపించారు. గనుక అహింస అంటే శారీరక బాధ మాత్రమేగాక మానసిక బాధ పెట్టడంగూడా తగదని శాస్త్రం. శ్రీ మాష్టారి

జీవితంలో చూస్తే తన విద్యార్థులనుగాని, ఆశ్రితులనుగాని కుటుంబ సభ్యులనుగాని ఇలా చేయండి అని నిర్బంధించి ఎరుగరు. ఇష్టాఇష్టాలు లేకుండా జీవించడమే వారి జీవిత కళ గదా !

పై చెప్పినవన్నీ శారీరక తపస్సని చెప్పారు. వీటిలో మొదటిది పూజ దానిని చక్కగా చేయాలంటే ఆ మహనీయుడెంతటివారో వివిధ భక్తుల అనుభవాలు తెలుసుకోవాలి. అప్పుడే మనము మనస్ఫూర్తిగా పూజించి మనమూ వారి కృప పొందగలుగుతాము. గనుక ఆ మహనీయుని జీవిత చరిత్ర పారాయణ ముఖ్యము. పూజ, పారాయణ ఎంతో గొప్పగా ప్రచారముచేసిన మహనీయుడు శ్రీ మాష్టారు. పూజ, పారాయణ యాంత్రికము, లాంఛనప్రాయము కాకూడదంటారు.

శారీరక తపస్సు తర్వాత వాచక తపస్సు, మానసిక తపస్సు. మొదటి మెట్టు చక్కగా ఆచరిస్తుంటే రెండవ మెట్టు మూడవ మెట్టుకూడా ఆ మహనీయుని దయవలన చక్కగా ఆచరించగలుగుతాము. ఆ విధంగా మనందరినీ సద్గురు కృపకు పాత్రులయ్యే విధంగా నడిపిన మహనీయ మూర్తి శ్రీ మాష్టారు.

ఇక్కడ నా ప్రత్యక్ష స్వానుభవం ఒక్కమాట చెపుతాను. శ్రీ మాష్టారిని నేను ప్రథమంగా దర్శించకముందు సంవత్సరానికి రెండు రోజులు చొప్పున గతమూడు సంవత్సరాలనుండి కలిచేడులో జరుగు గీతాజ్ఞాన యజ్ఞములో ఉపన్యసించేందుకు శ్రీ మాష్టారు వస్తూనే ఉన్నారట. కానీ నా పుణ్యము చాలినంతగా లేదు గనుక వారిని కలువలేక పోయాను. ఈ మూడు సంవత్సరములలోను నేను శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస జీవిత

చరిత్ర చదువడం జరిగింది. అందులో వారు "నీ ఆస్థిపాస్తులు, భార్యా పిల్లలు, బంధువులనుగూర్చి కడవలు కడవలు కన్నీళ్ళు కారుస్తావే, భగవంతుడు కావాలని ఎప్పుడైనా ఒక్క కన్నీటి బొట్టు కార్చావా" అని ఒకరిని అడుగుతారు. ఆ మాట చదివాక నాలోని లోపం అర్థమైంది. వారు చెప్పినట్లు ఏకాంతంలో ఎన్నోసార్లు నాకు తెలియకుండా కట్టలు తెంచుకొని కన్నీళ్ళు కారాయి. ఒక చోట పరమహంసగారు డాక్టరుగారి అనుమతి లేకుండా కాంపౌండర్ దగ్గర మందుతీసుకుంటే పరమహంసగారికి వెంటనే కళ్ళు కనబడకుండా పోతాయి. వారు మహనీయులుగనుక వెంటనే తప్పు గ్రహించి మందుపొట్లం ఆస్పత్రిలో పారవేయగానే కళ్ళు కనిపించాయి. ఈ సన్నివేశం నన్ను ఎంతగా సంస్కరించిందో ఇక్కడ వ్రాయలేను.

దీనికితోడు ఏర్పేడు - విద్యానందస్వామి వారి ఉపన్యాసం విని నిత్యం నిద్రలేస్తూనే శ్రీ కృష్ణుని చిత్రపటం మొదట చూచినాకనే ప్రపంచం చూడాలని తలదగ్గర పటం ఉంచుకొని కొన్ని శ్లోకాలు చదువుతూ శ్రీ కృష్ణుని ప్రార్థించేవాణ్ణి. ఈ శ్రీరామ కృష్ణ చరిత్ర పారాయణ, శ్రీ కృష్ణ స్తోత్రం మొ॥ వాటితో పుణ్యం గొప్పగా సమకూడి, ఆ పుణ్యమే నన్ను శ్రీ మాష్టారి పాదాలదగ్గరకు చేర్చింది. వారు నన్ను శ్రీ స్వామివారి పాదాలకు అప్పగించడం జరిగింది. గనుక సద్గురు దర్శనానికి పూజ మొదటిమెట్టు. మిగిలిన అనంతకోటి మార్గాలలో పుణ్యం ఆర్జిస్తే ఆ పుణ్యమే మనలను సద్గురు సన్నిధికి చేరుస్తుంది. అందుకే శ్రీ మాష్టారు సాయి పూజను ప్రోత్సహించి పూజావిధానం పుస్తకం అచ్చువేయించి పూజ ఎందుకు చేయాలి ? ఎలా చేయాలి అనేవి వివరించారు.

క్రొత్తవి తగిలించుకోవద్దు

ముముక్షువులేగాక సర్వ మానవులూ ఆచరించదగ్గ చక్కని బోధ చేశారు. మన మనసులోని వాసనలే మన జీవితంలోని నడవడికి మూలం. ఇప్పుడు మనం ఏర్పరచుకొనే భావాలే మనలోని వాసనలుగా మనలను వెంబడించి భవిష్యత్తులోని మన జన్మలలోని అనుభవాలుగా మనకు ప్రతిఫలిస్తాయి. మనమీ జన్మలో రాగ,ద్వేషాలకు లోనైనట్లయితే ఆయా భావాలు మనవాసనలుగా మన మరణానంతరం మనలను వెంబడిస్తాయి. రాగ ద్వేషాలకు లోనవుతున్నామంటే భవిష్యత్ జన్మలలోని అనుభవాలు మనమే సిద్ధంచేసుకుంటున్నామని అర్థం. మానవుల సర్వ ఆలోచనలూ, భావాలూ రాగద్వేషాలనే రెండు రకాలుగా వర్గీకరించారు. అందుకే శ్రీ మాష్టారు గత జన్మలలోని వాసనలు, సంస్కారాలు వాటిద్వారా కలుగబోవు అనుభవాలను గూర్చిన బాధ్యత బాబాకు వదలి ఈ జన్మలో క్రొత్తవి తగిలించుకోకుండా నడవడి సరిదిద్దుకోమన్నారు. గతంలోని బంధాల విషయం బాబా ఐదు రకాలుగా పరిష్కరిస్తారట (1) కొండంతను గోరంతలుగా అనుభవింపచేయవచ్చు (2) మనకు జాగ్రత్తులో జరుగవలసిన అనుభవాలను స్వప్నాలలో జరిగేటట్లు చేయవచ్చు ఉదా :- టి.బి. పేషెంటు బాధను - స్వప్నంలో గుండెలమీద రోడ్డురోలరును త్రిప్పినట్లు ఉంది భయంకరంగా అరవడం, మరొకరోజు పద్యాలు చెప్పలేదని ఉపాధ్యాయుడు కొడితే అరచేతులలో రక్తంకారుతున్న స్వప్నం.

(3) మన ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధికి దెబ్బలేని వాటిని అలాగే జరుగనివ్వడం.

(4) అలాంటి అనుభవాలేవీ జరుగకుండా ఆ ఫిల్ము తీసివేయడం ద్వారా చేయవచ్చు.

(5) ఒక్కొక్కసారి ఆ అనుభవాన్ని భవిష్యత్తుకు మార్చనుగూడా మార్చవచ్చు. ఏది చేసినా మన ఆద్యాత్మిక పురోభివృద్ధి దృష్టిలో పెట్టుకొని చేస్తారు.

ఇప్పుడు మనం చేయవలసినదల్లా భవిష్యత్తుకు ఫిల్ము సిద్ధంచేసుకోకుండా ఉండడమే. కొన్ని కొన్ని అనుభవాలు మనకు కష్టంగా ఉండవచ్చు. కానీ అవన్నీ శ్రీ బాబాగారి ప్రసాదాలుగా సంతోషంగా స్వీకరిస్తూ ఆయనుభవాలకు కారణమైన వారిఎడల ఎలాంటి భావనలేకుండా జీవించగల్గడంలోనే మన కౌశలమంతా ఇమిడివుంది. అందుకే మాష్టారు - బ్యాంకులో పూర్వం అప్పుతెచ్చుకున్నాము. ఇప్పుడా అప్పు చెల్లిస్తూ బాధపడడం అధర్మంకదా. అప్పు తీరిపోతుందని సంతోషించవలసినచోట బాధపడుతూ క్రొత్త బంధాలు తగిలించుకుంటున్నాము. ఈ క్రొత్త బంధాలతో మరు జన్మలకు మూలమైన ఫిల్ము మనకు మనమే తయారు చేసుకొంటున్నాము.

మనసు బాబా మీద లగ్నంచేసి సుఖంగాని, దఃఖంగాని మనసులోకి రానీయకుండా ఉండడమే సాధన. అందుకే శ్రీ మాష్టారు ధ్యాసలేకుండా గడిపిన క్షణాలలోని మనోవికారాలు జన్మపరంపరలను పేడే త్రాళ్ళని తలచి విషాన్ని త్యజించినట్లు జాగరూకతతో త్యజించమన్నారు. భార్యా, పిల్లలు, బంధు మిత్రుల ఎడలకూడా ఎలాంటి భావాలూ మనసులోకి

రాకుండా అయా బాకీలు తీర్చుకుంటూ ప్రతి అనుభవంలో తారసిల్లే మనుష్యులందరూ బాబా రూపాలనే భావాన్ని ఏమరుపాటు లేకుండా వహించమంటారు.

ఎన్ని జన్మలకైనా ఆత్మజ్ఞానం పొందేందుకు ఎవ్వరైనా నేర్చుకోవలసిన పాఠమిదే ! "క్రొత్తవి తగిలించుకోవద్దు. పాతవాటి విషయం బాబాకు వదలండి వారు వాటిని స్వప్నాలలో అనుభవింపజేస్తారా. జాగ్రత్తులో కొండంతను గోరంతగా అనుభవింపజేస్తారా. అసలు అనుభవమే లేకుండా చేస్తారా అనేది వారికి సంబంధించినది. క్రొత్త రుణానుబంధాలు తగిలించుకోకుండా జాగ్రత్తగా జీవించడం మన కర్తవ్యం." ఈ మాటలో రాగద్వేషాలు వదులు, సంపూర్ణ శరణాగతి చెందు, ప్రతి చిన్న విషయానికీ గురువుపై ఆధారపడడమే నిజమైన సాధన. సత్యం, ధర్మం తప్పవద్దు. సంపన్నత్వం సాధారణత్వం సాధించు, సద్గురుని సేవించు అన్న దానిలో సర్వ సూత్రాలూ ఇమిడి ఉన్నాయి.

జగత్తంతా నడిపించేది పరమాత్మేగదా ? అలాంటప్పుడు కోరికల పుట్ట అయిన మన మనస్సు అధర్మాన్ని ఇది ధర్మం ఇది మంచిదని భ్రమింపజేసి మనలను రాగ బంధంలో బంధిస్తుంది. దానిని పొందడంలో అడ్డుపడిన వారిఎడల ద్వేషం వహిస్తాము. ఇలా క్రొత్తవి తగిలించుకుంటూనే మనంచేసేదంతా శ్రీ సాయి సేవ అని భ్రమిస్తూ క్రొత్తవి తగిలించు కుంటూఉంటాము. ప్రతి చిన్న విషయానికి గురువుపై ఆధారపడు. అదే అసలైన సాధన అన్నమాట అనుక్షణం గుర్తుంచుకుంటే క్రొత్తవి

తగిలించుకోకుండా తప్పుకోగలము. ఆ విధంగా అన్నింటికీ వారినే కారణంగా భావిస్తుంటే క్రొత్తవి తగులుకోకుండా ముందుకు పోగలుగుతాము.

ఒకరి సొమ్ము తినడం, అనుభవించడం మాత్రమే ఋణానుబంధం అనితలవడం పొరపాటు. ఎవరిని గురించి ఎలాంటి భావం మనులో ఉంచుకున్నా మన మనసులో ఏర్పడ్డ భావమే మరు జన్మకు బంధమంటారు. ప్రతి కలయిక, ప్రతి అనుభవము పూర్వ ఋణాను బంధం వల్లనే కలుగుతున్నాయి. కుక్కలు, బిచ్చగాండ్రు మాత్రమేగాక సర్వప్రాణుల తోటి ఈ జన్మలో మన కలయిక పూర్వఋణాను బంధం వల్ల కలుగుతున్నదని అనుక్షణము గుర్తుఉంచుకొని మసలుకోవాలంటారు. ఈ జన్మలో ఏ ప్రాణిని గూర్చి కూడా ఏ భావము ఉంచుకోకుండా, అన్ని అనుభవాలు సాయి మన మంచి కొరకు కలిగించినవిగా స్వీకరించి ఆయా జీవుల రూపాలలో సాయినాధుడే మన దగ్గర కొచ్చారని భావిస్తుండమంటారు.

ఈ సూత్రం మరచిపోయి ఇతడు మంచివాడనో, ఇతడు చెడ్డవాడనో, ఇతడు దొంగ అనో ఎలాంటి భావం మనస్సులో ఉంచుకొని ఆలోచిస్తుంటే మరుజన్మకు మన బంధం మనమే తయారుచేసుకున్నామని అర్థం. అందుకే శ్రీ మాష్టారు లివ్ ఇన్ ది ప్రెజెంట్ అని చెప్పి దానిని ఆచరించి చూపారు. వారు ఎలా ఆచరించారో విద్యానగర్ అల్లర్ల సమయంలో బాగా తెలిపారు. దీన్నే గీతలో "నాభినందతి నద్వేష్టి" అన్నారు.

సద్గురుసేవ ఎలాచేయాలి

సద్గురుసేవ ఎలా చేయాలి? అనేవిషయం మాటలతోగాక ఆచరణ ద్వారా చూపిన మహనీయుడు శ్రీ మాష్టారు. గురువు అని తలతాకట్టు పెట్టకముందే ఆగురువును క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి పరీక్షలు చేసి తలతాకట్టుపెట్టు. తలతాకట్టు పెట్టాక ఇక జీవితంలో తల వెనుకకు తీసేదే ఉండరాదు. గురువులో కనిపించే దోషాలన్నీ నీలో ఉండే దోషాలేనని బాగా తెలుసుకో అనేవారు.

శ్రీ మాష్టారి కష్టాలు నాకే కలిగిఉంటే శ్రీ స్వామివారిని జీవితంలో మరలా తలవడమంటూ ఉండేదికాదు.

(1) విద్యానగర్‌లో ఉద్యోగంలో చేర్చుకోలేదు.

(2) అదే సమయంలో ఒంగోలులో మొదటి ఆరునెలలు ప్రెస్ సరిగా జరుగక పనివారికి జీతాలిచ్చేదే గగనంగా వుంది.

(3) అమ్మగారు అనారోగ్యంతో మంచమెక్కారు

(4) వేదమ్మ చిన్నపాప, ద్వారకనాథ్ గారు పురిటి బిడ్డ

(5) ఇంట్లో ఎనిమిది మంది తినాలి. మరియు అతిధులు, ఎప్పుడు ఎందరొస్తారో తెలియదు.

(6) ఒంగోలులో కాపురానికి యోగ్యమైన ఇల్లు దొరకలేదు. పడిపోయే స్థితిలో ఉన్న పెంకుటిల్లు - బాంబే లెట్రిన్‌లేదు. పాకీ వాళ్ళు సుభ్రంచేసే లెట్రిన్. లెట్రిన్ కాదు ప్రత్యక్ష నరకకూపము.

(7) "మీరు వెళ్ళి కాలేజీ ఓనర్‌ను కలుసుకుంటే వెంటనే ఉద్యోగంలో చేర్చుకుంటారు. మీరు వారిని కలుసుకునేందుకు మీ ప్రిస్టేజ్ మీకు అడ్డమొస్తుంది అని మిత్రులు ఆత్మీయులు అంటున్నారు.

శ్రీ మాష్టారు, నేను, ఇంకొకరు కలసి శ్రీ మాష్టారిని కాలేజీలో చేర్చుకునే అధికారి దగ్గరకు వెళ్ళాము. ఎంతోసేపు వాదించి ఆ అధికారి చివరకు "ఒకే వ్యక్తి రెండుపనులు సక్రమంగా చేయలేడు. నీవు కాలేజీలో పనిచేయాలంటే సాయి పని మానుకో లేక సాయిపని చేస్తూ కాలేజీ నన్నామానుకో'' మన్నాడు. వెంటనే మాష్టారు 'మేము సరిగా పనిచేస్తున్నామోలేదో జడ్జిచేసే అధికారం ఒక్క సాయికి మాత్రమే ఉంది' అన్నారు. ఇక ఆ అధికారి మాట్లాడలేదు. "ఆ అధికారం ఒక్క సాయికి మాత్రమే ఉంది" అంటే నీకులేదు అని చెప్పక చెప్పినట్లే అయింది. వారు మాష్టారిని కాలేజీలో చేర్చకోలేదు. మనసులో మాట దాచకుండా భయమే లేకుండా మాట్లాడడం ఇక్కడే చూచాను.

సాయి మనకేది మంచిదైతే అదే చేస్తాడులే అని చేతులు ముడుచుకొని కూర్చోలేదు. డైరెక్టర్ ఫర్ హయ్యర్ ఎడ్యుకేషన్‌కు తెలుపుకున్నారు. ఓపెన్ ఎంక్వయిరీ జరిపి కాలేజీలో జేరమని ఉత్తరువిచ్చారు. కాలేజీలో చేరి పదిహేనురోజులు పనిచేసి రాజీనామా చేశారు.

ఇక్కడ మానవాళికి తన ఆచరణద్వారా గొప్ప బోధచేశారు.

ఎక్కువమంది చెప్పినట్లు - అంతా సాయిదయ అని నిర్వీర్యంగా భజన చేస్తూ కూర్చోలేదు. అన్యాయాన్ని ఎదిరించి చివరికంటూ గమ్యంచేరారు. శ్రీ మాష్టారు ఒక చక్కని మాటచెప్పేవారు. "మనంచేసే పనికి ఏ కొద్దిపాటి అడ్డంకు కలిగినా ఆ పనిని విడిచివేయడం ఎక్కువమందికి గల అలవాటు. అది వారి సంస్కారము. ఈ సంస్కారాన్ని అధిగమించి కార్యము సఫలము కానీ విఫలముకాని చివరిదాక పోరాడడమనే సుగుణం అలవరుచుకోవాలి. కార్యము విఫలమైనప్పుడు మన ప్రారబ్ధం ఖర్చయిపోయినందుకు సంతోషించాలి. ఫలితమెట్లున్నా మన కృషిలో మాత్రం లోపం లేకుండా చేయాలి. లేకుంటే కర్మ క్షాళనం కాదు. గను

"ఆరంభింపరు నీచమానవుల్" మధ్యలో విడిచివేయడం మధ్యముల సంస్కారం చివరికంటూ పోరాడడం ఉత్తముల లక్షణం అని పెద్దలు చెప్పారు.

సాయిమీద భారం వేశానని నిర్వీర్యంగా కూర్చోకుండా ఓపెన్ ఎంక్వయిరీలో అవతలవారు తనపై మోపబోయే నిందలు, ఆ నిందలవెనుక ఉండే సత్యమైన పచ్చిసత్యాలు వ్రాసి టైపుచేయించి, జరాక్సు తీయించి ఒక్కొక్క కట్ట షుమారు యాభై పేజీలుగలవానిని ఎంక్వయిరీలోని ముగ్గరు అధికారులకు పదిరోజులు ముందుగా అందించి, తన కేసంతా బాగా చదివి అర్థంచేసుకోమని అర్థించారు. ఈ కార్యానికి షుమారొక వెయ్యిరూపాయలు తన కష్టకాలంలో ఖర్చుపెట్టారు. చివరకు విజయం సాధించారు. కృషి చేయడం మన ధర్మం. ఫలితం దైవానిదని తన ఆచరణద్వారా బోధించిన మహనీయుడు.

ఆ విధంగా ఉద్యోగ విరమణ చేశాక నిర్విరామంగా సాయి ప్రచార కార్యంలో నిమగ్నమయ్యారు. నెలకు నాలుగైదు రోజులు ఇంటిపట్టునుంటే ఇరవై అయిదు రోజులు పర్యటనలో ఉండేవారు. అమ్మగారి అనారోగ్యము, పిల్లల చదువులు వీటిని చూచుకుంటూనే ప్రచారయజ్ఞం కొనసాగించి సద్గురుసేవ ఎలా చేయాలో చూపారు.

వారు ప్రచారయజ్ఞం కొనసాగించిన విధానం ఆలోచించేకొద్దీ నాకైతే గుండె ఆగిపోయేటంత ఆశ్చర్యాన్ని కల్గిస్తుంది. ఎన్నో గ్రామాలు తిరిగి ఉపన్యసిస్తుంటారు. ఒక్క ఉపన్యాసానికైనా ముందుగా తయారవడమంటూ ఉండదు. అప్పటికప్పుడు మాట్లాడడమే. అంతకుముందు అదే విషయం చెపితే విన్నవారికికూడా మరలా క్రొత్తగా ఉన్నట్లుగానే వినేవాళ్ళము. అదే సద్గురు కృప.

ఇంట్లో నెలకు ఐదు రోజులు లేక ఒక వారంరోజులుంటారు. ఈ కొంతరోజులు ఒకవైపున సాయిబాబా పక్షపత్రిక ప్రూఫులు దిద్దేపని.

ప్రూఫులు దిద్దేపని ఏమాత్రం ఆలస్యమైతే ఆ నెలలో పత్రిక ఆ మేరకు ఆలస్యంగా భక్తులకందుతుంది. గనుక ఎన్ని పనులున్నా పత్రిక తప్పకుండా సకాలంలోనే వెలువడేటట్లు ప్రూఫులు దిద్దేవారు. మరొకవైపు నాకు ప్రమాదం నెత్తిమీద కూర్చున్నది. మీరేమి చేయమంటే అది చేస్తాను. మీ సలహా కొరకు వేయి కన్నులతో ఎదురుచూస్తాను. అన్న లెటర్సుకు వెంటనే జవాబులు వ్రాయాలి. అదంతా బాబాసేవ గనుక అలాగే వ్రాసేవారు. ఈ వారం రోజులలో బిడ్డల చదువు పర్యవేక్షణ ఏ మాత్రం అశ్రద్ధచేస్తే ఇక వాళ్ళు చదువులో వెనుకబడిపోతారని - వందమంది విజిటర్సుతో మాట్లాడుతూనే - ఏమివేదా! ఎన్నో లెక్కవేస్తున్నావు. ఏయ్ ద్వారకా ఆ ఇంగ్లీషుపాఠం అయిపోయినట్లేనా ? అది పూర్తిచేస్తే నీతో కేరంస ఆడుతానోయ్ అని ఉత్సాహపరుస్తూ, లాలిస్తూ వాళ్ళపని చూస్తుండేవారు. ఏం వేద లెక్కలు వేస్తుందా? అని అమ్మగారిని పలకరిస్తే - ఏం మాట్లాడవు. అసలు లెక్కలు చేస్తుందా నిద్రపోతుందా? ఏం మాట్లాడవేమి ? అంటూ ఒకవైపు అమ్మగారిని పలకరిస్తూ పిల్లలను చురకవేస్తూ పర్యవేక్షణ సాగించేవారు. వారి ఎదుటే కూర్చొని చాతక పక్షులవలె ఎదురుచూస్తూ ఉన్న దూరప్రాంతంనుండి వచ్చిన విజిటర్సుతో మాట్లాడుతుండేవారు. సాయి మందిర నిర్మాణ సలహాలు కోరుతూ అప్పుడే వచ్చి కూర్చున్న కమిటీ మెంబర్స్‌కు సలహాలిచ్చి వెంటనే పంపాలి. పంపకుంటే పాపంవాళ్ళవాళ్ళ స్వంత పనులు వ్యాపారాలు మానుకొని బాబాసేవ కొరకు వచ్చారు. వాళ్ళను ఇబ్బందిపెట్టకూడదు గదా! అప్పుడే నేను గొలగమూడి నుండి దిగి సార్ ! మా వెంకయ్యస్వామివారి చరిత్ర ఎడిటింగ్ ఎంతవరకు వచ్చింది అంటూ దిగబడే నాకు సమాధానం చెప్పాలి. ప్రెస్ వర్కర్ల గొడవలు పరిష్కరించాలి. మిద్దెమీద ఉండే హోమియో డాక్టరుగారు ట్రీట్‌మెంట్ విషయంలో సలహాలంటూ వస్తే వారికీ వెంటనే సలహా ఇచ్చి పంపాలి. అప్పుడే దిగుతారు వేద పండితులు మహాజ్ఞాన మూర్తులైన స్వామివారు. తానులేచి ఇంట్లోకివెళ్ళి ప్రవరచెప్పి

వారికి పాదాభివందనంచేసి వచ్చి కూర్చునేవారు. ఢిల్లీలాంటి దూరపు ప్రదేశాలవారికి అప్పుడే వీడ్కోలు సందేశాలు పలకాలి. ఎంతో సేపటినుండి అక్కడే కూర్చోనున్న తన ఆత్మబంధువుల కలహాలు పరిష్కరించాలి. ఇంతమందిలో ద్వారకపేచీపెట్టి ఏడుస్తూవస్తే వాని అలక తీర్చాలి. ఇక్కడ వ్రాయలేని అనేక విషయాలు ఏకకాలంలో అష్టావధానమేగాక శతావధానాలూ చేసేవారు. నేనొకరోజు నా ఆశ్చర్యం పట్టలేక సార్! ఇంత నిర్విరామ కృషి మీరెలా చేయగలుగుచున్నారు. మేమెందుకు చేయలేకున్నాము అనిఅడిగితే వారు అతి సులభంగా తేల్చిపారేశారు. సద్గురుసేవకు విరామమెలా ఉంటుంది సుబ్బరామయ్యా ! పనులు చేసేకొద్దీ వారు ఇంకా ఇంకా పనులు మనమీదకు తోస్తూనే ఉంటారు. పనులు నెత్తినపెట్టేదీ ఆయనే పనులు చేయించేది ఆయనే. మనం బిడ్డలాంటివాళ్ళం. ఆయనెంత స్పీడుగా త్రిప్పితే అంత స్పీడుగా తిరుగుతాం. అంతే అని ముక్తసరి సమాధానమిచ్చారు.

ఆ నిర్వరామ కృషిలోని మూలసూత్రం - మనం చేసే ప్రతిపనీ సద్గురుసేవేకానీ మన సొంత పనులుకాదు అనే భావం హృదయపూర్వకంగా ఉండాలి. అంటే "త్వమేవ మాతాచ పితా త్వమేవ" .... సర్వం మమ దేవ దేవ అన్న శ్లోకం యొక్కభావము హృదయపూర్వకంగా ఆచరిస్తే పనిలో అలుపే ఉండదని అర్ధంగదా ! బిడ్డలు తనవారనే మోహంలేదు. బాబా నాకు అప్పగించిన పాపలు గనుక పోషణ, పాలన, లాలన సక్రమంగా గురుసేవగా చేయాలి. వచ్చిన అతిథులు, ప్రెస్ వర్కర్లు, ఢిల్లీ అతిధులు, వేద పండితులు, హోమియో డాక్టరు అందరూ సాయిరూపాలే. ఆయా రూపాలలో సాయి మనసేవ కోరుతున్నారు. అనే ఏమరుపాటు లేని భావమున్నట్లయితే అలాంటి విసుగు విరామంలేని నిర్విరామ కృషి చాలా సులభమని బోధిస్తున్నారు. వారిలాగా మనలనూ ఆ భావం నేర్చుకోమన్నారు. అప్పుడే విరామంలేని ఆనందమొస్తుందంటున్నారు.

స్వప్న దర్శనాలు, భౌతిక దర్శనాలు

వెంకటగిరి నివాసి జి. గోపాల్ ఇలా చెబుతున్నాడు :

మా ఇంటిలోని ఆర్థిక ఇబ్బందులు, ఇతరత్రా అనేక పరిష్కరించ వీలుగాని సమస్యలతో, సతమతమవుతున్నాను. ఇవిగాక నా చదువు 2వ సం॥ "లా" అయిపోయింది. 3వ సం॥ జరుగవలసిఉంది. అది జరుగలేదు. మా నాన్నగారి ప్రవర్తన మా అన్నగారి ప్రవర్తన నన్ను బాధపెడుతున్నాయి. నా బాధను చిత్రపటంలోని శ్రీ సాయికి చెప్పుకున్నాను. ఆనాటి రాత్రి నా స్వప్నంలో శ్రీ మాష్టారు కనిపించారు. "గోపాల్ ఆ బిల్డింగు చూడు ఎంత అందంగా ఉందో ?" అన్నారు. "అవును సార్ చాలా బాగుంది అన్నాను.

మాష్టారు :- దానిమీద పిడుగుపడి ధ్వంసమైతే నీకెట్లాఉంటుంది.

నేను :- అది ధ్వంసమైతే నాకేంబాధ ఉంటుందిసార్ నాకేమీ ఉండదు.

మాష్టారు :- ఆ ఇంటి యజమానికి చాలా బాధగా ఉంటుందిగదా మరి నీకెందుకు బాధలేదు ? నీకు ఆ ఇంటిఎడల - నాదికాదు అనే భావన

డి-టాచ్‌మెంట్ ఉంది గనుక బాధలేదు. యజమానికి అటాచ్‌మెంట్ ఉందిగనుక బాధ ఉంటుంది. ఆ బిల్డింగ్‌పై నీ భావన (నాదికాదు అనే భావం) ఎలావుందో అలా ఈప్రపంచంలోని సుఖ, దుఃఖాల ఎడల నీభావాన్ని నిల్పుకో. తల్లిగర్భంలోనుండి వచ్చేటప్పుడు ఎవ్వరూ ఏమి తెచ్చేదిలేదు. వెళ్ళేటప్పుడు తీసుకుపోయ్యేదిలేదు. ఈ సిరి సంపదలన్నీ మనో కల్పితాలు. గనుక నీవు ప్రపంచం ఎడల డి-టాచ్‌మెంట్ కలిగిఉంటే నీకు దుఃఖము ఉండదు అని అదృశ్యమయ్యారు. ఈ లీలద్వారా శ్రీ మాష్టారు స్మృతిమాత్ర ప్రసన్నులని సర్వవ్యాపకులని తెలుస్తుంది.

ఒక భక్తురాలు - దమ్మపేట, ఖమ్మం జిల్లా ఇలా చెపుతున్నారు.

నేను కొన్ని కష్టాలలో ఉండి "మాష్టరుగారూ మీరు నాతో ఉన్నట్లు నిదర్శనముంటే నేనీ కష్టాలనన్నింటినీ సంతోషంగా భరించగలను. మీరలాంటి నిదర్శనమివ్వండి" అని కన్నీటితో ప్రార్థించాను. ఆనాటి రాత్రి కూర్చొని ఉన్న పటంలోవలె శ్రీ మాష్టారు తెల్లని పంచ చొక్కాతో దర్శనమిచ్చి నా వీపుమీద రెండుమార్లు గట్టిగా తట్టినారు. ఆ అనుభవం తలచుకుంటే శరీరం గగుర్పొడుస్తుంది. ఇదే విధంగా మరిరెండుమార్లు దర్శనమిచ్చారు. వారు నేటికీ స్మృతిమాత్ర ప్రసన్నులు.

సూళ్ళూరుపేట నుండి పి. రాజాలాల్ ఇలా వ్రాస్తున్నాడు.

గురుబంధు శ్రీ పెసల సుబ్బరామయ్యగార్కి నమస్కారములు. నాకు మాష్టరుగారు భౌతికంగా దర్శనమిచ్చిన సన్నివేశాన్ని మీకు తెలియచేస్తున్నాను.

మొట్టమొదటిసారిగా నేను జనవరి 1989 సం॥లో మరోనంద దీపం పుస్తకములోని మాష్టారుగారి ఫోటోచూడడం జరిగింది. ఆ ఫోటో చూడగానే ఆయన రూపం నా మనసులో ముద్రపడింది. కాని మాష్టరుగారిని భౌతికంగా దర్శించాలనుకునేటప్పటికి 1989 ఏప్రియల్ 12వ తేదికి సమాధి చెందారనే విషయం తెలిసి నిర్ఘాంతపోయాను. అప్పటినుంచి మాష్టరుగారి సమాధిని దర్శిస్తూ, వారిని సన్నిహితంగా దర్శించి, సేవించినవారిని కలుసుకుంటూ వారిద్వారా మానసికంగా మాష్టరుగారికి సన్నిహితం అవుతూవుంటాను. నాకు ఏదైనా సమస్యవస్తే అమ్మగారికి మాష్టరుగారిపేర ఉత్తరంవ్రాస్తే ఆ ఉత్తరం అక్కడకు చేరకముందే నా సమస్యకు పరిష్కారం దొరుకుతూవుండేది. అప్పటినుంచి ప్రతి

మంగళవారం మా యింటిలో సత్సంగం జరుపుకుంటూ వున్నాము. సత్సంగంలో మహాత్ముల ముద్దుబిడ్డడు, నాకు తెలిసిన మాష్టారు. మరోనందదీపం, మాష్టరుగారి స్మృతులు పారాయణ చేసుకుంటూ వున్నాము. ఈ విధంగా చేసుకుంటూపోతూవున్నా నాలో ఏదో తీరని కొరతవుండేది. అదేమిటంటే మాష్టరుగారిని భౌతికంగా దర్శించలేక పోయాననే బాధ. ఆ కోరికను మాష్టరుగారు సోమవారం 20-11-2000 తేదిన నెరవేర్చారు.

ఆరోజు రాత్రి మా ఆవిడకు విపరీతమైన కడుపునొప్పి. భరించలేకుండావుంది. నేను బాబాను, మాష్టరుగారిని తలచుకొని విన్నవించాను. నిద్రపట్టలేదు. సుమారు రాత్రి 2 గం॥ ప్రాంతంలో నేను బయటకువెళ్ళివచ్చి మంచంపై పడుకుని అలా ప్రక్కకు తిరిగిచూస్తే మేము సత్సంగంచేసే ప్రదేశములో "మాష్టరుగారు" భౌతికంగా దర్శనమిచ్చారు. నేను కళ్ళు నులుముకుని చూచేసరికి ఆయన క్రిందకువంగి పైకి లేస్తున్నారు. క్రొత్త పెద్దంచు పట్టుపంచె, క్రొత్త హాఫ్ ఖద్దరు షర్టు వేసికొనివున్నారు. నేను లేచేసరికి ఆయన అదృశ్యమైనారు. ఆ రూపం యిప్పటికికూడా నా మనసులో కన్నుమూసినా, తెరిచినా తలచిన మరుక్షణమే గోచరిస్తుంది.

ఈ విధంగా మాష్టరుగారు నాపై కరుణతో సమాధి అయిన 11 సం॥ల తరువాత భౌతికంగా దర్శనమివ్వడమేకాకుండా, మా ఆవిడకు వెంటనే కడుపునొప్పి తగ్గించి కరుణామయుడు, ఆపద్బాంధవుడు అనే నామాన్ని సార్థకం చేసుకున్నారు.

సాయి - మాష్టరుగారి ఆశీస్సులు నాకు సదాకలగాలని ప్రార్థిస్తూ ....

ఆచార్యులవారి అద్భుత స్థితి

ఈ క్రింది లీల జరుగవలెనంటే శ్రీ మాష్టారి స్థితి ఎలాంటిదై ఉండాలో యోచించండి. అంతా తానైనవాడు సాక్షీభూతుడైనవాడు, నిత్యసత్యుడు, మానవాళి ఎడల చెప్పనలవికాని కరుణగలవాడు, అద్వైతస్థితిలోను ద్వైతస్థితిలోను రెండు స్తితులలోనూ ఉండగలవారికే ఈ దివ్యలీల ప్రసాదించ సాధ్యము.

శ్రీ మాష్టారిని భక్తులు ముద్దుగా మహాత్ముల ముద్దుబిడ్డడన్నారు. కొందరు సాయిబాబా కా బేటా అన్నారు. మరికొందరు సాయి మాష్టర్ అన్నారు. ఇవన్నీ శ్రీ భరద్వాజ మాష్టారి పేర్లు. నిర్వివాదాంశంగా అందరూ వారిని ప్రేమమూర్తి అనేవారు. నేటికీ అంటున్నారు. ఇకముందు అంటారు.

ఆనాటివరకు నేను భరద్వాజగారు అనేపేరు చెవితో వినడంతప్ప వారి ఫోటోను నేనెప్పుడూ చూడలేదు. మేము ఏడు సంవత్సరములు లైఫ్ ఇన్సూరెన్సు కట్టి ఆ తర్వాత ఆర్థిక ఇబ్బందులవలన కట్టలేక మానేశాను. పాలసీ కాలదోషం పట్టింది. అయ్యో ఇన్నివేలడబ్బు పోయిందే అని మనసులో బాధ. ఏమీచేయలేనిస్థితి. నేను షిర్డిసాయి బాబాను పూజించుకొనేదాన్ని. ఒకరోజు రాత్రి మూడుగంటలప్పుడు శ్రీ మాష్టారు నన్ను నిద్ర నుండి తట్టిలేపి ఎందుకమ్మా బాధపడుతున్నావు. రేపు మనిషి వస్తాడు. నీ పాలసీ తిరిగి బ్రతుకుతుంది. ఏమీ బాధవద్దని చెప్పి అదృశ్యమయ్యారు. ఈయనెవరు ఇలాచెప్పాడే. సాయిబాబా ఈ రూపంలో వచ్చాడేమో అని అనుకున్నాను. తెల్లవారి మధ్యహ్నం ఎల్.ఐ.సి. ఏజంటు వచ్చి "లక్ష్మి మీ ఎల్.ఐ.సి. పాలసీ బ్రతుకుతుంది. మీకు లోన్ ఇస్తారట

ఆ డబ్బుతో పాలసీ కట్టండి అని చెపుతూ తన సంచిలోనుండి ఏదో ప్రింటెడ్ ఫారం తీసి నాకివ్వబోయాడు. శ్రీ భరద్వాజగారి ఫోటో ఒకటి వారి సంచినుండి క్రిందపడింది. ఆ ఫోటోచూచి "రాత్రి వీరు నాకు స్వప్నదర్శనమిచ్చారు" అని నా స్వప్న వృత్తాంతం వారికి చెప్పాను. అప్పుడాయన ఎంతో సంతోషంతో "వీరు మన క్రిష్ణమాచారిగారి సోదరులు. అందరూ వీరిని సాయి మాష్టర్ అంటారు" అని చెప్పారు. ఏ జన్మలో నేను వారిని సేవించానో నా కష్టకాలంలో నాకు స్వప్నదర్శనమివ్వడమేగాక నష్టపోయిన జీవిత భీమా డబ్బు వచ్చేటట్లు చేశారు. ఈ మహనీయునికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకొంటున్నాను. చెన్నం లక్ష్మి, గుంటూరు. అరండల్‌పేట - 7వ లైను, మొదటి అడ్డరోడ్డు.

షిరిడీ దర్శనం

ఆ భోళాభాయి ముసలాయనకు మనం షిరిడీకి వస్తామంటే ఎంతో ఉబ్బిపోతాడు. మనం షిరిడీకి పోతే ఆయనకేమి వస్తుంది! లౌకికంగా ఏమీరాదు. అలా రావాలని ఆయన కోరనూ కోరడు. తన బిడ్డలు అలివిగాని బరువు నెత్తిన మోస్తుంటే చూస్తూ కూర్చోలేడు. తన బిడ్డ ఆ బరువును ఎప్పుడెప్పుడు తన నెత్తిన పెడతాడా అని వేయి కళ్ళతో ఎదురు చూస్తుంటాడు. మనం విశ్వాసంతో షిరిడీకి వెళ్ళి మన బరువు తీసేసుకున్నాము గనుక ఆయనకు సంబరము. మన ఖర్మ మనకైతే బరువుగాని భోనభోంతరాళాలు మోసే ఆమహనీయునకు మన ఖర్మ ఒకలెక్కా ఏమిటి?

నాకున్న సంపదలు నీ చరణాల సేవకై అంకితమిచ్చితిని అని ఆరతుల్లో పాడుతాము. సంపదలంటే డబ్బు దస్కమేనా? మనం వాటిని వారికిచ్చినా వారేమి చేసుకుంటారు? బరోడా రాణి గారు తెచ్చిన బంగారు నాణాల బిందెను త్రిప్పికొట్టిన కుబేరపతి గదా ఆయన. మన సిరిసంపదలంతా మన దగ్గరే ఉంచుకుందాం. చార్జీడబ్బు మాత్రం ఖర్చుపెట్టి షిరిడీ వెళ్ళి సెల్యూట్ కొడితే ఆయన ఎంత గొప్పగా సంతోషపడి పోతాడో! వెళ్ళిరావడం అవిశ్వాసంతో కాదుసుమా! విశ్వాసంతో. సంపద అంటే ఇంకొక అర్థముంది. మన కండర శక్తి, మానసిక శక్తి కూడా మన సంపదే. వీటిని వారిసేవకంకిత మిచ్చానని భక్తుడు చెపుతున్నాడు. లౌకిక సంపదతోసహా సర్వం వారి సేవకంకితమిచ్చానని అర్థం. ఆయన సేవ అంటే ఆయనిప్పుడు లేడుగా అనిచెప్పవచ్చునా? ఈ చూడబడేదంతా కలసినేనే. ఏ ప్రాణిని ఆదరించినా, తిరస్కరించినా అదంతా నాకేచెందుతుంది అన్నారు. గనుక లౌకిక సంపద, కండర శక్తి, మానసిక శక్తి సర్వం వారిసేవకే అంకితమిస్తున్నానన్నాడు భక్తుడు. వ్యాపారంలో అమాయకులను మోసంచేసి దోచుకునే వారికి, గవర్ణమెంటు జీతాలు తీసుకుంటూ, లంచాలు గుంజుకుంటూ, పని ఎగగొట్టేవారేగాక అన్నిరంగాలలోని మానవులూ ఒకటి గుర్తించాలి. ఎన్నో లక్షల జీవులు కృషిచేసి తయారుచేసిన ఆహారంతిని జీవిస్తున్నాను. వారి రూపంలో పనిచేసేది దైవశక్తే - దైవమే. గనుక వారికొరకు అంటే ఆరూపంలో ఉన్నదైవంకొరకు ధర్మ బద్ధంగా జీవిద్దామనే ఎరుకతో జీవించడమే మన సంపదలు వారిసేవ కంకిత మివ్వడమౌతుంది.

అంతేగాని దొంగలెక్కలు సృష్టించి గవర్ణమెంటు కళ్ళుమూసి బాబాకు రోజామాలలు నైవేద్యాలు సమర్పిస్తే వారి సేవచేసినట్లుకాదు.

గనుక ధర్మబద్ధంగా జీవిస్తూ ఎన్నోలక్షల మానవులకంటే ఉత్తమస్థితిలోను మనలనుంచినందుకు కృతజ్ఞతాభావంతో అవధూత లీలలో శ్రీ మాష్టారు చెప్పినట్లు నిత్యం గాని, వారానికొకసారి గాని, నెలకొకసారి గాని, సంవత్సరానికొకసారి గాని షిరిడీగాని, గొలగమూడిలో గాని ఆసద్గురు మూర్తిని కృతజ్ఞతతో దర్శించి నమస్కరిస్తే మహా విష్ణుమూర్తి అవతారమైన శ్రీ మాష్టారి బోధ మనందరికీ బాధ కాకుండా బోధగా ఉండగలదని ఆసిస్తాను.

ఆకలి తీరడం

ఆకలి తీరడమేగమ్యం : ఐదు వందల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి ఫయివ్‌స్టార్ హోటలులో తిన్నా యాభైపైసలు పెట్టి నూకలు తెచ్చి గంజికాచి త్రాగినా ఇద్దరికీ కలిగేది ఒకటే - అదే ఆకలితీరడం. గనుక క్రీస్తు చెప్పినట్లు - మనలోపలికి పొయ్యేది కాదు లెక్క మన నుండి బయటికి వచ్చేదే లెక్క. బయటికి వచ్చేది ఏమిటి? మన భావాలు, మన మాటలు, మన పనులు. వీటిని సత్యం ధర్మం తప్పవద్దు, సంపన్నత్వం, సాధారణత్వం, సద్గురు సేవసాధించు అన్న వరుసపురాయి పెట్టి చూస్తూపోతే - మంత్రమెక్కడుంది తంత్రమెక్కడుంది, చూసుకుంటూ పొయ్యేదే గదా అన్న శ్రీ స్వామివారి మాటకు సరిపోతుంది.

ఇదే మాటను శ్రీ వెంకయ్య స్వామీ వారు ఒకరోజంటారు. "అయ్యా! అగుడిశెల్లో వాళ్ళకి సరిపోయింది - ఆమిద్దెల్లో వాళ్ళకి సరిపోయింది".

బోధయజ్ఞాయనమః

4-2-2001 రాత్రి 9 గం. 30 ని.లకు నిద్రకు ఉపక్రమించబోతూ ఎలక్ట్రానిక్ అలారం టైపీసు బటన్‌నొక్కి చుక్క కనబడేటట్లుచేసి సాయినాథునికి నమస్కరించి పడుకున్నాను. తిరిగి నాకొమారుని - గడియారంలో చుక్క కనబడుతుందోలేదో చూచి పడుకోమని లేపాను. వాడు గడియారం నొక్కుతాడేమోనని వాడివైపే చూస్తున్నాను. వాడు గడియారం తాకకుండానే వంగి చూచి "చుక్క కనబడుతుంది నాన్నా" అని చెప్పి పడుకున్నాడు. 1-45 గం॥లకు అలారం కొట్టవలసి ఉంటే 3 గంటలవరకు అలారం కొట్టలేదు. బటన్ క్రిందకి నొక్కి ఉంది. మందిరంలో 3 గం॥లకు అభిషేకం. మనిషి వచ్చి లేపితేలేచాను. గంట 3 అయింది. గడియారం అలారం మ్రోగలేదేమిటని నాభార్యను కొడుకును అడిగితే అసలు మేము నిద్రేలేవలేదంటారు. ఇదేమిటి స్వామీ ఇలాచేశారే? అంటే అది ఒక బోధ అని హృదయంలో పలుకుతున్నాడు. ఆ బోధేమిటో ఈ మూర్ఖపు బాలునకు తెల్పండి స్వామీ అనివేడుకున్నాను. "విశ్వమంతటా అణువణువు నందును శతృమిత్రులందును నేనేయున్నాను. ఆ గడియారం బటన్‌లోను నేనే ఉన్నాను. "అందుగల డిందులేడని సందేహము వలదు" అన్నట్లు ఈ గడియారం బటన్‌లోను నేనే ఉన్నాను. నేనే లోపలికి వెళ్ళాను. బటన్ లోపలికి వెళ్ళాలంటే వేలు పెట్టినొక్క బళ్ళేదు." ఎందుకు స్వామీ అలా చేశారు అంటే నిన్నటి నీ ప్రవర్తనకు శిక్షిది. అన్నారు. నిన్ననేనొకరిని గూర్చి అతనిలా చేశాడు అని మరియొకరికి చెప్పాను. అలాఎందుకు చెప్పావు. ఎవరిమీద ఎలాంటి భావాలూ లేకుండా ఉండాలంటావే అలా ఆచరించవద్దా. అతనిని గురించి మరొకరితో అలా ఎందుకు చెప్పావు. మనం మంచి సాధకులముగా ముందుకు సాగాలంటే [illegible]మున్ అతని దివ్య కళామయమంచు విష్ణునం దుల్లము చేర్చి తారతవిన నుండుట మేలు - అన్న శ్రీ పోతనగారి వాక్యమే శిరోధ్యార్యము.

మాష్టారి వైద్యం

ఈ విషయం శ్రీ మాష్టారే స్వయంగా ఒకరోజు చెప్పారు ఒకరు రక్త విరోచనాలతో బాధపడుతూ ఆస్పత్రి వైద్యాలన్నీ విఫలమై మాష్టారి దగ్గరకొచ్చాడట. అతను వాకిట్లోకి రాగానే అతని వెనుక చెట్టునిండా దానిమ్మ పిందెలుగల దానిమ్మ చెట్టు ఉన్నట్లుగా శ్రీ మాష్టారికి కనిపించిందట. అతడు తన బాధను చెప్పగానే శ్రీ మాష్టారు "దానిమ్మ పిందెలు తినమని" వైద్యం చెప్పారట. అతనలా చేయగానే అన్నాళ్ళు బాధించిన రక్తబేదులు ఒక్కసారి నిలచిపోయాయని శ్రీ మాష్టారుచెప్పారు. "ఒక్కొక్క సారి ఒక్కొక్క హోమియో మందు ఇతనికిస్తే సరిపోతుందని స్ఫురిస్తుంది. అలాచేయగానే ఆవ్యాధి నమమవుతుంది. అంతేగాని నాకేమీ అతీంద్రీయ శక్తులు లేవూ పాడూలేవు." అన్నారు.

అహంకార నాశనానికి దివ్యమైన ఔషదం :

ఆలోచనలు పోవడంలేదు స్వామీ అంటే శ్రీ స్వామివారు అంటారు - నీ ఆలోచనలన్నీ నీ అహంకారమే. అహంకారం పొయ్యేదెలాసార్ అంటే మాష్టారు చెబుతారు - అహంకారమనే మత్తగజాన్ని లొంగతీసుకొనేందుకు సద్గురువనే పురుష సింహానికే సాధ్యమవుతుంది. నీవు సద్గురుని సేవించి శరణువేడు - పగ్గాలప్పగించి సర్వస్యశరణాగతి చెయ్యి. అని శెలవిచ్చారు.

గజస్నానం

ధ్యానంలో ఉన్నప్పుడే కాదు. అన్ని వేళలా ఆనందంగా ఉండగలగాలి.

అన్నివేళలా ఆనందంగా ఉండగలగాలంటే - రాగద్వేషాలు సమూలంగా దహించబడాలి. అట్లా దహించబడాలంటే భగవంతుని సర్వసమర్ధత్వం, సర్వజ్ఞత్వం, సర్వ వ్యాపకత్వాల మీద గొప్ప విశ్వాసముండాలి. ఎవరినీ తప్పు పట్టేవీలులేదు. ఆదిలో అపరాదం ఎవరిది? అని యోచించు. సర్వం చేసేది ఆయనే - అదే అల్లామాలిక్ అనేందుకు అర్థం.

మత్తః స్మృతిరిజ్ఞాన మపోహనంచ అన్నాడు గీతలో నా ఆజ్ఞలేక ఆకైనా కదలదు అన్నారు సాయి. నీ ఆలోచనలన్నీ నీ అహంకారమే అన్నారు శ్రీ స్వామివారు.

ఎప్పుడూ ఆనందంగా ఉండాలి. అదే సాయికృప. ఆనందం లేకుండా మనకెందుకు పోతుంది? మనసు చలించి యోచనలతో నిండిపోతుంది. ఇది నేను చేయలేక పోయాను. వాడిదిచేయలేదు. అనేభావాలు వదిలెయ్యాలి. అంతా ఆయననడిపినట్లే జరుగుతుంది. అని విశ్వసించు. హృదయపూర్వకంగా విశ్వశించు. ఎప్పుడూ ఆనందమే ఆనందం.

ఆ విధంగా సాయి కృపపొందాలంటే వారడిగిన మూల్యం చెల్లించాలిగదా! అదే నిష్ట, సబూరి. సబూరి అంటే నష్టం ఓర్చుకోవడం. ఇష్టం, అయిష్టం పోతేగాని జీవితకళ చేతగాదు. జీవిత కళ నేర్చుకోనిదే నిష్ట సబూరి ఇవ్వలేవు. సద్గురుని ఆజ్ఞలు ఆంజనేయస్వామిలాగ ఆచరించాలి. లక్ష్మణుని వలె కాదు సుమా! శ్రీ స్వామి వారి సేవకుడు రోశిరెడ్డి చెప్పినట్లు - నోరువిప్పితే భ్రష్టయి పోతావు జాగ్రత్త - సద్గురుని సర్వసమర్థత్వం మీద అఖండ విశ్వాసం కావాలి అలాంటి విశ్వాసం కలగాలంటే మనపుణ్యమే కారణం. గనుక ఈ క్షణంనుండైన పుణ్యకర్మలు ఆచరించు.

మాటవినని మనస్సుకు మందు

మాటవినని మనస్సుకు శ్రీ మాష్టారి మంచిమందు: సర్వం ముందు నిర్ణయానుసారమే జరుగుతుంది అని విశ్వసించి - నీ ఆలోచనలు మాను అన్నారు.

ఉదా: ఒకనాడొక మిత్రుడు తన జబ్బు తగ్గినతరువాత కూడా నెల్లూరులో పరీక్షలు చేయించాలని పోతున్నాడు.

నేనన్నాను - వీళ్లకు ఏమీపనిలేదు. అక్కడ చేసేపరీక్షలన్నీ డబ్బుగుంజే పనులే అన్నాను. వెంటనే మాష్టారు నామదిలో గుర్తుచేశారు. పెనవర్తి దశయ్య చెల్లెలు వేరేకాపురం పెట్టడం - (అవధూలలీల) ఏవ్యక్తి ఏసమయంలో ఎక్కడ ఉంటాడో, ఏమితింటాడో, ఏమి మాట్లాడుతాడో ముందే నిర్ణయించబడ్డాయి. ఆ విధంగానే జరుగుతుంది. జరిగితీరుతుంది. సద్గురు సంకల్పిస్తే తప్ప అది అలా జరిగితీరవలసిందే.

నా మిత్రుడు పరీక్షలు చేయించేందుకు నెల్లూరు పోవడంకూడా ముందే నిర్ణయమైంది గదా. అతను పనిలేక నెల్లూరు పోవడమేమిటి? ముందు నిర్ణయానుసారం పరీక్షచేయించేందుకు పోయి తీరుతాడు.

అయితే ఒక్క కండిషన్‌లో అయితేపోడు. ఎలాగు - ప్రత్యేక ప్రయత్నం ఉంటేపోడు. ప్రత్యేక ప్రయత్నమంటే పగ్గాలప్పగించడం.నీవు సర్వసమర్ధుడివి గనుక నాకు అవసరమైంది నీవేచేయగలవు. నేను ఆరోగ్య పరీక్షల కొరకు నెల్లూరికిపోను. అని ప్రాణానికి తెగించి కూర్చుంటాడు. అక్కడ నెల్లూరులో ఆరోగ్యపరీక్షలకు డబ్బులు ధారపోసి ఋణముక్తుడవడమే మంచిదని సద్గురుడు తలచినట్లయిన తప్పక స్వప్నాదేశమిస్తాడు. ముందునిర్ణయం ప్రకారం నడుచుకోవడమా ప్రత్యేక ప్రయత్నముతో సద్గురునికి పగ్గాలప్పగించి కూర్చోవడమా అనేది మన తీవ్రసాధనమీద ఆధారపడుతుంది. ఇలాగే ఒక మిత్రుడు మందుతిననని మొండికేశాడు చివరకు స్పృహలేకుండా పడిపోయాడు. ఆక్షణంలోనే వేరేరాష్ట్రంలో ఉన్న అతని తమ్ముడు వచ్చి అతనిని ఆస్పత్రిలో వేశాడు. అది సద్గురుని నిర్ణయమని అతడు మందుతిన్నాడు. ఆరోగ్యవంతుడయ్యాడు.

సాధనా ధ్యేయం

సాధనా ధ్యేయము మనస్సును అరికట్టుట. మనస్సు ఏమిచేస్తుంటే అరికట్టాలి?

(1) ఎప్పుడూ ఇతరులను తప్పుపట్టి విమర్శిస్తుంది దీనికి శ్రీ మాష్టారి మంచి మందు ఏమంటే

ఆదిలో అపరాదం ఎవరిది? అని జన్మజన్మలు వెనక్కు వెళితే ఆదిలో ఎక్కడో వారిని అలాసృష్టించింది భగవంతుడే గనుక ఆదిలో అపరాదం భగవంతునిదే అవుతుంది. పరమాత్మను తప్పుపట్టగలమా. అది హరి విలాసము - అది నా ఆట పొమ్మంటాడు. గనుక ఎవరినీ తప్పు పట్టకుండా ముందుకుసాగు. తప్పు పట్టమొదలు పెడితే నీకంట్లోని దూలంతీసుకోవడం మాని ఇతరుల కంట్లోని నలుసు తీయప్రత్నించినట్లే నన్న క్రీస్తు మాటలు గుర్తుకు తెచ్చుకో అన్నారు శ్రీ మాష్టరు గారు.

(2) ఇది ఇలా చేయాలి. అది అలా చేయాలి అని బాగా సంవత్సరాలు, నెలలు, రోజులు, గంటల తరబడి ఆలోచిస్తుంది ఈపాడు మనసు. దీనికి శ్రీ మాస్టారి మంచిమందు ఏమంటే అల్లామాలిక్. యజమాని భగవంతుడు గనుక నీ అహంకార పూరితమైన ఆలోచనలు మాని ఆయనకు పగ్గాలప్పగించు. సర్వం ఆయనే చేస్తారు. ఆసమయము వచ్చినప్పుడు చాలాస్వల్పమైన ఆలోచనతో సర్వం జరిపిస్తాడు. అల్లామాలిక్ అని ఆయన క్రిందమనం పనివారమనే భావంతో ఆశ, వ్యామోహాలు లేకుండా నీకర్తవ్యం ధర్మమార్గంలో నిర్వర్తిస్తే మనసు నిలుపడం సాధ్యమౌతుంది. కాని నీ ప్రయత్నముతో జరుగదు. నీవు చేయవలసింది ఆశవ్యామోహాలకు దూరమవడం, నిష్ఠసబూరి సమర్పించడం - సద్గురునికి తృప్తికరంగా మన జీవిత యాత్రసాగించడమే మనం చేయగలిగేది.

రాగద్వేష వియుక్తైస్తు

మానవుని రాగద్వేషాలే లేక ఇష్టము అయిష్టాలే పరమాత్మను తెలుసుకునే మార్గానికి అడ్డముండే ముండ్ల మండలు. రాగద్వేషాలు ఎందుకు కల్గుతున్నాయి. ముందు నిర్ణయం ప్రకారం సర్వం జరిగి తీరవలసిందే. ఆనిర్ణయంలో మార్పురావాలంటే కేవలం సద్గురుని సంకల్పంలోనే ముందు మార్పురావాలి. అలా ముందు నిర్ణయం ప్రకారం సర్వంజరుగుతుందని, మనం రాగద్వేషాలకు లోనైన క్షణంలో గుర్తరాదు. ఆక్షణంలో కూడా గుర్తురావాలంటే నిత్యసత్సంగము, శ్రవణ మనన నిధిధ్యాసలే కావాలి. అవి రావాలంటే నిష్టసబూరీలు కావాలి. సబూరి అంటే ఓర్పు. ఓర్పు అంటే నష్టాన్ని ఓర్చుకోవడం. సత్సంగము, శ్రమణ మనన నిధి ధ్యాసలు కావాలంటే ఊరకరావు. తన పనిపోతుంది - నష్టాన్ని ఓర్చుకోవాలి అది తప్పదు.

సద్గురుని కృప పొందాలంటే మన పూజ నామజపం, స్తోత్రం, పారాయణలు అన్నీ కూడా యాంత్రికము, లాంచన ప్రాయము కాకుండా సజీవంగా సాగాలి. సజీవమైన పూజ, పారాయణ స్తోత్రం చేయగలగాలంటే గతంలోని పాపంకంటే మన పుణ్యం ఎక్కువ బరువు గలదైవుండాలి. గనుక ఈ క్షణంనుండైనా పుణ్యకర్మలు ఆచరించాలి. ఏజీవికి మేలు చేసినా పుణ్యమే, ఏ జీవికి కీడుచేసినా, తలపెట్టినా పాపమే అంటారు వేమనగారు. ఇదంతా శ్రీసాయి చెప్పి అనుభవమిచ్చి బోధించిన సత్యాన్ని మనకందిన సద్గురుడు శ్రీ మాష్టరుగారు.

గురువు మీద ఆధారపడు

ప్రతిచిన్న విషయంలోను గురువుమీద ఆధారపడు, అదే అసలైన సాధన. సాధనమున పనులు సమకూరు ధరలోన అన్న మాట ఇవిరెండు పరస్పర విరుద్ధము కదా? సాధనము అంటే మనం చేసేది కదా. గనుక మనంచేసేదానికి గురువు మీద ఆధార పడడానికి ఎంతో దూరంగదా? కానేకాదు. చేసేది మనమే అయినా చేయించేవాడు ఆయన అన్నభావం హృదయ పూర్వకంగా ఉంటే అహంకారం రాదు. ఆయన చేయిస్తున్నాడు అన్నప్పుడు - పని సఫలమైనప్పుడు హృదయంలో ఆనందము, పని విఫలమైనప్పుడు హృదయంలో బాధ ఉండకూడదు. పని ఏమైనా మనసు ప్రశాంతముగా ఉండాలి. ఇదే నిష్కామ కర్మకు గీటురాయి. గనుక గురువు మీద ఆధారపడు అన్నా సాధనమున పనులు సమకూరు ధరలోన అని అన్నా అర్థం ఒక్కటే. దీని మీద వాదన ప్రయోజనం లేదు.

ఆనాడు నల్లక్రిష్టయ్య భగవద్గీత చెపితే ఈనాడు ఈ తెల్ల క్రిష్టయ్య ఆభగవద్గీతకు తన ఆచరణ ద్వారా భాష్యం చెప్పారు. వీరి ఒక్కొక్క మాట మానవజాతికి ఆనందం కురిపించే వజ్రాలమూటే గదా!

ఒకరు చేసే గురుసేవలో మరియొకరు జోక్యం కలిగించుకోకూడదు.

కష్టాలు అనుగ్రహానికి గుర్తు.

నీకు భయము, దు:ఖము, ఆందోళన ఉన్నాయంటే నీకు వారిమీద విశ్వాసం లేదని లెక్క.

ఇలాంటి దివ్యసందేశాలు వారి రచనలలో కోకొల్లలు.

మనోనిగ్రహం

దానం స్వధర్మో నియమో యమశ్చశ్రుతంచ శాస్త్రాణి సద్ వ్రతాని సర్వే మనోనిగ్రహలక్షణాంతాః

శ్రీ స్వామివారి మందిరంలో ప్రతిశుక్రవారము పటాలన్నింటికీ ఉన్నబొట్టు తుడిచేసి క్రొత్తగా తిరిగి బొట్టుపెట్టాలి. అలా బొట్టుపెట్టేటప్పుడు మనసులో ఏమాత్రం చిన్న ఆలోచన వచ్చినా బొట్టు కుదరదు. తుడిచేసి మరలా పెట్టాలి. ఏ ఆలోచనా లేకుండా మనస్సును జాగ్రత్తగా అదుపుచేసుకొని బొట్టు పెటడితే చక్కగా కుదురుతుంది. ప్రతిసేవకు మనోనిగ్రహమే గమ్యము అని శ్రీ స్వామివారు నోటితో బోధించకనే బోధిస్తున్నారు.

అత్తిచెట్టు

అత్తిచెట్టును మేడిచెట్టు అనడం కూడా ఉంది. విద్యానగర్ (నెల్లూరు జిల్లా) లోని సాయిబాబా మందిరం ముందు దత్తమందిరం ఉంది. ఆదత్త మందిరము మేడిచెట్టుప్రక్కన నిర్మించారు. ఆమేడిచెట్టును శ్రీ మాష్టరు గారు తన తపోశక్తంతా నిక్షేపించి ఒక చిన్న మొలకను ఆకుండలో ఏఏ ఎరువులు వేసి పెంచారోగాని మందిరం ముందు నాటేనాటికి మూడడుగల చెట్టు, ఎంతో పెద్ద ఆకులతో చాలా పొదిగా ఎదిగింది. అ చెట్టును చూడగానే మేడిచెట్టు ఇంత పొదిగా ఎలాపెంచారు అని ఆశ్చర్యపోయాను. చెట్టు మందిరముందు నాటినాక 10 అడుగుల ఎత్తు పెరిగింది. సైక్లోనుకు పడిపోయి వేళ్ళు భూమిపైకి వచ్చాయి. తిరిగి తాళ్ళుకట్టి చెట్టును లేపిదాని మొదలుచుట్టూ పెద్ద గుట్టగా రాళ్ళుపేర్పించారు. ఇక మరలా పడిపోలేదు. శ్రీ మాష్టరు గారి తపోశక్తికి ఆమేడిచెట్టు ప్రత్యక్ష సాక్ష్యము.

టైంటేబుల్

మనకు ఇష్టమున్నా లేకున్నా నిత్యం టైంటేబుల్ ప్రకారం పనిచేసితీరాలి. ఇదే సాయి నేర్పించిన గొప్పపాఠము. ఆరతి టైంలో నిద్రపోతున్న వాణ్ణి సాయి మసీదులోకి రానియ్యలేదు. గనుక టైంటేబుల్ ప్రకారం పనిచేయమనేది గురువాజ్ఞ. మనం సోమరితనానికి, ఇష్టాఇష్టాలకు,

స్నేహితులు చుట్టాలకు, మనసొంత పనులకు దాసులమైనంత సేపు సద్గురువుకు దాసులము కాలేము. సబూరి అంటే నష్టాన్ని ఓర్చుకోవడమనికూడా అర్థంకదా. సరైన కాలానికి ఆరతికి రావాలన్నా, పూజ, పారయణ, ధ్యానం, దైవదర్శనం చేయాలన్నా తప్పనిసరిగా నష్టం ఓర్చుకొని తీరాలి. ఆకాలంలో సొంత పనులు వదలాలి. అదే సబూరి. అప్పుడే భగవంతుడు కనికరించి మనలను దగ్గరకు తీస్తారు. లేకుంటే మనలను మాయ దగ్గరకు తీసుకుంటుంది. ఇందులోనే శ్రద్ధ కూడా ఇమిడివుంది. ఆరతులపైన శ్రద్ధ, సద్గురు స్మరణ పైన శ్రద్ధ, హారతులకు వస్తానని సద్గురువుకిచ్చిన మాటపై శ్రద్ధ వట్టి శ్రద్ధకాదు, బుద్ధుడుచెప్పిన కేవలశ్రద్ధ, అణుమాత్రమూ మలినమంటని శ్రద్ధ ఉండాలి.

ఓ శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవా! ఒకే ఒక్క మాటలో ఎన్ని కఠోరసత్యాలు బిగించావయ్యా. అనంతకోటి సాష్టాంగదండ ప్రణామాలు ప్రభో !!

అలా మనం టైంటేబుల్ ప్రకారం పనిచేస్తూ, సబూరి సమర్పిస్తూ, ఆరతుల్లో భావాలను ఆచరిస్తూ వస్తే అంతులేని ఆనందం కాక మరేమి అనుభవమవుతుంది?

ఓ సద్గురురాయా! ఈ మాయను అతిక్రమించి (అంటే రాజస, సాత్విక, తమోగుణాలను అతిక్రమించి) శుద్ధ సాత్వికంగా అయ్యేట్టుల మమ్ము మేము శుద్ధిచేసుకునే క్రియకు మీ అండ సహాయము అనుగ్రహించు ప్రభూ.

శ్రీ స్వామికి దక్షిణ పంపేవారు :

ది రిసీవర్
శ్రీ వెంకయ్య స్వామి ఆశ్రమం,
గొలగమూడి,
నెల్లూరు జిల్లా - 524 521

అని పంపాలి. వ్యక్తులపేర్లతో పంపరాదు.

-: శ్రీ మాష్టారి ఆశయం :-

1. సర్వజనులకు సాయికృప అందించడం.
2. సాయి కృపద్వారా అందరూ ఆనందం పొందాలి.
3. నిత్య సత్‌సంగాలు జరిపి సాయిని చేరుకుందాం.
4. భగవంతుడు కోరే కాలము మనస్సు భగవంతునకు సమర్పించుదాం.

పోటీలు పంతులు కీచులాటలు మానితే
దేవుడు కాపాడుతాడు.

శ్రీ మాష్టారు నేర్పిన పాఠాలు

1. నిష్కామ కర్మ
2. జీవితంలో మనం చేసే ప్రతి పనీ సాయి సేవగా చేయగల్గడం.
3. వేలమంది సహకారంతో తయారైన ఆహారం తింటున్నాము గనుక ఆ జీవులలోని పరమాత్మకు ఋణగ్రస్తులంకాకుండా ఇతర జీవుల శ్రేయస్సుకు పాటుపడుదాం.

మా ఇతర ప్రచురణలు

1.	వార్తాలాపము	(1050 పే)	రూ. 150/-
2.	అవధూతలీల	(316 పే)	రూ. 40/-
3.	అవధూత బోధామృతము		రూ. 15/-
4.	స్వామి సన్నిధి		రూ. 15/-
5.	శ్రీ ధునీ వాలాదాదా		రూ. 15/-
6.	స్వామి కృప		రూ. 1-50
7.	పిలచిన పలికే దైవం		రూ. 1-50
8.	శ్రీ వెంకయ్య స్వామి పూజ		రూ. 1-50
9.	మౌన బోధ		రూ. 1-50
10.	శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	(తమిళం)	రూ. 5-00
11.	అవధూతలీల	(ఇంగ్లీషు)	రూ. 30/-
12.	శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	(ఇంగ్లీషు)	రూ. 5-00
13.	ధర్మమూర్తి		రూ. 1-50
14.	సాయి కృప		రూ. 1-50

రాబోవు గ్రంథములు

అవధూత లీల	(తమిళం)	రూ. 50/-
వెన్నెల పూలు		రూ. 1-50